

นิทรรศการภาพถ่าย

จุดมตาบด

ธันวาคม 2017

พิพิธภัณฑ์ร่วมสมัย ก.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**“พระวรสารบอกเราเกี่ยวกับบรรดาผู้เลี้ยงแกะ
ว่าทำอะไรเมื่อได้ยินข่าวการประสูติมาของพระเยซูเจ้า
พวกเขาเป็นคนแรกที่ได้ทราบข่าว ทั้งที่เป็นคนกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับการยกย่องในสังคม
พวกเขาเป็นคนแรกที่ได้ยินข่าวเพราะพวกเขาตื่นเฝ้า”**

ข้อคิดจากสมเด็จฯพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จฯพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2017 ธันวาคม**

เพื่อบรรดาผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครอบครัวและชุมชนคริสตชน
จะใช้ปรัชญาและประสบการณ์ของพวกเขา ในการถ่ายทอดความเชื่อ
และให้การศึกษาอบรมแก่ชนรุ่นใหม่

พระเยซูเจ้าทรงรักษา ผู้ป่วยโรคลมชักให้หาย

(มัทธิว 17:14-20)

“โรคลมชัก” ในโลกปัจจุบันอาจอธิบายได้ว่าเชื้อไวรัสเข้าไปทำลายระบบประสาท จนไม่สามารถควบคุมร่างกายบางช่วงบางเวลาได้ หรืออาจเป็นความผิดปกติในระบบประสาทมาตั้งแต่เกิด ซึ่งปรากฏผลตามวัยตอนโตที่ไม่สามารถควบคุมกล้ามเนื้อ สูดเสียงการทรงตัว การเดินเห็นจนตกน้ำตกท่าหรือตกไปในไฟเมื่อเกิดอาการ บางที่ร่างกายก็ล้มลงฟาดกับของแข็ง ขบฟันและกัดลิ้นตัวเองจนขาด ฯลฯ

ซึ่งในสมัยโบราณ ความเจ็บไข้ได้ป่วยและโรคภัย ผู้คนเชื่อว่ามีสาเหตุมาจากปีศาจเข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย ต้องขับไล่มันออกไป เราสามารถเชื่อมโยงโลกปัจจุบันและโลกของคนโบราณได้ด้วยความจริงที่ว่า “ความชั่วร้ายเป็นบ่อเกิดของความทุกข์ทรมานทั้งปวงของร่างกายและจิตใจ”

ความชั่วที่เริ่มต้นจากใจก่อนแล้วสำแดงออกทางร่างกาย ความชั่วก็คือปีศาจนั่นเอง ความชั่วคือการไม่มีระเบียบ ไม่มีอนามัย ไม่มีศีลธรรม ไม่มีความรักความเมตตาต่อผู้อ่อนแอ ไม่เพียรอดทนดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์ หรือละเลยสะเพร่าในการดูแลคนเจ็บป่วยเพราะขาดความรัก เราไม่มีจุดหมายที่จะอธิบายวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือการอนามัย แต่การอ่านพระวาจาของพระเป็นเจ้ามีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ความเชื่อมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ชายผู้นี้มาร้องต่อพระเยซูเจ้าว่าลูกศิษย์ของพระองค์ไม่สามารถรักษาลูกของเขาให้หายได้ จึงขอพระองค์เองทรงรักษาลูกของเขาที่เจ็บป่วยด้วย พระเยซูเจ้าทรงตำหนิบรรดาสานุศิษย์ที่มีความเชื่อน้อย แต่มิได้ตำหนิพ่อของผู้ป่วย เนื่องจากเขาผิดหวังในตัวสานุศิษย์ แต่ยังไม่เสียความเชื่อและกลับเข้าหาพระองค์เพื่อขอให้รักษาลูกของเขาอีก พระเยซูเจ้าทรงรักษาเด็กนั้นให้หายโดยขับไล่ปีศาจให้ออกไป บรรดาสานุศิษย์สงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงรักษาเด็กไม่ได้ พระเยซูเจ้าจึงทรงเฉลยว่าพวกเขามีความเชื่อน้อย (สำเนาโบราณบางฉบับที่คัดลอกต่อกันมา เพิ่มเติมว่า “ไม่มีความเชื่อเลย” เซิงอรรถ f ในหนังสือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับจัดพิมพ์โดยคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ ปี ค.ศ. 2002 หน้า 95 ในเซิงอรรถ g ของพระคัมภีร์ที่เดียวกันยังบอกอีกว่า สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มเติมสาเหตุอีกข้อหนึ่งว่า “ปีศาจชนิดนี้ขับไล่ออกไปไม่ได้เลย นอกจากด้วยการอธิษฐานภาวนาและการจำศีลอดอาหารเท่านั้น” (เทียบ มาระโก 9:29)

ข้าแต่พระเจ้า... ข้าพเจ้าทั้งหลายต้องชำระตนให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ เพื่อจะพ้นจากต้นตอแห่งความชั่วร้าย ซึ่งเป็นผลของบาปที่ข้าพเจ้ากระทำในชีวิต ขอข้าพเจ้าพ้นความเจ็บไข้ได้ป่วยทุกประการ อันเนื่องมาจากความชั่วร้ายของความประพฤติดีศีลธรรมและละเลยไม่ปฏิบัติกิจเมตตาและความรักต่อผู้อื่นด้วยเทอญ ๕

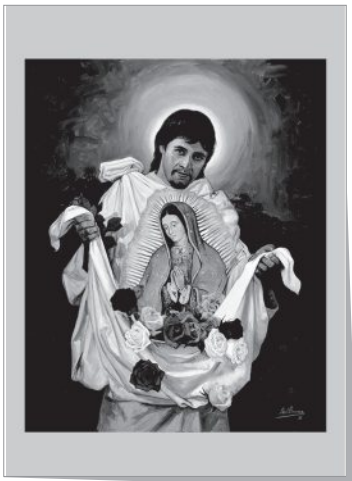
ปกหน้า

ภาพวาดสีน้ำมันชื่อ “พักแรม ระหว่างทางเสด็จลี้ภัยอียิปต์” (Rest on the Flight into Egypt) วาดโดย Luc Oliver Merson ปี ค.ศ. 1881 ตั้งแสดง ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมืองบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นภาพวาดเหตุการณ์จากพระคัมภีร์พระวรสารนักบุญมัทธิว 2:13-15 เรื่องพระนางมารีย์ และนักบุญโยเซฟต้องพา

พระกุมารหนีไปประเทศอียิปต์เพื่อจะได้พ้นจากการตามฆ่าทารกที่อายุต่ำกว่าสองขวบลงมา ตามที่ทูตสวรรค์มาเข้าฝันนักบุญโยเซฟ ในทางศิลปะภาพนี้มีความสงบลึกซึ้ง และจินตนาการน่าประทับใจที่ศิลปินจงใจให้พระมารดาและพระกุมารลูกน้อยนอนพักผ่อนอยู่บนวงแขนตัวสลิงอันมีความหมายว่าบัดนี้ท่านทั้งสามได้รับการโอบกอดปลอดภัยในแผ่นดินอียิปต์แล้ว แสงที่สว่างโดดเด่นเฉพาะพระมารดาและพระกุมารเป็นความงามที่สุดในภาพนี้ โดยรวมแล้วเป็นภาพวาดที่สอดคล้องกับเรื่องราวคริสต์มาส นั่นคือเป็นเรื่องราวที่เราต้องใช้ความสงบเสียบในจิตใจค่อยๆ คิดและรำพึงถึงเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ ที่พระเจ้าทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์อยู่ท่ามกลางพวกเราเพื่อมอบชีวิตเป็นสินไถ่และเป็นของขวัญแก่เรามนุษย์ทั้งมวล

เมอร์รี่คริสต์มาสแต่ท่านผู้อ่านทุกท่าน

ปกหน้าใน

ภาพวาดนักบุญฮวน ดิเอโก ผู้พบการประจักษ์ของแม่พระแห่งกวาดาลูเป้ บนเนินเขาเตเปญัก ประเทศเม็กซิโก (ค.ศ. 1531) เรื่องราวสามารถอ่านได้ในหนังสือ “บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์” ...แปลโดย ป.จันทร์ หน้า 685-689) เป็นศิลปินร่วมสมัยในปัจจุบันที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว จะเห็นว่าลีและวิธีแสดงออกต่างจากภาพวาดตามขนบเดิมๆ จะนำเรื่องของศิลปินผู้นี้มาเสนอในภายหน้าจะครับ เพราะมีผลงานวาดทั้งบนผืนผ้าใบและผนังวัดผนังโดมหลังคาวิหารหลายแห่งและมีชื่อเสียงมาก ที่นำมาตีพิมพ์เนื่องจากวันที่ 12 ธันวาคม เดือนนี้ เป็นวันระลึกถึงพระนางมารีย์แห่งกวาดาลูเป้ และอัศจรรย์จากเหตุการณ์นี้เป็นเหตุให้

ชนพื้นเมืองเม็กซิกันหลายเผ่าพันธุ์กลับใจเป็นคริสตชน และทำให้การแบ่งแยกชนชั้นระหว่างชาวเผ่าพื้นบ้านกับคนเมืองหายไปในประเทศเม็กซิโก ปัจจุบันสักการสถานแม่พระแห่งกวาดาลูเป้เป็นที่ที่มีผู้คนจากทั่วโลกเดินทางไปแสวงบุญตลอดทั้งปี

ปักหมุด เพื่อไปต่อ 2017 สู่ 2018

ปลายพฤศจิกายน ปี 2016 ผมอยู่ที่ประเทศเวียดนาม ตอนนั้นเราพลัดบุตรที่สนใจไปร่วม แสงบุญยังประเทศเวียดนาม ปลายพฤศจิกายนปี 2017 ผมเดินทางสู่ประเทศเมียนมาเพื่อนำสื่อคาทอลิก ประเทศไทย ร่วมด้วยช่วยกันกับสื่อคาทอลิกเมียนมาในการบันทึกอีกเหตุการณ์สำคัญหนึ่งของประวัติศาสตร์ทั้งของเมียนมาเองและของโลก คือการเสด็จเยือนประเทศเมียนมาของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ผมสังเกตเห็นว่า ลำพังงานในส่วนของสื่อก็พอสมควร แต่เราก็มักแบกความสนใจ หรือความต้องการของสัตบุรุษไว้ด้วย

ในการทำเวิร์คช็อประหว่างการสัมมนาเรื่องสื่อของบรรดาพระสังฆราชและเลขาธิการของงาน สื่อสารมวลชนคาทอลิกในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย มีคำถามให้เราได้ตอบจากสถานการณ์ของประเทศของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร คำถามหนึ่งถามว่า “ความท้าทายต่องานสื่อสารมวลชน อันไหนที่มีความน่าหวาดวิตก น่าเป็นห่วงเป็นพิเศษ หรือควรได้รับความใส่ใจ?” ผมสังเกตเห็นว่า หลายๆ ประเทศมักพูดถึงข่าวที่ผิดพลาด ข่าวปลอม ข่าวสร้างกระแส ข่าวที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด ในส่วนของประเทศไทย ผมตอบว่า “สื่อสารมวลชนช่วยให้เราเข้าถึงข่าวได้รวดเร็ว แต่ไม่ได้แปลว่า เราจะเข้าใจได้ถูกต้อง อันนี้น่ากลัว ผมยกตัวอย่างปรากฏการณ์การแสดงความคิดเห็นต่อข่าวพระสันตะปาปาในบางกรณี แค่เนื้อหาข่าวก็ไม่เข้าใจ คำถามต่อไปก็คือ ทำความเข้าใจไม่ได้ หรือไม่พยายามเข้าใจ หรือที่แท้แล้วต้องการบิดเบือนประเด็น เรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องพระสันตะปาปารับเรื่อง เรื่องบางเรื่องเป็นการรับไว้พิจารณา ไม่ได้ตัดสินใจไม่ได้ประกาศ สิ่งที่เราควรเป็นบวกก็เลยกลายเป็นอันตราย สร้างความเข้าใจผิด การแตกแยก สร้างข้อมูลเท็จที่เมื่อถึงที่สุดแล้ว แทนที่จะใช้สื่อเพื่อสรรค์สร้าง จรรโลงใจ แบ่งปัน ก็เป็นเวทีไว้ตำหนิ ดิเสียน หรือต่อว่าผู้อื่น โดยคิดว่าเป็นความชอบธรรม ผมยังเชื่อว่า สื่อค่อย ๆ แบ่งคนออกไปอีก มีบางคนได้รับสื่ออย่างบางคนได้รับสื่อยาก ระดับของคน การสอน การอภิบาล นอกจากนั้นเรื่องบางเรื่องไม่สามารถชี้ชัด มีมาตรฐานว่าอันนี้ถูก ทำได้ ใช่ว่า ไม่ใช่ หลายอย่างฝากไว้กับมโนธรรมของแต่ละคน”

ผมใช้โปรแกรมเก็บภาพในโทรศัพท์ย้อนกลับไปดูร่องรอยกิจกรรมที่ผ่านมามาตลอดทั้งปี ทั้งงานของสื่อมวลชนเอง ไม่ว่าจะเป็นงานวันเพื่อนอดุมสารครั้งที่ 13 การเปิดตัวหนังสือหลาย ๆ เล่มที่ร้านคฤศตัง และกิจกรรมที่นั่น งานออกบูธ งานบันทึกรายการโทรทัศน์ การเดินทางไปทำรายการที่สปป.ลาว ที่ฟิลิปปินส์กับช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ งานจัดพิมพ์หนังสือสาระทั้ง 2 เรื่อง The Shack และ The Silence หรือเรื่องที่เราไปร่วมกับหน่วยงานสื่อข้างนอก Mother กับ The Case of Christ งานให้กำลังใจ งานพิมพ์หนังสือแต่ละเล่ม งานที่ทำในความเป็นสื่อระดับชาติ หรืองานที่ไปร่วมกับคนอื่น การประชุมตลอดทั้งปีทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือแม้การจากไปของผู้คน รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญของประเทศไทย ฯลฯ ประสบการณ์ในรอบปี 2017 ที่กำลังจะผ่านพ้นไป

หัวใจของงานสื่อมวลชนคาทอลิกอยู่ตรงไหนกันนะ มันอาจจะอยู่ตรงการแบกรับหัวใจของแต่ละคนเพื่อเชื่อมโยงสู่กัน ด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยภาษาแห่งความรักและสันติสุข จำนวนนับของงานอาจไม่สำคัญเท่า จำนวนนับว่า ในครอบครัวคริสตชน เรายังอยู่กับพร้อมเพรียง แล้วทุกคนยังได้รับข่าวดีขององค์พระคริสตเจ้า

ขอให้อุดมคานต์เล่มท้ายปีนี้ ยังได้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางความรักระหว่างพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย และท่านผู้อ่าน นะครับ พบกันใหม่เมื่อปฏิทินเปลี่ยนตัวเลขปีเป็นปี 2018 นะครับ

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนธันวาคม

3

วันที่ 3 ธันวาคม

ฉลองนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ศาสนนาม
ของพระคาร์ดินัลเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
และพระสังฆราชวีระ อากรณิรัตน์

5

วันที่ 5 ธันวาคม

วันคล้ายวันพระราชสมภพ
ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

8

วันที่ 8 ธันวาคม

สมโภชแม่พระ
ผู้ปฏิสนธิรับผล

9

วันที่ 9 ธันวาคม

พิธีเปิด-เสกวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
อ.แม่สาย จ.เชียงราย
(วัดคาทอลิกเหนือสุดแดนสยาม)
พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อากรณิรัตน์
ประธานพิธี เวลา 10.00 น.

10

วันที่ 10 ธันวาคม

วันรัฐธรรมนูญ
วันคล้ายวันเกิดของพระสังฆราช
ซิลวีโอ สิริพงษ์ วจีสศรี

17

วันที่ 17 ธันวาคม

วันคล้ายวันสมภพสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

25

วันที่ 25 ธันวาคม

วันพระคริสตสมภพ

30

วันที่ 30 ธันวาคม

ฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์
ของพระเยซูเจ้า

31

วันที่ 31 ธันวาคม

วันสิ้นปี

อุดมสารณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุนดีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราวดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนที่ยรวชิรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสารณ์ นิตยสารรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีเลขสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

wean

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 มิตรภาพแห่งความเชื่อศรัทธา
ลาว-ไทย... เชื่อมแค่แม่น้ำโขง

ชีวิตคริสตชน

- 30 ข้างธรรมาสัน
- 31 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 32 ระหว่างเดือน
- 34 วันละก้าวกับพระเยซู
- 36 บันทึกกรรมทูต
- 39 บทความเตือนใจตนเอง
นักโทษสร้างเมือง
- 42 บัญญัติดีศัพท์
- 43 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 44 พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'
- 46 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 48 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 53 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 60 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
- 66 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
- 68 มุมเด็กศิลป์
- 73 เกมสโมสร

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
- 78 บทสวดของฉัน
- 80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

มิตรภาพแห่งความเชื่อ ศรัทธา ลาว-ไทย.... ใช้เชื่อมแค่แม่น้ำโขง

เรื่องราวเริ่มขึ้นที่จังหวัดนครพนม ผมมองออกไปยังแม่น้ำใหญ่ด้านนอกหน้าต่าง แดดเช้าเริ่มแรงขึ้นเรื่อย ๆ บทเรียนในวัยหนุ่มกับคำว่า “ทำแระ-หนองแสง” ทำให้ต้องมีหนองแสง บุญราศีล่าสุดแห่งสปป. ลาว ใครสักคนบอกว่า มีคนไทย อ้าวแล้วทำไมไม่ใช่บุญราศีแห่งประเทศไทยไปซะเลย เราค่อย ๆ ค้นเจอเรื่องราวเหล่านี้ และปลดล็อกความสงสัยได้ที่ละเปลาะอย่างง่ายดาย จากคำบอกเล่าของคุณพ่อบางท่าน พระสังฆราชบางองค์จากสปป. ลาว ลาวกับไทยไม่ได้เชื่อมกันแค่เพียงแม่น้ำโขงที่ผมกำลังเพ่งมองอยู่ เราเชื่อมกันด้วยความเชื่อด้วย...

คุณพ่อชวัลย์ ถิ่นวัลย์
ผู้รวบรวมข้อมูล
อักษรวิชมณฑลท่าแร่-หนองแสง
ประวัติศาสตร์และเรื่องราวของบรรพบุรุษ
ที่ยอมสละชีวิตเพื่อยืนยันความเชื่อ

“คำแก้ม” เป็นภาษาท้องถิ่น “คำ” มาจาก “ทองคำ” “แก้ม” มาจากคำว่า “พื้นดิน” หรือว่าพื้นที่ที่เต็มไปด้วย “ทองคำ” อาจจะเป็นเพราะในอดีตที่เราพบหรือเจอแบบนั้น จึงเรียกสถานที่แห่งนี้ว่า “คำแก้ม” ภายหลังจุดนี้กลายเป็นจุดที่สำคัญของงานแพร่ธรรม เพราะเวลาที่คุณพ่อประจำที่ทำแร่ คือ **คุณพ่ออกอมบุรีเออ** ในปี 1885 **คุณพ่อซาเวียร์ เกโก** ก็ประจำอยู่ที่นี้ แล้วช่วงนั้นถือว่า มีคนกลับใจจำนวนมาก คุณพ่อจึงกระจายกลุ่มคริสตชนที่นี้ไปยังที่อื่น ซึ่งก็คือ **ดอนโดน** ที่เป็นเกาะกลางแม่น้ำโขง ไม่ไกลจากที่นี้ และที่เชียงยืน ซึ่งที่เชียงยืนอยู่ห่างจากที่นี้ประมาณ 10 กิโลเมตร

ในปี 1887 คริสตชนกลุ่มหนึ่งเริ่มไปตั้งรกรากที่หนองแสง เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงถือว่าเป็นจุดที่มีความสำคัญ ในแง่ของการประกาศพระวรสาร และภายหลังได้กลายเป็นศูนย์กลางงานแพร่ธรรมในภาคอีสานและประเทศลาว

วัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม ถือว่าเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคอีสาน ก่อสร้างปี 1904 เมื่อสร้างเสร็จมีพิธีเสก-เปิด วันที่ 19 มีนาคม 1907 ลักษณะโครงสร้างของวัดหลังนี้ เป็นการผสมผสานระหว่างตะวันตก กับ ตะวันออก ด้านหน้าคล้ายๆ กับมหาวิหารนอเตรดาม ประเทศฝรั่งเศส เดิมมีทางเขนด้านบนด้วย แต่ว่าถูกฟ้าผ่าแล้วก็พังลงมา โครงสร้างเหมือนทางตะวันตก แต่ว่าหลังคามุงด้วยแป้นฝาเหมือนกับบ้านของชาวอีสานในสมัยนั้น และในช่วงที่เกิดกรณีพิพาทอินโดจีน ได้ถูกรูประชาบาลคนหนึ่ง ซึ่งต้องการไม้แป้นฝาทั้งหมดที่เป็นส่วนของหลังคานั้น เอาไปเพื่อไปใช้ประโยชน์ แต่ว่าชาวคำแก้มไม่ยอม เขาจึงส่งคนมาลอบวางเพลิง เพราะฉะนั้นไฟจึงไหม้หลังคาทั้งหมด คงเหลือแต่ผนังก่ออิฐถือปูนที่เป็นโครงสร้างหลักแต่ยังยืนตระหง่านอยู่

พระศาสนจักรลาวกับพระศาสนจักรไทยมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันมายาวนาน โดยเฉพาะมิสซังลาวในอดีตซึ่งแยกออกมาจากมิสซังสยามเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1899 (พ.ศ. 2442) **“มิสซังลาว”** หมายถึงภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและประเทศลาว แต่ไม่รวมแขวงจำปาศักดิ์ แขวงไทนิคมตะวันออกเฉียงเหนือ และแขวงอัตตะปือทางภาคใต้ โดยแต่งตั้ง **คุณพ่ออัง มาร์รีย ก็อฮัส** เป็นพระสังฆราชปกครององค์แรก ก่อนที่จะแยกมิสซังเวียงจันทน์และหลวงพระบางจากมิสซังลาวในสมัย**พระสังฆราชอังเยโล มาร์รีย แกวง** เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1938 (พ.ศ. 2481) มอบให้คณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมลดูแลและปกครอง (ภาคเหนือของประเทศลาว)

แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศลาวยังอยู่ในความดูแลของมิสซังลาว โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่หนองแสง นครพนม ภายใต้การดูแลของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) อีกทั้ง คริสตชนในมิสซังลาวล้วนแต่เป็นพี่น้องกัน ซึ่งบรรดาธรรมทูตรุ่นบุกเบิกภายใต้การนำของ **คุณพ่อโยฮัน บัปติสต์ โปรตม** และ**คุณพ่อซาเวียร์ เกโก** ได้ให้ความช่วยเหลือ ไล่จากการเป็นทาส และก่อตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นตามหมู่บ้านต่างๆ ทั้งในภาคอีสานของประเทศไทยและประเทศลาว ก่อนที่สันตะสำนักจะแยกมิสซังลาวออกเป็น 2 มิสซังตามเขตประเทศ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1950 (พ.ศ. 2493) คือ **“มิสซังท่าแขก”** และ **“มิสซังท่าแร่”** ในสมัย**พระสังฆราชเกลาดิอูส บาเยต์**

ถือเป็นการสิ้นสุดมิสซังลาวตั้งแต่จุดเริ่มต้นปี 1899 จนถึง 1950 รวมเวลา 51 ปีที่มีชื่อมิสซังลาว แต่เป็นการสิ้นสุดเพียงชื่อ แต่พระศาสนจักรยังดำเนินต่อไป ก็คือยังเติบโต เพราะฉะนั้น ความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงกันในปัจจุบันช่วยให้ความช่วยเหลือพระศาสนจักรในประเทศลาว โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษา มีบรรดาคุณพ่อจากอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง เดินทางไปช่วยสอนคำสอนให้แก่สามเณรใหญ่ ที่ประเทศลาว ถือเป็นการให้ความช่วยเหลือกันเท่าที่ เราจะสามารถช่วยเหลือกันได้ นอกเหนือจากความเป็นที่พี่น้องที่เรามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันอยู่แล้วตั้งแต่บรรพชน ตั้งแต่ภาษาขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่เหมือนกัน และก็เข้าใจกัน

นับเป็นความชื่นชมยินดีของพระศาสนจักรลาวที่มีบุญราศีใหม่ 17 องค์ ซึ่งได้รับการ

ประกาศแต่งตั้งและเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ ณ อาสนวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า เวียงจันทน์ เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) โดยมี**พระคาร์ดินัลเกเวโด โอลแลนโด แบลทรม** คณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมล (OMI) ชาวฟิลิปปินส์ ผู้แทนสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เป็นประธานในพิธีบูชาขอบพระคุณและอ่านจดหมายแต่งตั้งอย่างเป็นทางการของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ประกาศให้ **ยอแซฟ เตียน** และ**เพื่อนอีก 16 องค์** เป็น **“บุญราศี”** ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559)

ในจำนวน 17 องค์นั้นมีบุญราศีชาวไทยที่เป็นชาวคำแก้ม โดยกำเนิดอยู่ด้วยคนหนึ่ง คือ **บุญราศียอแซฟ อุทัย พงพูน** เพราะฉะนั้นนี่คือเครื่องหมายที่บ่งบอกว่า ท่านได้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงข่าวดีแห่งพระวรสารด้วยชีวิตของท่าน เราในฐานะที่เป็นอนุชนรุ่นหลัง จึงถือเป็นความภาคภูมิใจที่เรามีต้นแบบคือบุญราศีที่เป็นชาวไทย จากวัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง **ยอแซฟ อุทัย พงพูน** เป็นครูคำสอนและเป็นผู้ช่วยคนสำคัญของ**คุณพ่อโนแอล เตอโน** ในการสอนคำสอน เยี่ยมเยียนให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือคริสตชนตามหมู่บ้านต่างๆ ที่คุณพ่อมอบหมายให้ดูแล อีกทั้ง ได้ช่วยเตรียมครูคำสอนที่ทำแขก ก่อนที่จะพลีชีพเป็นบุญราศีด้วยกันใกล้เมืองพะลาน ในการไปเยี่ยมเยียนกลุ่มคริสตชนเขตเซโปน แขวงสะหวันนะเขต และได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศีในคราวเดียวกัน

อุทัย พองพุม เกิดที่บ้านคำแก้ม หมู่บ้านคริสตชนเก่าแก่ที่ก่อตั้งโดย**คุณพ่อซาเวียร์ เกโก** เมื่อ ค.ศ. 1885 (พ.ศ. 2428) และเคยเป็นศูนย์กลางของการแพร่ธรรมในระยะเริ่มแรก ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองนครพนมไปทางเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร เราไม่ทราบแน่ชัดว่า **อุทัย พองพุม** เกิดเมื่อไหร่ เนื่องจากไม่มีพบหลักฐานเกี่ยวกับตัวท่าน หลักฐานเดียวที่พบมีเพียงเอกสารศีลสมรสที่อ้างถึงวันที่ท่านได้รับศีลล้างบาปวันพระคริสตสมภพ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1933 (พ.ศ. 2476) ที่วัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม ในความเป็นจริงท่านน่าจะเกิดมาก่อนหน้านั้น โดยเป็นบุตรของ**เปาโล เครือ** กับ**อันนา ผาน พองพุม**

จากคำบอกเล่าของ**นางบัวผัน วงษ์ษา** (ยายคำแสน) วัย 79 ปี น้องสาวคนเล็กของ**บุญราศีอุทัย พองพุม** ที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้เราทราบว่า**บุญราศีอุทัย พองพุม** เป็นลูกคนที่ 10

ในจำนวนพี่น้อง 22 คน แต่ว่าส่วนใหญ่เสียชีวิตตั้งแต่เป็นเด็ก บิดาของท่านคือ **เปาโล เครือ พองพุม** เคยเป็นเณรที่บ้านเณรบางช้าง ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม รุ่นไกล่กับ**พระสังฆราชมิเชล มงคล ประคองจิต** เพราะคุ้นเคยและรู้จักกันเป็นอย่างดี เมื่อกลับมาบ้านได้พบรักกับ**อันนา ผาน** และได้แต่งงานกันไม่กลับเข้าบ้านเณรอีก แต่ได้สร้างครอบครัวและใช้วิชาความรู้ที่เคยเรียนที่บ้านเณร ทำหน้าที่ครูคำสอนที่วัดคำแก้มและช่วยงานพระศาสนจักรอย่างเต็มกำลังความสามารถ

เนื่องจากบุตรีธิดาของ**ครูเครือ**กับ**อันนา ผาน พองพุม** ส่วนใหญ่เสียชีวิตตั้งแต่ยังเด็ก ดังนั้น เมื่อให้กำเนิด**เด็กชายอุทัย พองพุม** เดือนธันวาคม ค.ศ. 1933 (พ.ศ. 2476) **ครูเครือ พองพุม** ได้นำบุตรชายไปล้างบาปที่วัดกับ**คุณพ่อโนแอล เตอโน** เจ้าอาวาสในขณะนั้นและมอบให้เป็นลูก โดยคุณพ่อได้มอบให้**ซิสเตอร์ เวโรนิกา**จากอารามเชียงหวาง ประเทศลาว ซึ่งประจำที่วัดคำแก้มเป็นคนเลี้ยง ในห้วงเวลาที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 และกรณีพิพาทอินโดจีน วันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ. 1940 (พ.ศ. 2483) บรรดาธรรมทูตชาวฝรั่งเศสถูกขับไล่ออกนอกประเทศ วัดวาอารามถูกปิดและเกิดการเบียดเบียนศาสนา **เด็กชายอุทัย พองพุม** ซึ่งอายุได้ 7 ขวบรับรู้ถึงบรรยากาศแห่งความยากลำบากนั้นเคียงข้างบิดาที่คอยให้กำลังใจและเสริมสร้างความเชื่อชาวคำแก้ม

เมื่อสงครามและการเบียดเบียนศาสนาสิ้นสุดลง ค.ศ. 1945 (พ.ศ. 2488) **เด็กชายอุทัย พองพุม** มีอายุได้ 12 ปี ด้วยความที่เป็นคนฉลาด มีความเชื่อศรัทธาและความประพฤติเรียบร้อยเป็นแบบอย่างที่ดีจึงถูกส่งเข้าบ้านเณร

เล็ก ซึ่งน้องสาว (ยายคำแสน) ยืนยันว่าเป็นบ้านเถรบางนกแขวก โดยเรียนอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 6 ปีจนจบชั้นมัธยม แต่ข้อมูลช่วงนี้ยังไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากไม่ปรากฏหลักฐานที่บ้านเถรบางนกแขวก

หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมอุทัย พongpoom ได้กลับบ้านคำแก้ม ไม่ได้ไปเรียนต่อที่ไหนอีก แต่ได้ช่วยงานครอบครัว ดูแลน้องๆ อีก 4 คน ช่วยบิดามารดา โดยเฉพาะการช่วยงานพระศาสนาจักรที่วัดคำแก้มอย่างแข็งขัน ด้วยการเป็นครูคำสอน ผู้นำภavana ร้องเพลงในวัด อ่านบทอ่านและสอนคำสอน ต่อมาอุทัย พongpoom ได้พบรักและแต่งงานกับมารีอา คำตัน ทองคำ ซึ่งอายุมากกว่า 5 ปี เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496) โดยมีคุณพ่อเปาโล คำจวน ศรีวรกุล เป็นผู้ประกอบพิธี หลังจากนั้นภรรยาได้ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรสาว แต่เกิดเหตุการณ์สะเทือนใจและเศร้าสลดใจเป็นอย่างมาก เมื่อภรรยาสุดที่รักของท่านได้เสียชีวิตขณะให้กำเนิด และในอีก 3 เดือนต่อมาบุตรสาวได้เสียชีวิตอีก

หลังจากนั้นประมาณ 1 ปี คุณพ่อโนแอล เตอโน อดีตเจ้าอาวาสซึ่งเป็นอุปสังฆราชของมิสซังท่าแขกที่เพิ่งก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1950 (พ.ศ. 2493) ได้กลับไปเยี่ยมสัตบุรุษที่วัดคำแก้ม คุณพ่อกำลังมองหาและต้องการบุคลากรมาช่วยงานแพร่ธรรมในพื้นที่อันกว้างใหญ่ของมิสซังใหม่ คุณพ่อได้ชักชวนครูอุทัย พongpoom ไปเป็นครูคำสอนที่ประเทศลาวด้วย ซึ่งท่านยินดีที่จะไปกับคุณพ่อ อีกทั้ง บิดามารดา ผู้ชราที่ยืนต้นมอดลูกชายให้กับพระศาสนาจักร

ครูอุทัย พongpoom ได้เป็นผู้ช่วยคนสำคัญของคุณพ่อโนแอล เตอโน ในการสอนคำสอน

เยียมเยียนชาวบ้าน และให้ความช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนและเจ็บป่วยตามหมู่บ้านต่างๆ โดยเฉพาะที่บ้านปังกิว เมืองหนองบก แขวงคำม่วน ซึ่งบ้านปังกิว บึงหัวนาและดงหมากบ้าเป็นหมู่บ้านของชนเผ่าโล้ ที่ได้รับแสงสว่างแห่งพระวรสารจากการแพร่ธรรมของคุณพ่อซาเวียร์ เกโก เมื่อ ค.ศ. 1887 (พ.ศ. 2430) นับเป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่และกำลังเตรียมฉลองครบ 130 ปีของการความเชื่อและการแพร่ธรรม ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560)

ประมาณเดือนเมษายน ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) คุณพ่อโนแอล เตอโนได้เดินทางกลับประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา 1 ปี การจากไปของคุณพ่อเตอโน ถือเป็นเวลาแห่งการทดลองของครูอุทัย พongpoom ความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นและสิ้นหวังทำให้ท่านตัดสินใจเดินทางกลับคำแก้มบ้านเกิด เป็นเวลาเดียวกันกับที่คุณพ่อมีคาแอล เกียน เสมอพิทักษ์ ได้ไปถวายมิสซาที่วัดคำแก้ม คุณพ่อก็มีความชื่นชอบและประทับใจครูอุทัย พongpoom ดังนั้น เมื่อได้รับการแต่งตั้งและบวชเป็นพระสังฆราชปกครองมิสซังท่าแร่ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1959 (พ.ศ. 2502) ได้ชักชวนครูอุทัย พongpoom ไปอยู่ด้วย โดยมุ่งหวังให้เป็นกำลังสำคัญในการตั้งทีมแพร่ธรรมตามหมู่บ้านต่างๆ

ครูอุทัย พongpoom อยู่กับพระสังฆราช เกียน เสมอพิทักษ์ เพียงช่วงเวลาสั้นๆ เมื่อคุณพ่อโนแอล เตอโนกลับมาจากประเทศฝรั่งเศส และได้รับมอบพันธกิจใหม่ในการบุกเบิกเขตแพร่ธรรมแห่งใหม่ที่สะพานหะเขต คุณพ่อได้ไปขอครูอุทัย พongpoom จากพระสังฆราช เกียน เสมอพิทักษ์ เพื่อจะได้ช่วยกันประกาศข่าวดีในเขตแพร่ธรรมใหม่นี้ เมื่อพ่อลูกเจอหน้ากันต่างร้องไห้

ที่สุด **ครูอุทัย พองพุม** ได้ติดตาม **คุณพ่อโนแอล เตอโน** ไปประเทศลาวอีกครั้ง และเป็นเพื่อนร่วมงานของคุณพ่อในงานการแพร่ธรรมทุกที่ทุกแห่ง โดยตั้งฐานที่เมืองเซโปน ซึ่งไม่มีคริสตชนแม้แต่คนเดียว นานๆ จะมีคนรู้จักมาเยี่ยมสักครั้ง เดือนเมษายน ค.ศ. 1961 (พ.ศ. 2504) **ครูอุทัย พองพุม คุณพ่อโนแอล เตอโน** และเยาวชนจากบ้านปังกิวคนหนึ่งได้ไปเยี่ยมหมู่บ้านคริสตชนสำรอง ทั้งสามคนนั่งรถยนต์จากสะพานนะเขตมุ่งหน้าไปเขตเซโปน เมื่อเห็นว่าสถานที่บริเวณนั้นไม่มีความปลอดภัย จึงคิดจะกลับไปสะพานนะเขต แต่ไม่ได้กลับ สันนิษฐานว่าทั้ง **ครูอุทัย พองพุม** และ **คุณพ่อโนแอล เตอโน** เสียชีวิตวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1962 (พ.ศ. 2505)

อีกที่หนึ่งคือรองอาสนวิหารนักบุญอันนา หนองแสง สถานที่แห่งนี้แต่เดิมเคยเป็นศูนย์กลางของมิสซังลาว เพราะฉะนั้น ที่นี่จึงกลายเป็นศูนย์กลางของมิสซังลาว แล้วก็ดูแลภาคอีสานทั้งหมดและประเทศลาว การแพร่ธรรมถือว่าก้าวหน้ามากในสมัยนั้น และที่ยังอยู่คือ หลุมศพ อย่างน้อยก็มีของ **พระคุณเจ้ายอห์น บัปติสต์ โปรดม** ซึ่งเป็นพระสังฆราชองค์ที่สองของมิสซังลาว และเพื่อนร่วมงาน ผู้บุกเบิกงานแพร่ธรรมในภาคอีสานและประเทศลาว ซึ่งก็คือ **คุณพ่อซาเวียร์ เกโก** และมิชชันนารี ในรุ่นแรกอีก 6 องค์

สิ่งปลูกสร้างที่เป็นอาสนวิหารนักบุญอันนา ซึ่งเป็นวัดแม่ของมิสซังลาวนั้น ได้ถูกปืนใหญ่ยิงในช่วงที่เกิดกรณีพิพาทอินโดจีน เนื่องจากอาสนวิหารเก่านั้นมีหอสูง เขาก็มาใช้เป็นที่สอดแนม ส่องกล้องไปยังประเทศลาว ซึ่งเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส

คุณพ่อไพลย์ อุดมเดช, C.Ss.R. ธรรมทูตคณะพระมหาไถ่ ดอนโดนหมู่บ้านแรกของพระศาสนจักร ในประเทศลาว ที่ขยายออกมาจากบ้านคำแก้ม

พาไปดูประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ บ้านดอนโดน ซึ่งเป็นหมู่บ้านแรกของพระศาสนจักรในประเทศลาว เป็นหมู่บ้านที่ได้ขยายออกมาจากบ้านคำแก้ม

หมู่บ้านดอนโดน เป็นหมู่บ้านที่เป็นเกาะ เมื่อขึ้นฝั่งแล้วเราก็จะเดินไป ประมาณ 500 เมตร จะเห็นบรรยายของท้องทุ่ง และทุ่งนา ซึ่งชาวบ้านเขาก็กำลังเตรียมลงไถ่ไถนาในช่วงนี้ เพราะเข้าสู่ช่วงฤดูฝนแล้ว

พระศาสนจักรของลาว เชื่อมโยงสองฝั่งโขง และคำว่า “ลาว” ในยุคเริ่มต้นหมายถึงถึงภาคอีสานด้วย ด้วยเหตุนี้มิสซังลาวจึงกินขอบเขตภาคอีสานของประเทศไทย และประเทศลาวทั้งหมด เพราะเหตุนี้คำว่า “มิสซังลาว”

ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเขตแดน แยกสยาม แยกลาว นั้น ลาวได้ตกเป็นเขตของอำนาจของฝรั่งเศส พระศาสนจักรจึงค่อยพัฒนาแยกเป็นลาว เป็นไทย มิสซังลาวเริ่มต้นที่อุบลฯ แล้วจากอุบลฯ ขยับขึ้นมาตามแม่น้ำโขง ขึ้นมาภูคดาหาร ขึ้นมานครพนม แล้วจะขึ้นไปทางเวียงจันทน์ เวลาที่กรุงโรมได้ประกาศว่า แยกเขตมิสซังลาวออกจากมิสซังสยาม ศูนย์กลางของมิสซังลาว จึงอยู่ที่หนองแสง แล้วกินเนื้อที่ทั้งฝั่งประเทศไทยและประเทศลาวช่วงนี้ด้วย ธรรมทูตฝรั่งเศสทำงานข้ามไปข้ามมาสองฝั่งแม่น้ำโขง

ดอนโตน จุดเริ่มต้นของคริสตศาสนา ณ ดินแดนประเทศลาว

เมื่อมีการแบ่งเขตระหว่าง ไทย-สยาม กับ ฝรั่งเศส แล้ว เขตดอนโตนหรือเขตลาวก็กลายเป็นเขตที่อยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส เราก็เลยตัดขาดไม่ค่อยได้ติดต่อกับทางฝั่งไทย

พระศาสนจักรเริ่มต้นที่ดอนโตน ในปี 1886 กลุ่มคริสตชนก็ได้เริ่มต้นที่นี่ ที่วัดนักบุญ ฟรังซิสเซเวียร์แห่งนี้ คุณพ่อธรรมทูตมาสร้างบ้านอยู่ที่นี่ สร้างวัดน้อยที่นี่ ของสำหรับมิสซังลาว แล้วก็สร้างบ้านเณรแห่งแรกของมิสซังลาว ซึ่งก็อยู่ข้างๆ ของโรงเรียนตรงนี้ เพราะฉะนั้นในแง่ของประวัติศาสตร์ที่นี่ คือจุดเริ่มต้นของคริสตศาสนา ณ ดินแดนประเทศลาว

หมู่บ้านดอนโตนคงความเชื่อมาจนถึงคริสตชนสมัยปัจจุบันนี้ เพราะ 1. ราก ในแง่ของความเป็นห่วงเป็นใยของธรรมทูต 2. คริสตชนที่เกิดเป็นลูกหลานของดอนโตนนั้น เมื่อโยกย้ายไปอยู่ต่างประเทศเขาก็ยังคงมีความผูกพันอยู่ วัดนี้มาจากแรงของกลุ่มคริสตตั้งที่อยู่นอกประเทศ แล้วช่วยกัน คือ จุดหนึ่ง ซึ่งผมเห็นว่าคุณเชื่อที่อยู่ในหัวใจของคนดอนโตน หรือลูกหลานดอนโตนนี่ลึกๆ จริงๆ และเป็นความภาคภูมิใจของเขา แต่ว่าความเชื่อด้านของศาสนาเชื่อมสองประเทศของเรา คำว่า “สงฆ์มิสซัง

อีสาน” กับสงฆ์ที่อยู่ทางด้านฝั่งลาวนี้ ผมคิดว่า มีหัวใจอันเดียวกัน เชื่อมในวัฒนธรรมอันเดียวกัน เราช่วยกันได้

เรามองไกลไปสู่พระศาสนจักรในอนาคตนั้น ตรงนั้นผมมองว่า ถ้าจะบอกว่า เป็นผลของพระอาณาจักรของพระเจ้า ก็เป็นผลดีที่เกิดขึ้นจากการร่วมมือร่วมมือและช่วยเหลือ

ภาพรวมในอนาคต ผมมองเห็นว่า พระศาสนจักรที่ประเทศลาวนี้ จะค่อยๆ เคลื่อนไปข้างหน้า เมื่อมีเสรีภาพมากขึ้น แล้วก็มีการไปมาหาสู่กันมากขึ้น ในรูปแบบของทั้งพระศาสนจักรในระดับพระสังฆราชกับพระสังฆราช พระสงฆ์กับพระสงฆ์ ก็จะช่วยผลักดันให้ก้าวหน้าต่อไป แต่เมื่อลาวเองก็ยังมีสิ่งที่ทำนายมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศลาว เป็นประเทศที่ยาว ตั้งแต่เขตหลวงพระบางที่ชนติดกับเขตทางตอนใต้ของประเทศจีน ลงไปสู่เขตที่ติดกับเขตของประเทศเขมร (กัมพูชา) นั้นยาวมาก คำว่า “ยาว” นี้ ทำให้เกิดความหลากหลาย ใน

พระศาสนจักรของประเทศลาว ถ้าไปสัมผัสทางตอนเหนือ บรรยากาศของชนเผ่าอีกชนเผ่าหนึ่งคือ ชนเผ่าขมุ มีมากที่สุด เป็นความเชื่อแบบคาทอลิก แต่พูดภาษาขมุ ที่แตกต่าง ลงตรงส่วนกลางพูดภาษาลาว ลงไปทางส่วนใต้ ใกล้เคียงไปทางอัครปรีอ ลงไปทางติดเขมรนี้ก็มีเรื่องของอิทธิพลของชนเผ่าก็จะแตกต่างจากชนเผ่าที่อยู่ทางตอนกลาง

พระคาร์ดินัลหลุยส์ มารี หลัว มังคะเนคุน ประมุขมิสซังปากเซและรักษาการมิสซังเวียงจันทน์

นับเป็นความชื่นชมยินดีสำหรับพระศาสนจักรในภูมิภาคเอเชีย โอกาสที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศแต่งตั้งพระสังฆราชหลุยส์ มารี หลัว มังคะเนคุน พระสังฆราชมิสซังปากเซและรักษาการมิสซังเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งท่านเป็น 1 ใน 5 พระคาร์ดินัลใหม่ เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2017

สปป. ลาว มีประชากรประมาณ 6 ล้านคน มีคาทอลิกประมาณ 45,000 คน มี 4 เขตปกครองมิสซัง ได้แก่ ท่าแขก-สะหวันนะเขต (ภาคกลาง) เวียงจันทน์และหลวงพระบาง (ภาคเหนือ) และปากเซ (ภาคใต้) ขอนำท่านผู้อ่านไปพบและรู้จักกับพระคาร์ดินัลใหม่ท่านนี้กันเลย

“เมื่อตอนเย็นวันอาทิตย์ หลังจากทานข้าวเสร็จ มีคนโทรศัพท์มาหาผม บอกว่า ผมได้รับเลือกให้เป็นพระคาร์ดินัล ผมไม่เชื่อ เพราะไม่เคยนึก ไม่เคยฝันในชีวิต แล้ววันรุ่งขึ้นสำนักวาติกันได้โทรมาแจ้งให้ทราบว่าพระสันตะปาปาทรงแต่งตั้งผมเป็นพระคาร์ดินัล”

ความรู้สึกแรกเมื่อพระคุณเจ้าทราบข่าวสมเด็จพระสันตะปาปาทรงประกาศแต่งตั้งให้เป็นพระคาร์ดินัล?

หลังจากนั้นมีหลายๆ คนโทรมาแจ้งข่าว ผมก็คิดว่า “อาจจะจริง ๆ” ผมก็เปิดทางอินเทอร์เน็ตดูว่าจริงไหม ก็เห็นมีชื่อและรูปผมออกมาด้วย

ก่อนหน้านั้นทางสภาพระสังฆราชแห่งลาวและกัมพูชา ได้ไปร่วมเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาตามวาระที่กรุงโรม (ถวายรายงานการทำงาน) กับสมเด็จพระสันตะปาปาทรงนั้นมีข้อมูลอะไรออกมาบ้างไหม เกี่ยวกับเรื่องพระคาร์ดินัล หรือว่าเมื่อพระคุณเจ้าได้พบกับพระสันตะปาปาแล้ว พระคุณเจ้าได้พูดคุยอะไรกับพระสันตะปาปาบ้าง?

ได้พูดคุยกับพระสันตะปาปาแต่ไม่ใช่ส่วนตัว เป็นส่วนรวม พระสันตะปาปาทรงเชิญให้เราพูด พระองค์ตรัสตรงๆ ว่า “พูดอะไรก็ได้ที่ท่านอยากพูด” เวลาเราพูดคุยกับพระสันตะปาปาก็เป็นการพูดแบบรวมๆ ไม่ได้นึก ไม่ได้ฝัน

สร้างความประทับใจ ด้วยรอยยิ้ม

ด้วยนวัตกรรมฟอกฟันขาว **ปลอดภัยใช้เวลา 45 นาที**

วันนี้ - 31 ธันวาคม 60

ราคา **13,000.-** บาท (ไม่รวมค่าบริการโรงพยาบาล)

(บน-ล่าง)

การฟอกสีฟันด้วยเทคโนโลยีการใช้แสง

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

ศูนย์ทันตกรรม ชั้น 3 อาคารร้อยปีบารมีบุญ

โทรศัพท์ 0 2838 5555 ต่อ 10300-1, 0 2838 5564-5 (สายตรง)

สิทธิพิเศษสำหรับสมาชิก **อุดมสาร**

แสกน QR Code **LINE** CinguitarsUdomsarn วันนี้

รับคูปองส่วนลด **20%** ทันที !!
 ** หมดเขต 31 ธันวาคม 2017 **

Cin Guitars
Home of Hi-End Acoustic

บริษัท ยูนิค มิวสิค จำกัด
 323 หมู่ 2 ตำบลแพรงเขาใหม่
 อำเภอเมืองสมุทรปราการ
 จังหวัดสมุทรปราการ 10280

สาขา Siam Paragon ชั้น 2 ถ.พระราม 1 แขวง ปทุมวัน เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ : 094-615-5444
 สาขา Zpell ชั้น 3 ถ.พหลโยธิน ประชาธิปไตย อัญมณี กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ : 095-790-7171
 สาขา The Promenade ชั้น 1 ห้อง 1012A ถนนรามอินทรา ดิน ดาด Fasion Island กรุงเทพฯ โทรศัพท์ : 089-927-6099
 สาขา Chiangmai ถ.วงแหวนรอบ 3 อ.เมือง เชียงใหม่ โทรศัพท์ : 091-426-4446

CinGuitars

Cinguitars

www.cinguitars.com

ไม่ได้รู้ว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป พระสันตะปาปา เวลาให้โอวาทได้ตรัสว่าความเข้มแข็งและพลังของพระศาสนจักรอยู่ที่พระศาสนจักรเล็กๆ ที่กำลังได้รับความทุกข์ทรมาน ตรงนี้เป็นพลังของพระศาสนจักร เป็นหัวใจและเป็นกระดูกสันหลังที่กำลังเจ็บปวดของพระศาสนจักร

การถวายรายงานหลักๆ ในส่วนของพระศาสนจักรลาว มีประเด็นที่พุดคุยหรือคำแนะนำอะไรบ้าง?

ไม่มีอะไรแปลกประหลาด เป็นการพูดกันปกติ ไม่มีใครคิดว่าประเทศลาวจะมีพระคาร์ดินัล

มีคนสงสัยว่า หรือเป็นเพราะมีการสถาปนาบุญราศีไหม อันนี้เป็นเพียงความคิดของบางคนซึ่งเกี่ยวกันไหม?

ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน การประกาศบุญราศีสำหรับผมเป็นอัศจรรย์หนึ่ง เพราะปกติเป็นไปได้ยาก พวกเขากรู้ว่าผมเป็นผู้หนึ่งที่รับผิดชอบขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ และเป็นผู้หนึ่งที่ทำงานหนัก

ก่อนที่จะเป็นพระคาร์ดินัลนั้น พระคุณเจ้าปกครองมิสซัง ที่ไหน อย่างไรบ้าง?

ผมเกิดมาในสังฆมณฑลเวียงจันทน์ เคยทำงานที่นี่ 28 ปี ในฐานะพระสงฆ์ หลังจากนั้นถูกส่งไปเป็นพระสังฆราช เป็นผู้รับผิดชอบสังฆมณฑลปากเซ ปี 2001-2017 แล้วก็กลับมาเวียงจันทน์อีก สุดท้ายได้รับเลือกเป็นพระคาร์ดินัล ผมสงสัยอยู่เรื่องหนึ่ง เพราะอายุของผมมากแล้วมาทำงานที่เวียงจันทน์ อายุ 73 ปี พออายุ 75 ปีก็ต้องลาเกษียณจากการเป็นพระสังฆราช ก่อนลาได้รับเลือกเป็นพระคาร์ดินัล ตำแหน่งนี้ต้องอยู่จนถึงอายุ 80 ปี

พระคุณเจ้าได้ไปร่วมประชุมในงานสำคัญๆ ของพระศาสนจักรส่วนกลาง ขอให้พระคุณเจ้าเล่าประสบการณ์หรือแบ่งปันให้ฟังหน่อย

เข้าร่วมสมัชชาพระสังฆราชของพระศาสนจักรสากล ณ นครรัฐวาติกัน ประเทศอิตาลี รวม 3 ครั้ง ค.ศ. 2008 เรื่องพระวาจา (The Word of God) ค.ศ. 2014 เรื่องครอบครัว (The

Family) และ ค.ศ. 2015 เรื่องกระแสเรียก และพันธกิจของครอบครัว (The Vocation and Mission of The Family)

พระศาสนจักรคาทอลิกในลาว ชีวิต สถานการณ์เรื่องราวเป็นอย่างไร?

ผมคิดว่าปัญหาหนักคือเรื่องขาดแคลนบุคลากร เรื่องคุณภาพของการอบรม ส่วนตัวของผมปัญหาหนักที่เวียงจันทน์คือไม่มีพระสงฆ์พื้นเมืองแม้แต่องค์เดียว ต้องหาวิธีสร้างขึ้นมา ให้มีพระสงฆ์พื้นเมืองสำหรับสังฆมณฑลเวียงจันทน์ อย่างน้อย 10 ปีถึงจะได้ ผมก็คิดว่าผมจะทำได้หรือไม่

การเป็นพระคาร์ดินัลในส่วนของประเทศลาวนั้น เราจะเสริมสร้าง หรือจะช่วยเหลือสังคม ประเทศชาติได้อย่างไร?

การช่วยเหลือสังคม ผมเคยทำมาแล้ว สร้างโรงเรียน สร้างอนามัยประจำหมู่บ้าน ช่วยคนพิการ ผมเคยทำมาพร้อมกับรัฐบาล

พระศาสนจักรในประเทศลาว ยังต้องการความช่วยเหลือด้านไหน นอกจากด้านบุคลากรแล้ว?

ความต้องการปัจจุบันคือการอบรมฆราวาส อบรมบรรดาพระสงฆ์ เราต้องการคนที่มีความสามารถและผมอยากปรับปรุงบ้านเณรใหญ่ ด้วย

พระศาสนจักรลาวกับพระศาสนจักรไทย เป็นบ้านพี่เมืองน้องกัน ขอพระคุณเจ้า กักกายคาทอลิกไทยครับ?

ผมคิดว่า อาจจะมีบางภาคส่วนคิดว่าเป็นพระคาร์ดินัลเป็นเกียรติ แต่สำหรับผม ๆ ไม่คิดอย่างนั้น ตำแหน่งนี้เป็นที่ปรึกษาของพระสันตะปาปา เพื่อการแก้ปัญหาด้วยกันตรงนั้นสำคัญ เพราะว่าเรื่องเกียรติ เรื่องศักดิ์ศรี ผมไม่สน ผมเป็นคนธรรมดา เป็นคนชนบท และเป็นชนเผ่าขมุ (ชนเผ่าที่ 2 ชนเผ่าที่ 1 คือ ม้ง) ผมเกิดที่ดอย ไปโรงเรียนต้องเดินไป 6 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินประมาณ 1 ชั่วโมงเศษๆ ผมเป็นเด็กกำพร้าพ่อ พ่อของผมเสียชีวิตตอนที่ผมอายุประมาณ 8-10 เดือน ผมอยู่กับแม่ ผมเป็นคนจน

กระแสเรียกของผมก็เหมือนคนทั่วไป เวลาที่ผมไปเรียนที่ปากซันจบแล้วก็มาที่เวียงจันทน์ เอาประกาศนียบัตร ผมก็ไม่มีทาง

ผมไปพบพระสังฆราช ท่านบอกว่าโชคดีมาแล้ว ท่านถามว่าอยากทำอะไร อยากเรียนต่อไหม ผมก็ตอบว่าอยาก ท่านถามว่าอยากเป็นพระสงฆ์ไหม ผมนึกไม่ถึงเพราะว่ามันสูงเกินแล้วท่านถามว่าอยากลองไหม ผมตอบว่าได้ ท่านถามว่าอยากไปฝรั่งเศสหรือแคนาดา ผมตอบว่าไปแคนาดา แต่ผมไม่รู้จักใครที่นั่นเลย พระสังฆราชก็ฝากผมไปอยู่ในคณะน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า

ผมก็เริ่มไม่แน่ใจว่าจะได้เป็นพระสงฆ์หรือไม่ ผมกลับมา 1 ปี ผ่านไป 1 ปีขอคู่อีกปี หลังจากถูกปะทะกับบรรดาบุญราศี ที่ลาว 3 คน 2 คนเสียชีวิต เหลือผมคนเดียว ตั้งแต่นั้นที่นั่นผมมั่นใจว่าต้องเป็นพระสงฆ์แน่นอน ผมกลับไปเรียนต่อ 2 ปีที่แคนาดาจนจบแล้วก็กลับมาบวชเป็นพระสงฆ์

พระคุณเจ้าฝากอะไรถึงคาทอลิกไทยหน่อยครับ

เราต่างกันนิดหน่อย ระหว่างลาวกับไทย ลาวเป็นสาธารณรัฐ ไทยเป็นราชอาณาจักร แนวคิด การปกครองต่างกัน สำหรับบรรดา

พระสังฆราชผมติดต่อกับพระคุณเจ้าจำเนียรสันติสุขชินริรันตร์ และพระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์โกวิทวาณิช เคยพบกันบ่อยๆ ที่สามพรานที่กรุงเทพฯ เคยร่วมประชุมด้วยกัน

คติพจน์ของพระคุณเจ้า ตอนเป็นพระสังฆราช กับตอนที่จะเป็นพระคาร์ดินัลนั้นเหมือนเดิมไหม?

ผมเปลี่ยน เพราะตอนที่อยู่ปากเซ ผมใช้ว่า “ขอให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน” เป็นพระคาร์ดินัลผมจะใช้ว่า “ทุกสิ่งเป็นของพระองค์” ผมคิดว่าผมถูกอบรมมาให้ทำตามน้ำพระทัยตลอดชีวิต

พระสังฆราชหลุยส์ มารีเย่ หลังมั้งคะเนคน เกิดวันที่ 8 เมษายน ค.ศ. 1944 เข้าบ้านเณรที่บ้านเณรเดอมาเซอโน ปากซัน ก่อนไปศึกษาต่อที่บ้านเณรใหญ่ประเทศแคนาดา ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์โดยพระสังฆราชเอเตียง-เอากุส เยแมง รูสเตรกท์ วันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1972 ที่อาสนวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า เวียงจันทน์ ได้รับแต่งตั้งเป็น

พระสังฆราชแห่งปากเซ แทนพระสังฆราชโทมัส คำพันธ์ วันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 2000 บวชเป็นพระสังฆราชวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 2001 ต่อมาได้รับตำแหน่งผู้บริหารสังฆมณฑลเวียงจันทน์ แทนพระสังฆราชยอห์น คำเสวิททวง วันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 ก่อนได้รับการประกาศจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสให้เป็นพระคาร์ดินัล วันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2017 ณ ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร วาติกัน และมีพิธีสถาปนาเป็นพระคาร์ดินัล วันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 2017

พระคุณเจ้ายอห์น มารีย์ เวียนแบ็ ปรีดา อินทิสรา

ประมุขสังฆมณฑลสะหวันนะเขต-ท่าแขก

ในด้านการช่วยเหลือสังคม เมื่อประเทศชาติของเราถูกปลดปล่อย รัฐบาลก็ไม่ไว้เนื้อเชื่อใจพวกเรา แล้วก็มองดูเราเหมือนเป็นคนต่างชาติ ต่างศาสนา แล้วก็มีความระแวงสงสัย ติดตามพวกเราอยู่ทุกอย่างก้าว ทุกแห่งที่เราไป ดังนั้น ในช่วงระยะนั้นเราทำอะไรไม่ได้ แต่อยู่ก็ยากลำบากแล้วในช่วงระยะหลังๆ มาเมื่อ 9-10 ปี มาแล้ว หลังจากศาสนาคริสต์ได้

รับการยอมรับจากรัฐบาล เราจึงค่อยๆ มีบทบาทต่อมาในระยะหนึ่ง เขาก็บอกให้ทุกศาสนามีส่วนช่วยเหลือสังคม โดยสามารถหาทุนรอน จากไหนก็ได้ ช่วยสร้างเสริมพัฒนาประเทศชาติ

ดังนั้น พ่อก็พยายามติดต่อกับองค์กรต่างประเทศ เริ่มแรกคือองค์กรช่วยเหลือกลุ่มแม่บ้าน โขง ได้ทุนมาสร้างโรงเรียน 10 กว่าแห่งแล้ว ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย และประถมศึกษา และสถานเอนามัยที่เป็นโรงพยาบาลตามชนบท ศูนย์อนามัย พวกเราก็พยายาม

แล้วก็ตั้งศูนย์คาร์ิตัลน้อยๆ อยู่ที่ท่าแขก เพื่อขอรับบริจาค เช่น ผ้าห่ม เสื้อผ้า อาหารแห้งต่างๆ มาเก็บเป็นสต็อกเอาไว้ เราส่งให้องค์กรของภาครัฐที่เขาขอความช่วยเหลือจากเรา เมื่อเรามีส่วนใดส่วนหนึ่งเราก็มอบให้เขา เขาก็ถ่ายภาพเซ็นเอกสารเป็นหลักฐาน เพื่อบอกว่าเราได้ช่วยพัฒนา ช่วยสังคม การช่วยเหลือสังคมนี้ต้องใช้จิตตารมณ์ของพระวรสาร เพื่อเป็นการประกาศข่าวไปในตัวด้วย จากหลักความรัก ความสุภาพ ความถ่อมตน และการให้เกียรติแก่ทุกคน

สื่อต่างๆ ที่เข้ามาทางวิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมายในด้านความเชื่อ กระทั่งกระเทือนถึงด้านความเชื่อ ที่พวกเราขาดการฟื้นฟูอบรมให้กับทั้งผู้ใหญ่ ทั้งลูกหลาน และอนาคตของพระศาสนจักรของคาทอลิกเราจะเป็นอย่างไร พ่อจึงเป็นห่วงที่สุดตอนนี้ ดังนั้นเราขาดบุคลากรซิสเตอร์ก็น้อย พระสงฆ์ก็น้อย แต่จะทำอย่างไรได้ ก็ต้องเร่งมืออบรมพระสงฆ์ อบรมเนร อบรมครูคำสอน แล้วก็พยายามให้ทุกคนเอาใจใส่ในเรื่องการฟื้นฟูหลักความเชื่อของเราให้มั่นคง แม้ว่า จะมีความยากลำบาก

พระศาสนจักรเมืองไทยมีความยากลำบากรูปแบบหนึ่ง ไม่เหมือนกับเมืองลาวที่มีอีกรูปแบบหนึ่ง แต่ความยุ่งยากนั้นแหละมันสร้างพระศาสนจักรขึ้นมา จนถึงปัจจุบันนี้ เราต้องไว้วางใจว่า พระเจ้าอยู่กับเราเสมอ และค่อยก้าวเดินไปพร้อมกัน ของแต่ละการปกครองของแต่ละประเทศ

ขอให้ทุกคนอย่าท้อถอย เพราะชีวิตของเรามีครั้งเดียวเท่านั้น เป็นเกียรติที่สุด

ที่พวกเราได้รับความรักจากพระเจ้า ได้เป็นบุตรพระเจ้า พร้อมกับความสุขภาพ เดินตามหลังพระองค์ แล้วอย่าลืมความศรัทธาต่อแม่พระด้วย ขอฝากความรักและความนับถือแก่ทุกคนในพระพรของพระเจ้า

เรื่องราวดำเนินไปที่ฝั่งลาว ดอนโตน เวียงจันทน์ ท่าแขก ฯลฯ บางคนอาจจะบอกว่า สายน้ำพาเรามาพบกัน แต่ผมเชื่อว่า สายพระเนตรแห่งความรักของพระ ทอดผ่าน พาดพาเรามายืนในครอบครัวเดียวกัน เหตุผลของเขตแดนอาจแบ่งกันเรา ยุคสมัยอาจเปิดหน้าหนังสือประวัติศาสตร์แผ่นถัดไป แต่ประวัติศาสตร์จะบันทึกไว้อย่างไรก็ตาม อนาคตก็จะถูกเขียนและไม่มีอะไรมาลบออกไปได้ว่า มิตรภาพแห่งความเชื่อ นั้นยิ่งใหญ่กว่านักคำสอนแห่งความรักนั้นละเอียดและถูกพุ่มพักเติบโตไม่แบ่งพากฝ่าย

แม่น้ำโขงกะพริบแดดสะท้อนเป็นลำแสงสวยงาม ทุกคนยังทำหน้าที่ของตนเองต่อไป ภายใต้แผ่นฟ้าผืนที่ไม่เคยแยกเราออกจากกัน ๕

ท่องเที่ยวประเทศรัสเซีย
เมืองมอสโก ตอนที่ 5

มหาวิหารนักบุญ เบซิล (Saint Basil's Cathedral)

ถ้าการมาท่องเที่ยวประเทศรัสเซียครั้งนี้ ผู้เขียนไม่กล่าวถึง สถานที่สำคัญระดับ World Class ที่มีชื่อว่า St. Basil's Cathedral แล้ว อาจมีผู้อ่านบางท่านสงสัยว่า ผู้เขียนได้เดินทางมาประเทศนี้จริงหรือไม่ หรือ แคลงใจว่าผู้เขียนมองข้ามที่จะเล่าถึง สถานที่ที่มีความสำคัญถึงขนาดที่ใคร ๆ ต่างพากันพูดว่า ถ้าไม่ได้มาชมสักครั้งหนึ่งในชีวิต ถือว่ายังมาไม่ถึง “ประเทศรัสเซีย” จนทำให้ผู้เขียนเกิดความสงสัยว่า นี่เป็นกุศโลบายทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศนี้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเสียค่าเข้าชมหรือเปล่า? หรือแท้จริงแล้ว สถานที่แห่งนี้ ก็มีดีสมคำเล่าลือ ผู้เขียน ขออาสาพา

ผู้อ่านทุกท่าน มาไขข้อข้องใจในดินแดนหมีขาว ดินแดนที่ซึ่งผ่านร้อนผ่านหนาวจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองทางการเมืองอย่างสุดซึ้ง ทั้งกระแสวิพากษ์วิจารณ์ไม่ว่าผู้นำประเทศที่ดี หรือกระทั่ง ประชาชนคนธรรมดาที่ดี จะขยับตัวทำอะไรหรือมีแนวคิดไปทางไหน ต่างเป็นที่จับตามองและได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนทั่วสารทิศ ทั้งนี้ก็เพราะว่า ประเทศรัสเซีย ยังคงไว้ซึ่งความเป็นหนึ่งในผู้ทรงอิทธิพลระดับโลกนั่นเอง ทว่าในเรื่องความเชื่อและความศรัทธาที่ประชากรชาวรัสเซียมีต่อศาสนาของตนนั้น มิได้เสื่อมคลายตามกาลเวลา ทั้งยังอนุรักษ์ไว้ให้ชนรุ่นหลังได้มาศึกษาหาความรู้ถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของศาสนสถานสำคัญแห่งนี้ อย่างไรก็ตามความรู้สึกที่มีต่อ

ประเทศนี้ของท่านผู้อ่านแต่ละท่าน อาจจะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความเข้าใจของแต่ละปัจเจกชน ที่ได้มีโอกาส มาสัมผัสประเทศรัสเซีย และคนรัสเซียด้วยตนเอง

“ความสมบูรณ์แบบ” (Perfectionism) คือความรู้สึกแรกที่ผุดขึ้นมาในความรู้สึกของผู้เขียน ขณะที่ยืนมองดูโบสถ์ St. Basil's Cathedral ในวันที่ท้องฟ้าสีเทาหม่น เมฆปกคลุมหนา และในไม่ช้าละอองหิมะก็โปรยปรายลงมา ทิ้งท้ายช่วงฤดูหนาว ที่ -1 องศาเซลเซียส ณ กรุงมอสโก ในวันที่ผู้เขียนท่องเที่ยวโดยลำพัง เหมือนกับจะบอกเป็นนัยกับผู้เขียนว่า ภาพความงดงามที่ตั้งตระหง่าน

อยู่ตรงหน้านั้น มิได้ ได้มาอย่างสวยสดอย่างที่เห็น แต่กลับมีเบื้องหลังที่น่าสะพรึงกลัว สะเทือนขวัญ และสลดใจ ดังที่ผู้เขียนจะเล่าสู่กันฟัง ต่อไป

St. Basil's Cathedral คือหนึ่งในสถานที่ซึ่งคนส่วนใหญ่ทั่วโลกยกย่องให้เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของประเทศรัสเซีย สถาปัตยกรรมโดมทรงหัวหอมหลากหลายสี สันสดีไสถลัยลูกกวาดและลวดลายสะดุดตาแก่ผู้ผ่านไปมานี้ ประกอบไปด้วยโบสถ์ทรงโดม 8 โดม ล้อมรอบโดมที่ 9 จึงทำให้มีรูปร่างเป็นอาคารทรง 8 เหลี่ยม ตั้งอยู่ใจกลางกรุงมอสโก บริเวณเดียวกันกับ จัตุรัสแดง (Red Square) และ เคลมลิน (Kremlin)

ถูกสร้างขึ้นในระหว่างปี ค.ศ. 1555 - 61 โดยพระเจ้าอีวาน ที่ 4 (Tsar Ivan IV) ด้วยลักษณะการออกแบบของสถาปนิก ยาคอฟเลฟ (Postnik Yakovlev) ผู้ซึ่งผสมผสานศิลปกรรมระหว่างรัสเซียโบราณ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากไบแซนไทน์ (Byzantine) ที่มีลักษณะโดมทรงหัวหอม เข้ากับรัสเซียโกธิค (Gothic) ที่มีลักษณะเป็นรูปกระโจมทรงสูง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากยุโรปตะวันตก รัชสรรค์ผลงานระดับสุดยอดแห่งจินตนาการ กลายมาเป็นสถาปัตยกรรมรูปแท่งเทียนที่มีเปลวไฟรุ่งโรจน์บนลำเทียน เสมอเหมือนเทียนดังกล่าวถูกจุดขึ้นเพื่อบูชาพระเจ้า ด้วยเอกลักษณ์โดดเด่นล้ำลึกนี้เอง ทำให้ St. Basil's Cathedral ได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญอันดับต้น ๆ ของโลก UNESCO World

Heritage Site เมื่อปี ค.ศ.1990 ทว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการมาเพื่อ “ถ่ายรูป” เป็นที่ระลึกเสียมากกว่า ผู้เขียนยังระลึกได้ถึงสถานการณ์อันค่อนข้างทุลักทุเลกว่าจะผ่านด่านคลื่นมหาชนเบียดเสียดกันจับจองพื้นที่และมุมถ่ายรูปที่ตนคิดว่าดีที่สุดในอนุสาวรีย์รูปปั้น Kuzma Minin and Dmitry Pozharsky บริเวณด้านหน้าเพื่อเข้ามายังตัวโบสถ์ได้นั้น ทำเอาผู้เขียนถึงกับเหงื่อซึมเลยทีเดียว ทั้ง ๆ ที่อากาศหนาวจนติดลบ

แต่ครั้งนั้นพอผู้เขียนพาตัวเองเข้ามายังภายในบริเวณโบสถ์ สิ่งที่ได้เห็นและความรู้สึกที่ได้จากการสัมผัสสัมผัสกับบรรยากาศภายในตัวโบสถ์ กลับตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับบรรยากาศวุ่นวายภายนอก เพราะด้านในตัวโบสถ์นั้นค่อนข้างเงียบสงบ จะได้ยินก็แต่เสียงกระซิบคุยกัน

เขา ๆ และเสียงผีทำเดินสัมผัสกับพื้นปูน เป็นบางครั้ง อนุমানได้ว่า มีเพียงนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่ยอมจ่ายค่าเข้าชมเพื่อได้เข้ามาศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาทางศาสนา ด้านใน อาจจะเป็นเพราะกาลเวลาที่ผ่านไป ทำให้คนในสังคมยุคใหม่ให้ความสนใจกับเรื่องของศาสนากันน้อยลง กอปรกับการศึกษาเรื่องของศาสนา โดยเฉพาะศาสนาคริสต์ นิกายออร์ทอดอกซ์นั้น เป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน มีความซับซ้อน ค่อนข้างใช้เวลาพอสมควรแก่การเข้าใจ และอาจทำให้ลึ้มลึก ความสนใจในสิ่งที่ยากเกินกว่าจะสามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองหากมิได้มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างจริงจัง จึงไม่แปลกใจเลยว่าทำไมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ถึงเลือกที่จะทำกิจกรรมง่าย ๆ ใช้เวลาน้อยแต่สนุก เช่นการถ่ายรูป บริเวณด้านนอก ด้วยความเข้าใจว่าความงดงาม

เพียงฉาบฉวยภายนอก ก็เพียงพอแล้วที่จะอวดสายตาชาวโลก ว่าครั้งหนึ่งในชีวิตได้มาเยี่ยมชมสถานที่แห่งนี้

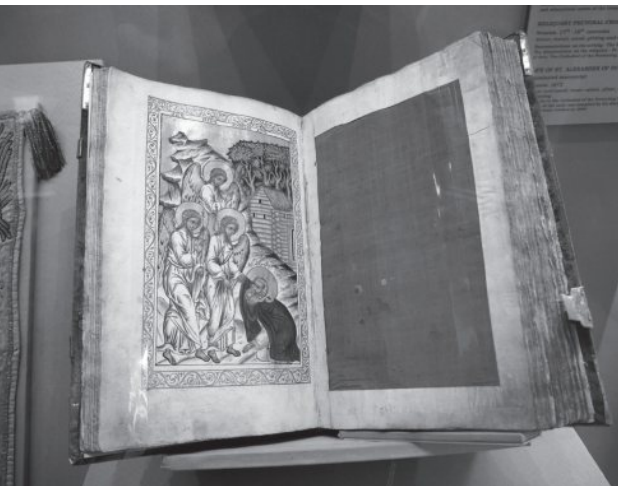
จากการที่ผู้เขียนได้ใช้เวลาพอสมควรเดินสำรวจภายในพร้อมกับบันทึกภาพถ่ายมานั้น ทำให้ทราบอีกว่า St. Basil's Cathedral นั้น ยังประกอบด้วย โบสถ์เล็ก ๆ อีก 5 โบสถ์ด้วยกัน กล่าวคือ Church of St. Vasily the Blessed, Church of the Intercession of the Holy Mother of God, Church of Saints Cyprian & Justina, Church of the Holy Trinity และ Church of the Entry of the Lord into Jerusalem

โดยรวมในความคิดเห็นของผู้เขียนแล้ว จัดได้ว่าการตกแต่งภายในอาคารโบสถ์นั้น ค่อนข้างมีสีสันสดใส สวยงาม จากการบรรยาย สืบค้นกำแพงทางเดินด้วยลวดลายที่มีเอกลักษณ์

เฉพาะตน แม้ว่าสีนั้นจะจางลงอันเนื่องมาจากกาลเวลาล่วงเลย ส่วนห้องโถงต่าง ๆ นั้นต่างถูกแบ่งออกเป็นห้องที่มีขนาดเล็กใหญ่ตามความประสงค์ในการใช้ห้องนั้น ๆ กันไป และมีเพียง 2 ชั้นที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ ณ วันที่ผู้เขียนไปเยี่ยมชม ส่วนชั้นอื่นรวมทั้งบางห้องถูกสงวนบริเวณไว้มิให้เข้า และจะไม่มีการประกอบพิธีทางศาสนาใด ๆ ที่นี่ เนื่องจากทางรัฐบาลรัสเซียภายหลังได้ประกาศให้ St. Basil's Cathedral เป็นพิพิธภัณฑสถานเพื่อการเยี่ยมชมศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงสังเกตได้ถึงสิ่งของและวัตถุทางศาสนาที่ถูกละเลยไว้แสดงแก่ผู้เข้าชมพอสมควร ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งภายในโบสถ์นั้น ก็ใช้วัตถุทั่ว ๆ ไป มิได้ยิ่งใหญ่อลังการ หรือใช้วัสดุมีราคาแพงเหมือนโบสถ์อื่น ๆ ที่ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมมา ด้วยภาพลักษณ์ทั้งหมดทั้งมวลก็ยังมีมากพอที่จะคลายความสงสัยในตัวผู้เขียนว่า เพราะเหตุผลใด ผู้คนจากสารทิศทั่วโลกจึงได้หลั่งไหลมาชื่นชม มีความเป็นไปได้ของสาเหตุอื่นอีกหรือไม่

ผู้เขียนจึงทำการศึกษาเพิ่มเติม และพอจะได้ข้อมูลที่น่าสนใจกว่า อีกสิ่งหนึ่งที่น่าจะเป็นแรงดึงดูดผู้คนให้มาพิสูจน์ความอลังการของสถาปัตยกรรมแห่งนี้ คือ จำนวนที่เล่าสืบกันมาว่า ด้วยความอัจฉริยภาพของสถาปนิกยาคอฟเลฟ (Postnik Yakovlev) ผู้ซึ่งลงแรงกายแรงใจ และความศรัทธาต่อคริสตศาสนา บรรจงออกแบบและสร้างโบสถ์ที่ต่อมากลายเป็นมรดกทางสถาปัตยกรรมที่มีความวิจิตรงดงามระดับโลก ที่แม้ใคร ๆ ก็ยากที่จะปฏิเสธที่จะชื่นชมในความมหัศจรรย์ ของ St. Basil's Cathedral ครั้งนั้นเขาจะได้รับรางวัลแห่งความวิริยะ อุตสาหะ จากพระเจ้าอีวานที่ 4 ด้วยรับสั่งให้ปูนบำเหน็จแก่สถาปนิกผู้ออกแบบด้วยการให้ควักดวงตาทั้งสองออกเสีย เพียงเพื่อไม่ให้สถาปนิกผู้นี้ ได้มีโอกาสไปสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงามกว่านี้ได้อีก และด้วยผลจากการกระทำดังกล่าวนี้เอง พระเจ้าอีวานที่ 4 (Tsar Ivan IV) จึงได้รับการสมญานาม ว่า อีวานผู้โหดร้าย (Ivan The Terrible)

ไม่เสมอไปที่ทุกครั้งของการกระทำ
ความดีเพื่อพระเจ้าจะได้รับผลตอบแทนตามที่
เราคาดหวังในเชิงบวกเสมอ ทุกครั้งที่เราไปโบสถ์
เข้าร่วมศาสนกิจ การทำมิสซา การสวดภาวนา
เราทุกคนต่างคาดหวังที่จะได้รับความเห็นใจ
เล็ก ๆ น้อย ๆ จากพระเจ้าเป็นเจ้า ในบางครั้ง
ผู้เขียนก็อดสงสัยตัวเองไม่ได้ว่า ทำไมเราต้อง
ขอพรจากพระเจ้าทุกครั้งที่เราไปโบสถ์ ทำไมเรา
ต้องขอให้พระเจ้าคุ้มครองเราตลอดการเดินทาง
แสวงบุญ ทำไมเราต้องขอให้พระเจ้าลดบันดาล
ในสิ่งที่เราคาดหวังว่าเราสมควรต้องได้รับเพื่อ
เป็นการตอบแทนการกระทำราวกับว่าเป็นการ
แลกเปลี่ยนสินค้า เราตั้งใจทำความดีโดยไม่
หวังผลตอบแทนจากพระเจ้ามิได้หรือ

หากผู้เขียน สามารถย่นเวลาเพื่อได้
มีโอกาสไปสอบถามความรู้สึกของสถาปนิกผู้นี้
ผู้เขียนมั่นใจว่าจะได้คำตอบในเชิงที่ว่า เขาเอง
ก็มีได้คาดหวังว่าจะถูกควักลูกตาทั้งสองข้าง

ออก และคงจะสงสัยเช่นเดียวกับผู้เขียนว่า เมื่อ
ทำความดี แต่กลับได้ผลตอบแทนตรงกันข้าม
ถ้าเช่นนั้น เราทุกคนควรเลิกทำความดีหรือไม่
หากตรองดู จะพบว่าในอดีตมีหลายท่าน
ที่ทำความดี ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจุดจบของตนนั้นคือ
การได้รับทุกข์ทรมาน และความตาย แต่ท่าน
ทั้งหลายเหล่านั้น ก็ยังยืนหยัดที่จะทำความดี
ต่อไป โดยมีได้หวังที่จะเห็นผลทันตา แต่ยืนยัน
ความเชื่อที่ว่า พระเจ้าจะปูนบำเหน็จอย่างสาสม
กับความดีที่ได้กระทำเมื่อถึงเวลาอันควร

เมื่อตระหนักได้ดังนี้ ผู้เขียนก็มีความ
ตั้งใจที่จะเลิกนิสัย “ลูกช่างขอ” มาเป็น การขอบคุณ
พระเจ้าทุกครั้งที่ทำให้โอกาสเราทำความดีโดยไม่
หวังผลตอบแทน เพื่อเป็นการสะสมบุญที่ไม่ได้
มีรางวัลเป็นดอกเบี๋ยหรือเงินทองในภพนี้ แต่
เป็นความสุขทางใจที่จะนำพาเราไปสู่สุคติเมื่อ
ถึงเวลาที่เราลาโลกใบนี้ไป ๕

ข้ามแม่น้ำ แล้วเรือสะพาน

สุภาษิตจีน “กัว เมอ ซาย เฉียว” “guà hé chái qiáo” “ข้ามแม่น้ำ แล้วเรือสะพาน” หมายถึงคนอกตัญญู คนเนรคุณ **ไม่รู้บุญคุณคน**

ความกตัญญู รู้จักและตอบแทนบุญคุณคนที่มีพระคุณต่อเขา เป็นคุณธรรมประเสริฐสุด น่าชม น่าสรรเสริญ น่าเอาเยี่ยงอย่าง จะนำความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิตของเขาอย่างแน่นอ รางวัลในสวรรค์ด้วย

ตรงข้าม ความอกตัญญู เนรคุณคน **ไม่รู้บุญคุณคน** ยิ่งกว่านั้นยังทำร้ายผู้มีพระคุณของเขานีก เป็นคนเลวสุดๆ ชั่วแสน (ล้าน) ชั่ว ไม่เกิดมาจะดีกว่าอีก แม้แต่สุนัข (หมา) มันยังรู้บุญคุณนายมันเลย

ใครเป็นผู้มีพระคุณต่อเราบ้าง?

1. **พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าองค์เดียวของเรา** เพราะพระองค์ทรงสร้างหรือเนรมิต ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ทรัพยากรต่างๆ ฯลฯ ให้เรามนุษย์เปล่าๆ ด้วยพระหทัยดีของพระองค์ ใครมองไม่เห็นพระคุณใหญ่หลวงนี้ก็เนรคุณแล้ว

ยิ่งกว่านั้น **พระบิดาเจ้าสวรรค์** ส่งพระบุตรสุดที่รักแต่องค์เดียวของพระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ **ชื่อ เยชู** ช่วยสั่งสอนและยอมตายบนกางเขน เพื่อช่วยให้ทุกคนได้รอดพ้นจากบาป และไปสวรรค์ได้ พระคุณนี้ใหญ่หลวงนักหนา

2. **พ่อ - แม่ - ครูบาอาจารย์ ญาติ มิตร** ผู้มีพระคุณต่อเราทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งเราจะลืมไม่ได้เป็นอันขาด แม้ท่านจะล่วงลับไปแล้วก็ตาม

3. **สิ่งแวดล้อม หรือธรรมชาติ** คือสิ่งสร้างของพระเจ้านั่นเอง ที่เรามนุษย์ได้ทำลายไป ทั้งโดยไม่เจตนาหรือเจตนา ซึ่งนำผลร้ายคือ ภัยธรรมชาติมาสู่มนุษย์โลกอย่างน่ากลัวที่สุด และยิ่งจะร้ายกว่าอีก ถ้าเราไม่รีบแก้ไข และตอบแทนบุญคุณของธรรมชาติอย่างรีบด่วนด้วยบ้าง

4. **แม่คนที่เราไม่ชอบ คัทรูของเรา** ก็มีพระคุณต่อเราด้วย ในมุมมองที่เขาเหล่านั้น ทำให้เราได้บุญได้กุศล อดทน อภัย ไม่โกรธเกลียดตอบ เราได้บุญทั้งในโลกนี้ และรางวัลในสวรรค์ด้วย - คนฉลาด นำทุกสิ่งมาเป็นประโยชน์ได้

ฉะนั้นเราอย่าเป็นคน “ข้ามแม่น้ำ แล้วเรือสะพาน” โลกจะดีกว่านี้แน่ เมื่อทุกคนรักสามัคคี ช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงจัง และจริงใจ ตามจิตตารมณ์เครติตยูเนี่ยน ครับ

โอกาส คริสต์มาสและปีใหม่ 2561 ปีจอ ขอให้ทุกท่านสุขภาพ สบายใจ เป็นคนดี มีคนรัก มีเงินใช้ สมหวังในสิ่งดีๆ ทุกประการ ด้วยเทอญ

ขอให้โชคดี โชคดี สวัสด์ปีใหม่ และตลอดไปด้วย ครับ ๕

นักบุญยอห์น แห่งไม้กางเขน St. John of the Cross (พระสงฆ์และนักปราชญ์)

ฉลอง 14 ธันวาคม

ฆวน เด เยเปส หรือ ยอห์น เกิด ค.ศ. 1542 ที่ฟอนตีเวโรส ใกล้เมืองอาวีลา ในประเทศสเปน ครอบครัวของยอห์นยากจนมาก ท่านไปช่วยงานที่โรงพยาบาลเมดิคา พออายุได้ 20 ปี ก็ไปสมัครเป็นภราดาในคณะคาร์เมล ในปี ค.ศ. 1563 ยอห์นเคร่งครัดในการทำกิจใช้โทษบาป คุณพ่ออธิการเห็นว่าท่านมีแววดีจึงได้ส่งท่านไปศึกษาต่อที่ซาลามังก้าจนได้บวชเป็นพระสงฆ์ในปี 1568 ในสมัยช่วงที่ชีวิตนักบวชในด้านระเบียบวินัยหย่อนยานมาก

ท่านยอห์นได้รับแรงกระตุ้นของนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกัน ท่านจึงได้พยายามทำการปฏิรูปนักบวชคณะนี้ให้กลับไปสู่ชีวิตที่เคร่งครัดดั้งเดิม ท่านยอห์นถือเป็นพระสงฆ์องค์แรกแห่งคณะคาร์เมลเท้าเปล่า และรับชื่อว่า “ยอห์นแห่งไม้กางเขน” มีเพื่อนพระสงฆ์และภราดาบางองค์ไม่ยอมรับการปฏิรูปแบบนี้ ถึงกับจับตัวท่านไปขังคุกไว้ให้ทนทุกข์ทรมานเป็นเวลาเก้าเดือน

ท่านได้หลบหนีจากที่คุมขัง และได้เขียนบันทึกข้อความชี้แนะทุกคนว่า “จงดำเนินชีวิตประจำวันเหมือนกับว่ามีแต่พระผู้เป็นเจ้า และวิญญาณของตนเท่านั้น แล้วจิตใจท่านจะไม่ผูกพันหรือหมกมุ่นอยู่กับทรัพย์สินข้าวของฝ่ายโลก”

ท่านยอห์น ลู่ทนแรงเสียดทานต่างๆ ด้วยความยากลำบาก เพื่อค้นหาธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขน และการก้าวหน้าบนหนทางแห่งชีวิตเพ่งฉานขั้นสูงสุด และท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเทววิทยาชีวิตชิดสนิทกับพระผู้เป็นเจ้า พระศาสนจักรเองก็ถือว่าเป็นคำสอนที่มีคุณค่ายิ่ง เพราะแก่นแท้ของพระศาสนจักรอยู่ที่การมีชีวิตชิดสนิทกับพระคริสตเจ้า

นักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขน เป็นผู้ยิ่งใหญ่ในด้านการรำพึงภาวนา และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนักปราชญ์ของพระศาสนจักร ท่านถึงแก่กรรมที่เมืองอุbeda ในปี ค.ศ. 1591 ^๕

ชีวิต : การเกิดและความตาย

เมื่อพูดถึงชีวิต เรามักพิจารณาถึงการเกิดมากกว่าความตาย ทั้งๆ ที่ทั้งสองต่างเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน และอยู่คู่กันไปเหมือนเหรียญสองด้าน ทันทีที่เกิดมาใช้วันเวลาชีวิตผ่านไปในแต่ละวันก็เท่ากับว่าวันตายอย่างกรายเข้ามาหาเราในทุกๆ วันเช่นกัน

ไม่มีใครคิดจัดงานฉลอง “วันคล้ายวันตาย” มีแต่จัดให้กับ “วันคล้ายวันเกิด” ถึงกระนั้นก็ดี คนที่จัดได้ก็มักจะเป็นคนที่มีฐานะหรือมีคนนับหน้าถือตา เพียงแต่อยากจัดก็จัดได้เสมอ แต่บางคนอยากจัดสักเท่าใดก็ไม่มีทางจัดได้ เพราะทั้งเงินจุนเจือฐานะที่จะจัดเช่นนั้น ทั้งๆ ที่เราเกิดมาเป็นคนเหมือนกัน

ทางโลกก็มักเป็นเช่นนี้ ส่วนทางธรรมกลับตรงข้าม เพราะไม่ต้องจัดอะไรข้างนอกก็ได้ เราต่างก็สามารถจัดการพิจารณาถึงการเกิดและความตายของตนเสมอได้อยู่แล้ว

อาทิ พี่น้องชาวพุทธ เขาคิดว่าการเกิดมาเหมือนเป็นวิถีชีวิตใช้กรรมที่ยังไม่หมดเวรหมดกรรม จึงจำเป็นต้องมาบำเพ็ญตนทำจิตกิเลส เพื่อจะได้เข้าสู่นิพพาน ไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดรับเวรใช้กรรมอีกต่อไป

ส่วนพี่น้องชาวคริสต์ เราถือว่าเกิดมาครั้งเดียวต้องเฉลียวใจให้มันไว้ว่า โอกาสทำดีโดยรักพระเจ้าอย่างสูงสุดและรักเพื่อนมนุษย์ ดุจตนเองอยู่เสมอในโลกนี้นั้น ย่อมสำคัญต่อการที่พระองค์จะทรงพิพากษาให้ไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ตลอดนิรันดรหรือไม่

ความรักพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง นี่แหละจะเป็นตัวทำลายความเห็นแก่ตัว เห็นแก่บาปของเราให้ “ลด-ละ-เลิก” หรือ “สลัด-สลาย-สาบสูญ” ก่อนจะไปอยู่กับพระองค์ แม่พระ เทวดาและนักบุญชาวสวรรค์ทั้งหลาย

ด้วยเหตุนี้ ชีวิตในโลกนี้และโลกหน้าจึงส่งผลดีชั่วและบาปบุญคุณโทษกระทบถึงกัน

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ โลกนี้เป็นเพียงที่อยู่ชั่วคราว แต่โลกหน้านั้นเป็นที่อยู่ชั่วนิรันดร

คติของชาวคริสต์จึงถือเอาเรื่องสวรรค์ ฟ้าชำระและนรก เป็นที่อยู่ที่สอดคล้องต้องกับกรณีบาปบุญคุณโทษของเราที่ได้ทำมาในโลกนี้

หลายครั้ง ขณะที่ยังมีกำลังวังชาอยู่ มนุษย์ที่อยู่บนโลกใบนี้มักวัดกันด้วยสายตาเนือมองกันตื้นๆ แค่นี้ผิวนิเพียงเปลือกนอก

แต่ทว่าพอลิ้นกำลังสิ้นใจลง เรากลับจะถูกด้วย
สายตาของพระเจ้า เป็นสายตาทิพย์ที่จะมองเห็น
ได้อย่างทะลุปรุโปร่งถึงหัวใจแห่งจิตวิญญาณ
ของเรา

โอกาสวันผู้ตายต้นเดือนพฤศจิกายน
เราคริสตชนมีธรรมเนียมทำบุญ สวดภาวนา
มาขอมีสซาอุทิตแต่ดวงวิญญาณของบรรพชน
บุพการีและญาติพี่น้องมิตรสหาย ตลอดจน
วิญญาณในไฟชำระและวิญญาณที่ถูกทอดทิ้ง
ไม่มีใครระลึกถึง

ขณะที่จุดเทียน เราจะมองเห็นรายรอบ
เต็มไปด้วยหลุมเล็กหลุมใหญ่ ทุกเพศทุกวัย

และทุกฐานะ ความตายให้สติไม่ให้ลืมตนปล่อย
ตัวในความประมาท ใครเล่าจะรู้ว่าบรรดาผู้
ที่อยู่ในหลุมเหล่านั้นจะได้ไปเกิดใหม่ตราบ
ชีวิตนิรันดร์หรือไม่ วันฉลองคล้ายวันเกิดใน
โลกนี้ เราจัดได้ปีละครั้งตราบเท่าที่เรายังมีชีวิต
อยู่ ซึ่งอยู่ได้ไม่นานนักและเป็นเพียงชั่วคราว
แต่ฉลองวันตายก่อนไปเกิดใหม่ในพระเจ้า
ท่ามกลางชาวสวรรค์นั้น กลับเป็นงานฉลอง
ยิ่งใหญ่ชีวิตนิรันดร์ ชนิดที่ไม่มีวันเวลามา
กำหนดแบบที่เราเป็นอยู่ในขณะนี้อีกเลย

**คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ (14 พฤศจิกายน
2560) ❧**

ความรักพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง นี้แหละจะเป็นตัว
ทำลายความเห็นแก่ตัว เห็นแก่บาปของเราให้
“ลด-ละ-เลิก” หรือ “สลัด-สลาย-สาบสูญ”
ก่อนจะไปอยู่กับพระองค์ แม่พระ เทวดาและนักบุญ
ชาวสวรรค์ทั้งหลาย

.....ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย โหราจารย์บางท่านจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด พวกเราได้เห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์”.....เมื่อบรรดาโหราจารย์ได้ฟังพระดำรัสแล้วก็ออกเดินทาง ดาวที่เขาเห็นทางทิศตะวันออกปรากฏอีกครั้งหนึ่ง นำทางให้ และมาหยุดนิ่งอยู่เหนือ สถานที่ประทับของพระกุมาร เมื่อเห็นดาวอีกครั้งหนึ่ง บรรดาโหราจารย์มีความยินดียิ่งนัก เขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์ พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัติ นำทองคำ กำยาน และมดยอบ ออกมาถวายพระองค์ (มัทธิว 2:1-2, 9-11)

แสงดาวนำทาง

โรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่ง เตรียมจัดงานฉลองคริสต์มาส คุณครูประกาศรับสมัครนักเรียนที่จะร่วมแสดงเหตุการณ์การประสูติขององค์พระกุมารเยซู เด็กหญิงดวงดาวรีบยกมือขึ้นและบอกคุณครูว่า “หนูขอเป็นดวงดาวตามชื่อของหนูค่ะ” ซึ่งคุณครูก็ยอมตามนั้น

เด็กหญิงดวงดาวตื่นเต้นมาก กลับไปบ้านเย็นนั้น เล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังว่า หนูได้รับบทเป็นดวงดาวในการแสดงฉากพระกุมารเยซูบังเกิด คุณพ่อคุณแม่ก็ถามลูกสาวว่า “ทำไมลูกถึงเลือกที่จะเป็นดวงดาวล่ะ?” ลูกสาวก็ตอบว่า ขอให้คุณพ่อคุณแม่รอดูการแสดงก่อน แล้วจะได้คำตอบเอง

เด็กหญิงดวงดาวหมั่นซ้อมการแสดงร่วมกับเพื่อนๆ ที่ได้รับบทการแสดงที่สำคัญกว่า เพื่อนนักเรียนชั้นโตกว่าแสดงเป็นแม่พระและนักบุญโยเซฟ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นคนเลี้ยงแกะ อีกสามคนเป็นพระยาสามองค์ อีกสองสามคนแสดงเป็นสัตว์เลี้ยงในถ้ำและเพื่อนห้องเดียวกันอีกสามสี่คนแสดงเป็นทเวดาใส่ชุดมีปีก

เมื่อวันแสดงมาถึงในค่ำก่อนวันคริสต์สมภพ นักเรียนทุกคนต่างตื่นเต้นที่จะมีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญของมนุษยชาติแต่คงไม่มีใครตื่นเต้นมากกว่าเด็กหญิงดวงดาว

คุณครูเริ่มบทโดยบรรยายว่า..... “มีพระราชกฤษฎีกาของพระเจ้าจักรพรรดิออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวประชากร....

นักบุญโยเซฟจึงต้องเดินทางพาแม่พระจากนาซาเร็ธไปยังเบธเลเฮม อันเป็นเมืองของเชื้อสายกษัตริย์ดาวิด.... พอถึงเบธเลเฮม

‘ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่พักรวมเลย’ (ลูกา 2:6-7)

คุณครูบรรยายต่อว่า ในบริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกำลังเฝ้าดูแลฝูงแกะของตนในเวลา กลางคืน ทันใดนั้น ท้องฟ้าก็สว่างขึ้นเพราะมีดาวดวงหนึ่งส่องแสงอยู่กลางท้องฟ้า พอบรรยายถึงตอนนี้ เด็กหญิงดวงดาวชูแผ่นโฟมที่ตัดเป็นดวงดาวใหญ่วิ่งไปรอบเวทีบรรดาเด็กที่รับบทเป็นคนเลี้ยงแกะทุกคนก็วิ่งตามอย่างร่าเริงบนเวทีหลายรอบ ก่อนที่จะมาคุกเข่าต่อหน้าพระกุมารเยซูที่นอนบนรางหญ้า

คุณครูบรรยายฉากใหม่ว่า มีนักปราชญ์จากทางทิศตะวันออกเห็นดาวดวงใหญ่อยู่บนท้องฟ้า ถึงตอนนี้เด็กหญิงดวงดาวก็วิ่งมากลางเวที ชูโฟมดวงดาวสูงเหนือศีรษะ เดินนำนักปราชญ์พระยาสามองค์นี้มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม แล้วดวงดาวก็หลบเข้าฉาก

...เมื่อพญาสามองค์เฝ้าตามกษัตริย์เฮโรดจนรู้ว่า พระผู้ไถ่บังเกิดที่เบธเลเฮม เด็กหญิงดวงดาวก็ชูโฟมรูปดาว เดินออกจากหลังฉากมานำพญาสามองค์อีกครั้งจนถึงเบธเลเฮม ระหว่างที่พญาสามองค์ถวายนกขาน ท้องคำ และมดยอบ แก่พระกุมาร (มัทธิว 2:9-11) เด็กหญิงดวงดาวก็อ้อมไปหลังรางหญ้า ชูโฟมรูปดาวส่องมายังพระกุมารด้วยแสงสดใสจากหลอดไฟและแบตเตอรี่ที่คุณครูฝังไว้ในโฟม... การแสดงจบลงด้วยฉากนี้ที่พระกุมารเยซูถูกห้อมล้อมด้วยเด็กเลี้ยงแกะพญาสามองค์เทวดา และสัตว์เลี้ยงในถ้ำ.... ท่ามกลางเสียงปรบมือของผู้ชมมากมายรวมทั้งคุณพ่อคุณแม่ของเด็กหญิงดวงดาวด้วยขณะนั่งรถกลับบ้าน เด็กหญิงดวงดาวถามคุณพ่อคุณแม่ว่า **“คุณพ่อคุณแม่คงได้รับคำตอบแล้วใช่ไหมคะ ว่าทำไม**

หนูถึงเลือกแสดงเป็น ‘ดวงดาว’ เพราะหนูจะได้เป็นแสงดาวนำทุกคนไปพบพระเยซูได้ไงล่ะ!”.....ตรงกับกฤษฎีกา ปี ค.ศ. 2015 ข้อ 13 และ 16 ที่ว่า:

ข้อ 13. “ศิษย์ธรรมทูต” ชีวิตใหม่เพื่อการประกาศข่าวดีใหม่

โดยทางศีลล้างบาป คริสตชนแต่ละคนเป็น “ศิษย์ธรรมทูต” (Missionary Disciple) คือเป็นทั้งศิษย์และธรรมทูตด้วยชีวิตความเป็นอยู่ของตนทั้งครบ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใดในพระศาสนจักร หรือมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความเชื่อในระดับใด

ข้อ 16. “ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมรับและผู้ปฏิเสธพระองค์ในทุกภาคส่วนของพระศาสนจักรและสังคม” (*ad Gentes*) บุคคลเหล่านี้ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่มีความหิวกระหายลึกๆ ในจิตใจ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ที่จะแสวงหาความจริงสูงสุดในวิถีทางต่างๆ พวกเขาทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับข่าวดีที่รู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้ **อัคร**

ธรรมทูตไทยในกัมพูชา 2017

ในปีหนึ่งๆ สมาชิกธรรมทูตไทยในกัมพูชา กำหนดให้มีการพบปะรวมกันทั้งหมดปีละสองครั้ง ครั้งแรกตอนกลางปี ซึ่งจะเป็นช่วงที่คุณพ่ออธิการใหญ่ หรือตัวแทนมาเยี่ยมเยียน ซึ่งในปี 2017 นี้ มีคุณพ่อนุรักษ์ ประจงกิจ ทำหน้าที่แทนอธิการครั้งแรก หลังจากได้รับตำแหน่งนี้ เป็นครั้งแรก หลังจากสมัชชาใหญ่เมื่อต้นปี และการพบปะกันอีกครั้งในช่วงปลายปีซึ่งปีนี้จัดขึ้นในระหว่าง วันที่ 20-24 พฤศจิกายน 2017 ที่ จ.เสียมเรียบ

ปีนี้นับเป็นปีที่คณะธรรมทูตไทยเรา มีการเปลี่ยนแปลงพอสมควร โดยเฉพาะบุคคลที่ถือได้ว่า เป็นสมาชิกรุ่นบุกเบิกในประเทศกัมพูชา คือเริ่มเข้ามาในปี 1993 จนมาถึงบัดนี้ เราได้ทำงานอย่างเข้าสู่ปีที่ 25 ในประเทศกัมพูชา ที่ถือได้ว่ากำลังมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญ

คุณพ่อวีระชัย ศรีประมงค์ ได้ตัดสินใจพักฟื้นฟูสุขภาพ หลังจากทำงานมาหลายสิบปีที่มิสซังพนมเปญ คุณพ่อออกจากพื้นที่ ในโอกาสที่ฉลอง 25 ปีของการบวชเป็นพระสงฆ์พอดิ และด้วยคำภาวนาและกำลังใจจากหลายๆ คน คุณพ่อก็มั่นใจว่า ปีหน้านี้จะสามารถกลับมารบในแนวหน้า ที่กัมพูชาต่อไป และคุณพ่อไตรรงค์ มุลตรี ก็ใกล้จะเรียนจบแล้วในปีหน้านี้อีก

การพบปะกันครั้งนี้ มีความพิเศษเพิ่มเติมตรงที่ เรามีน้องเณรของคณะฯ ถึงสามท่าน คือ บร. พร้อมพงษ์ ศรีหารัตน์(เบิร์ต), บร. พูลทรัพย์ สีลานุรักษ์(ตี) และ บร.ศุภมาศ นาวิพัฒนา(อาร์ต) และผู้สนใจเป็นชาวฟิลิปปินส์ท่านหนึ่ง และชาวเวียดนามอีกท่านหนึ่ง เข้าร่วมสัมผัสชีวิตกลุ่มด้วย พวกเขาเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือแนะนำ สำหรับการไตร่ตรองกระแสเรียก และได้สัมผัสงานธรรมทูตในพื้นที่โดยตรง ซึ่งนับว่าเป็น

ประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับพวกเขา

การพบปะกันในปีที่เราจัดกันที่ จ. เสียมเรียบ เมืองท่องเที่ยวรายได้หลักของกัมพูชา โดยใช้ศูนย์เมตตากรุณาของคณะเยสุอิต เป็นที่พักวันแรกของการพบปะ เรามาฟื้นฟูจิตใจ ด้วยการเข้าเฝ้าก่อน โดยมีคุณพ่อโตเตต SJ อุปสังฆราชและเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอห์น ที่ เสียมเรียบ เป็นผู้นำเข้าเฝ้า เราเน้น หัวข้อเรื่อง ครอบครัว เพราะเป็นปีที่พระศาสนจักรใน กัมพูชากำลังเน้น และสิ่งสำคัญที่เราเห็นใน ครอบครัวคือ “ความสัมพันธ์” และในความสัมพันธ์นี้ เราเห็นได้ใน พระตรีเอกภาพ เราอยู่ที่นี้ แม้จะมาจากต่างคณะฯ ต่างพื้นเพกัน แต่จุดเชื่อม เราให้มาอยู่ที่นี้ได้คือ “ความสัมพันธ์กันในองค์ พระเยซูเจ้า” ที่ทรงส่งเรา และให้เรามาร่วมงานกัน เพื่อประกาศพระวรสาร และก่อตั้งพระอาณาจักร ของพระองค์ให้เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้

วันที่สอง เราใช้เวลาเพื่อทบทวนกิจกรรม ต่างๆ ที่เราได้ทำกัน แบ่งปันความเชื่อในทุกช่วงเวลาของชีวิตที่เรามีพระองค์อยู่ อย่างเช่น บร.เบิร์ต ได้ภาวนาขอท่าน นักบุญเทเรซา แห่งกัลกัตตา เมื่อ

ตอนไปทำงานอยู่กับบ้านของคณะฝ่ายบราเดอร์ ให้หายจากการเจ็บไหล่ เพื่อสามารถรับใช้ คนด้อยโอกาสที่นั่นได้อย่างเต็มที่ และคุณพ่อนิกร ที่แคล้วคลาดปลอดภัยจากอุบัติเหตุต่างๆ ที่ดู เหมือนจะไม่ไกลจากชีวิตได้เลย ทำให้เราทุกคนต้องเตือนตัวเองให้ระวังมากขึ้นด้วย

ปัญหาอุปสรรคเรื่องงานมีกันทุกคน แต่ พวกเราพยายามไม่มองว่าเป็นปัญหา แต่มองว่าเป็น “ความท้าทาย” ที่จะทำอะไร ที่จะสร้าง พระอาณาจักรของพระเจ้าให้เกิดขึ้นได้ที่นี้

ปัญหาคลาสสิกอย่างหนึ่งก็คือ เรื่องเชื้อชาติระหว่างกัมพูชาและเวียดนามที่ดูเหมือนว่าความเป็นไทยของเราจะมีความได้เปรียบที่สามารถเข้าใจบรรยากาศนี้ได้ลึกซึ้งกว่า และสามารถดูแลกลุ่มคริสตชน ที่อาจจะมีปัญหาเหล่านี้ได้ดีกว่าพระสงฆ์ กัมพูชาเอง ปัญหาความเชื่อที่ไม่หยั่งรากลึก ปัญหาของรูปแบบการทำงานที่ไม่เข้ากัน ฯลฯ ซึ่งเป็นความท้าทายที่เรากำลังเผชิญอยู่

วันสุดท้าย เราใช้เวลาเพื่อเดินทางพักผ่อนร่วมกัน ได้พบปะ

พูดคุยแบ่งปัน สร้างความคุ้นเคยแก่กันและกัน โดยเฉพาะบรรดาบราเดอร์ที่มาใช้ชีวิตที่นี่

จากวันนี้ไป กลุ่มรุ่นแรกๆ ก็จะค่อยๆ หมดเรียวแรงไปตามกำลังที่พระเจ้ามอบให้ พวกเรา คิดถึงความกล้าหาญและเสียสละของบรรดาธรรมทูตรุ่นแรก โดยเฉพาะซิสเตอร์ยายทั้งสองท่าน คือ ซ.เปลาจี และซ.เซเวียร์ ซึ่งทำงานมาจนถึงทุกวันนี้ ปีหน้าก็จะเป็นการครบกำหนดเวลาที่ซิสเตอร์ ทั้งสองท่าน ต้องกลับไปทำงานกับคณะรักกางเขน ที่เมืองไทย สมาชิก (ร่วมงาน) ของธรรมทูตไทย ที่ทำงานที่มีสัจจก่าปงจาม ก็จะหายไปทันที เหลือแต่ประวัติศาสตร์แห่งการรับใช้ กับการฟื้นฟูคณะรักกางเขน ซึ่งเป็นนักบวชพื้นเมืองของมิสซังนี้ ซึ่งเป็นงานที่ซิสเตอร์ได้หว่านไว้ ฯลฯ

สำหรับคณะธรรมทูตไทยในกัมพูชานี้ก็คงต้องมีการปรับเปลี่ยนสมาชิกอีกแน่นอน รอคอย แต่ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ ท่ามกลางการขาดแคลนต่างๆ และการปรับตัวทำงานที่หลากหลาย ทั้งผู้คน ทั้งรูปแบบการทำงาน ธรรมทูตไทยในกัมพูชาก็จะขอยืดหยุ่นอยู่เคียงข้างพระศาสนจักรท้องถิ่นที่นั่นเสมอไป ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา พิมพ์เจริญ (คุณค่อม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุษพา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณนัว)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(คำห่อ) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตาล)

นักโทษสร้างเมือง

เมื่อตอนเป็นเด็กได้เรียนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับออสเตรเลีย จำได้แต่เพียงว่าเป็นทวีปที่ห้าที่มีผู้คนไปตั้งหลักแหล่งอาศัยอยู่ ชาวออสเตรเลียหรือที่เรียกว่าชาวออสซี่นั้น มีจำนวนมากที่สืบเชื้อสายมาจากนักโทษที่ถูกส่งให้มาบุกเบิกดินแดนใหม่แห่งนี้ จนเมื่อเป็นผู้ใหญ่ได้ไปเยือนเกาะทัสมาเนียซึ่งเป็นหนึ่งในทหกรัฐที่ประกอบกันเป็นประเทศออสเตรเลีย จึงได้เห็นเป็นประจักษ์ตาตามตำราเด็กนักเรียน

หลังจากที่**คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส** ค้นพบทวีปอเมริกา บรรดาชาติมหาอำนาจในยุโรปต่างก็เริ่มลัทธิล่าอาณานิคม พุดง่าย ๆ คือการไปเที่ยวยึดเอาดินแดนของคนพื้นเมืองมาครอบครอง และขนทรัพยากรต่างๆกลับมาที่ประเทศของตนเอง ถ้าเป็นชาวบ้านก็เรียกว่าไปปล้น แต่นักล่าอาณานิคมใช้ศัพท์ว่าไปทำให้เกิดความศิวิไลซ์ ประเทศที่มีศักยภาพทางการเดินเรือเช่นโปรตุเกส ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ อังกฤษ ต่างก็ส่งเสริมการสำรวจทางทะเลโดยเฉพาะมาทางซีกโลกตะวันออกเพื่อให้ได้อาณานิคมใหม่ๆ ตั้งแต่อินเดีย อินโดจีน และอินโดนีเซีย ล้วนตกเป็นอาณานิคมกันหมด

ในปี ค.ศ.1606 นักเดินเรือชาวฮอลแลนด์ได้เดินทางมาถึงดินแดนใหม่คือชายฝั่งตะวันตกของทวีปออสเตรเลียในปัจจุบัน และตั้งชื่อดินแดนใหม่นี้ว่า New Hollanda แต่เนื่องจากเป็นบริเวณกว้างไม่สมบูรณ์จึงไม่ได้ปักหลักลงฐาน ผ่านมาจนถึงปี 1770 **กัปตันเจมส์ คุก** ชาวอังกฤษก็เดินเรือมาสำรวจตลอดแนวชายฝั่งด้านตะวันออกที่มีความอุดมสมบูรณ์กว่าและ

ประกาศให้ดินแดนทางตะวันออกนี้เป็นของอังกฤษ ทั้ๆ ที่มีชาวพื้นเมืองอะบอริจินอาศัยอยู่ก่อนหน้านี้หลายหมื่นปีแล้ว

อังกฤษยุคนั้นมีประชากรประมาณหกล้านคน ผลของการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้ผู้คนหลั่งไหลจากชนบทเข้ามาแออัดยัดเยียดในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ เกิดปัญหาสังคมตามมามากมายเช่น การลักขโมย การทะเลาะวิวาท การค้าประเวณี การทำร้ายกันจนถึงตาย ตำรวจจับผู้ต้องหาได้ส่งให้ศาลพิจารณา ศาลก็ตัดสินความผิดอย่างรุนแรงหวังจะไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง เช่นขโมยกระต่ายก็อาจโดนจำคุกห้าปี ขโมยผ้าขโมยเงินก็อาจหลายสิบปี ที่โดนจำคุกตลอดชีวิตก็มาก โดนโทษประหารชีวิตให้แขวนคอก็ไม่น้อย นอกจากนักโทษคดีอาญาแล้ว ยังมีนักโทษการเมือง นักโทษที่คิดต่างเห็นต่างจากผู้มีอำนาจอีก ฯลฯ ทำให้เกิดปรากฏการณ์นักโทษล้นคุก จะสร้างคุกใหม่ก็ทำกันไม่ไหวเลยเกิดข้อเสนอให้ส่งนักโทษไปทำงานใช้โทษในอาณานิคมใหม่ๆ ของตนเอง ลำพังชาวบ้านที่ไปแสวงโชคหรือเสี่ยงดวงไปหาอนาคตใหม่นั้นไม่มีกำลังแรงงานมากพอ ตอนแรกๆ ก็ส่งไปยังอเมริกาประมาณ 60,000 ถึงแสนคน ต่อมาอาณานิคมในอเมริกา 13 แห่งก็ทำสงครามอิสรภาพจนเอาชนะอังกฤษได้สำเร็จในปี 1783 อังกฤษเลยต้องหาอาณานิคมใหม่ที่จะระบายนักโทษออกไป ประจวบกับการค้นพบออสเตรเลียของกัปตันเจมส์ คุก จึงมีการส่งนักโทษรุ่นแรกประมาณ 600 คนไปอยู่แถบเมืองซิดนีย์ ในบรรดานักโทษที่ถูกส่งมานั้น จำนวนไม่น้อย

เสียชีวิตระหว่างเดินทางรอนแรม เนื่องจากการขาดแคลนอาหารและโรคติดต่อเพราะอยู่กันอย่างแออัดยัดเยียด พอขึ้นฝั่งได้ก็ถูกส่งไปเป็นแรงงานสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น ทำถนน สะพาน ขุดลอกหนองคลองบึง สร้างตึกที่ทำการของรัฐบาลและชุมชน ฯลฯ ถ้าใครไปรัฐที่สมาเนียแล้ว สิ่งก่อสร้างเหล่านี้ได้กลายเป็นอนุสรณ์ที่สำคัญ

ที่สมาเนียเป็นเกาะใหญ่อยู่นอกชายฝั่งด้านใต้ทางทิศตะวันออกของทวีปออสเตรเลีย หากขับรถจากใต้สุดขึ้นมาเหนือสุดก็จะประมาณ 360 กิโลเมตรและจากตะวันออกไปตะวันตกก็เกือบ 300 กิโลเมตร เนื่องจากความเป็นเกาะที่แยกจากทวีป จึงเป็นจุดหมายสำคัญของการระบายนักโทษจากเกาะอังกฤษมาออสเตรเลีย เมืองหลวงของรัฐนี้ชื่อเมืองโฮบาร์ต อยู่นี้อยู่สุดของเกาะ เวลาเริ่มตั้งอาณานิคมนั้นก็จะต้องมีนักบวชมาด้วย เพื่อจะได้มาสร้างวัดและอภิบาลสัตบุรุษ วัดที่เราไปฟังมิสซาชื่อวัดเซนต์โยเซฟ อยู่กลางเมือง ก่อสร้างแบบเรียบๆ แต่ใช้เป็นอาสนวิหารสำหรับพระสังฆราชในระยะแรก ในประวัติเขียนไว้ชัดเจนว่าได้มีการเสนอให้สร้างวัดขึ้น สถาปนิกก็หาได้แล้ว พระสงฆ์ก็ไม่ขาด แต่ที่ขาดคือแรงงานที่จะตัดอิฐตัดหินชักไม้ลากซุงจากป่ามาสร้างวัดให้สำเร็จตามแปลน จึงต้องใช้แรงงานจากนักโทษ ถ้าไม่มีนักโทษเหล่านี้ก็ไม่มีตัววัดที่สร้างเสร็จในปี 1843

ใครไปเที่ยวเมืองโฮบาร์ตก็ต้องแวะไปถ่ายรูปกับสะพานเก่าที่เมืองเล็กๆ ชื่อริชมอนด์ ที่ห่างออกไปครึ่งชั่วโมง วันที่เราไปก็เห็นผู้คนเดินถ่ายรูปกันพอควร ผมเหลือบไปเห็นป้ายข้อมูลของสะพานนี้ ที่น่าสนใจคือ เป็นสะพานอิฐแห่งแรกของออสเตรเลียสร้างเสร็จในปี 1825 สมัยนั้นพอขึ้นฝั่งแล้วจะเดินทางบมาเมืองโฮบาร์ตก็

ต้องผ่านแม่น้ำโคล (Coal) การขนของสัมภาระต่างๆ ข้ามแม่น้ำนั้นต้องมีสะพาน ผู้ปกครองในยุคนั้นก็เอานักโทษที่ระบายนจากอังกฤษมาทำสะพาน แถมในจารึกยังมีเขียนข้อสังเกตุของพระสังฆราชที่ดูแลสัตบุรุษในบริเวณนั้นว่า “ความมั่งคั่งของสะพานนี้อยู่ที่โครงสร้างที่แข็งแกร่งผสมผสานกับความไม่เหน็ดเหนื่อยของฝีมือแรงงาน เป็นความมั่งคั่งที่เป็นเอกลักษณ์” โดยปกติการสร้างสิ่งต่างๆ หากให้เหน็ดเหนื่อยถึงว่า หินทุกก้อน อิฐทุกชิ้น จะวางเรียงกันอย่างเรียบร้อย แต่คงเนื่องจากนักโทษไม่ใช่ช่างฝีมือ การเรียงอิฐเรียงหินจึงไม่เป็นระเบียบบ้าง แต่คุณค่าอยู่ที่มันใช้ประโยชน์ได้ แข็งแรงปลอดภัย สิ่งเหล่านี้สำคัญกว่าความเหน็ด

ที่น่าสนใจอีกแห่งคือเมืองแคมป์เบล (Campbell) ที่อยู่ค่อนข้างกลางเกาะ เป็นชุมทางสำคัญที่เชื่อมเมืองทางเหนือกับเมืองทางใต้คล้ายนครสวรรค์ สะพานสีแดงของเมืองนี้ก็สร้างโดยแรงงานนักโทษล้วนๆ และที่น่าสนใจคือเขาสร้างสะพานก่อนและทำการขุดลอกคลองใหม่เพื่อเบี่ยงแม่น้ำทั้งสายให้ไหลผ่านลอดใต้สะพานนี้ ผู้ว่าการรัฐสมัยนั้นถือโอกาสตั้งชื่อแม่น้ำตามชื่อภรรยาว่าแม่น้ำอลิซซาเบท สะพานนี้ยังแข็งแรงทนทานบึกบึนรับน้ำหนักรถยนต์และรถบรรทุกสินค้าต่างๆ ได้อย่างดีเยี่ยม

ที่ข้างสะพานจะมีตึกเก่าหลังหนึ่งที่ยังปัจจุบันเปลี่ยนมาเป็นร้านขายหนังสือมือสองของเมือง มีหนังสือเกี่ยวกับเรื่องพื้นเมือง มีอยู่มุมหนึ่งเป็นที่รวมหนังสือเกี่ยวกับผู้ต้องโทษ “conviction” มีจำนวนหลายร้อยเล่ม ทั้งเรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องเล่า เรื่องนิยาย เรื่องรัก เรื่องรันทด และเรื่องสนุกสนานที่เล่าขานในหมู่นักโทษ คนดูเลบอกผมว่า เดิมตึกนี้เป็นที่พักอาศัยของแรงงานนักโทษในขณะที่มาทำการ

ก่อสร้าง เนื่องจากอากาศในฤดูหนาวเยือกเย็น ตึกจึงมีโครงสร้างหนาเกินความหนาไหวให้บรรดา เหล่านักโทษ กลางวันออกไปสร้างสะพาน ตอนเย็น กลับมานอน

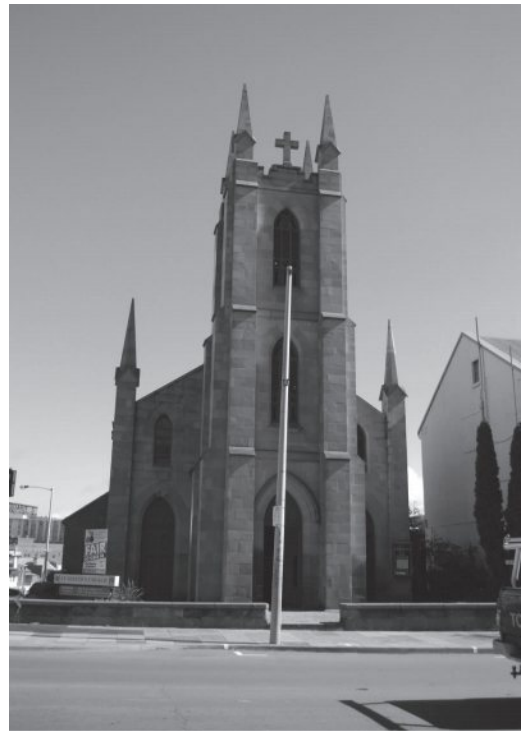
ที่หน้าตึกจะมีแผ่นกระเบื้องสีแดงเรียงกัน เป็นแนวยาวหลายร้อยเมตร ผมไปยืนอ่าน ข้อความในแผ่นกระเบื้องดังกล่าว เขาจะเขียน ชื่อของนักโทษ วันเดือนปีเกิด มาจากเมืองอะไร โดนต้องโทษข้อหาอะไร ต้องติดคุกนานเท่าไร ฯลฯ พอไปอ่านความผิดที่เขากระทำนั้น ก็พบ ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นเรื่องการลักขโมย พอ โดนตัดสินให้จำคุก 7 ปี 10 ปี 20 ปี ก็จะถูก ส่งออกนอกเกาะอังกฤษมายังทัสมาเนีย เมื่อ ทำงานครบตามระยะกำหนดก็อาจจะพ้นโทษ เร็วขึ้น คนที่พ้นโทษแล้วก็มีครอบครัวสร้างหลัก ปักฐานบุกเบิกพัฒนาประเทศต่อไป

นโยบายการส่งนักโทษมาเป็นแรงงาน ใน อาณานิคมต่างๆ ได้รับการสานต่อมาเกือบร้อยปี จนกระทั่งมีนักเคลื่อนไหวที่ออกมาต่อต้านเพราะ เป็นการทำทารุณกรรมต่อตัวนักโทษที่ทำผิด เล็กน้อยแต่ต้องโดนพลัดพรากจากครอบครัว และหนึ่งในบรรดาผู้ที่เสนอให้ยกเลิกนโยบายนี้ คือพระสังฆราชคาทอลิกท่านหนึ่ง เมื่อคราวที่ ท่านเดินทางกลับไปเยี่ยมอังกฤษ ได้มีโอกาสไป ให้ข้อมูลกับสมาชิกรัฐสภา ทำให้ยุตินโยบายอันนี้

มีตัวเลขทางสถิติที่ประมาณการว่าคน ออสเตรเลีย 5 คนจะมี 1 คนที่หากสืบสาว ต้นตระกูลขึ้นไปแล้วก็จะสืบพบบุรุษเป็นนักโทษ และสำหรับรัฐทัสมาเนียนั้นอาจเป็นทุกสามหรือ สี่ในห้าคนที่สืบพบบุรุษเป็นนักโทษ สมัยก่อน ใครมีบรรพบุรุษเป็นนักโทษก็ถือเป็นความน่า อับอาย แต่ในปัจจุบันเกิดกระแสใหม่ที่ว่าใครสืบ เชื้อสายมาจากนักโทษนั้นถือว่าเป็นมาจากสายเลือด ที่สร้างเมืองสร้างชาติในยุคบุกเบิก

สะพานริชมอนด์ที่ทัสมาเนีย

โบสถ์นักบุญโยเซฟที่เมืองโฮบาร์ต

ในความเชื่อทางคริสตศาสนา เราทุกคน ล้วนเคยทำความผิดกันมาทั้งหมด อาจเป็นการ ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ แต่เราโชคดีที่พระเจ้าไม่ทรง ลงโทษเรารุนแรง พระองค์ให้อภัยและพร้อมที่จะ ต้อนรับเราเสมอ แต่โทษของความผิดนั้นเป็นเรื่อง ที่เราต้องทำความดีเพื่อไถ่โทษเอง และความดี ที่แต่ละคนทำไว้จะเปลี่ยนสถานะจากผู้ทำความผิด เป็นผู้มีคุณูปการต่อสังคมได้ในที่สุด ๕

P

perpetual adoration of the Blessed Sacrament	= การภาวนาเฝ้าศีลมหาสนิทตลอด 24 ชั่วโมง
perpetual vows	= การปฏิญาณตนตลอดชีพ
persecution	= การเบียดเบียน
perseverance	= 1) ความพากเพียร ความอดทน ความอุตสาหะ 2) สภาพอันมั่นคงในพระหรรษทาน (ซึ่งเป็นพระคุณพิเศษที่พระประทานให้ และด้วยการภาวนาของเรา)
Person (in the Trinity)	= พระบุคคล (ในพระตรีเอกภาพ)
person	= บุคคล
In persona Christi	= ในฐานะพระคริสตเจ้า
Juridic person	= นิติบุคคล (แตกต่างจากphysical person)
Personal ordinariate	= การปกครองพระศาสนจักร โดยใช้สภาพชุมชนเป็นเกณฑ์กำหนด ไม่ใช่อาณาเขตพื้นที่เป็นเกณฑ์กำหนด)
Physical person	= ตัวบุคคล คนแต่ละคน
Private juridic person	= 1) นิติบุคคลเอกชน 2) นิติบุคคลคริสตชน (ตั้งขึ้นโดยอิสระตามกฎหมายพระศาสนจักร)
Public juridic person	= 1) นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นโดยกฎหมายกำหนดให้ตั้ง 2) นิติบุคคลของรัฐหรือที่ปฏิบัติงานในนามของรัฐ 3) นิติบุคคลของพระศาสนจักร หรือปฏิบัติงานในนามของพระศาสนจักร
personality	= บุคลิกภาพ
personalization	= การทำให้เป็นส่วนบุคคล
personification	= บุคลาธิษฐาน การอุปมาเป็นตัวบุคคล
perspective	= มุมมอง ทิศนภาพ ลู่ทางในอนาคต
perversion	= วิปลาส

คำสอนและประสบการณ์ชีวิต ของคุณแม่เทเรซา

วันหนึ่ง อาสาสมัครหนุ่มคนหนึ่งที่มาช่วยงานของคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมได้เข้าพบคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา เขาบันทึกกับคุณแม่ว่า “ผมรู้สึกว่าคุณแม่ของอารามของคุณแม่และตารางเวลาที่ให้เวลากับการสวดภาวนามากเกินไป เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการทำงานของผม ผมมั่นใจว่าผมมาที่นี่เพื่อช่วยเหลือคนยากจน ผมอยากจะทำทุกเวลาและพลังงานทั้งหมดในชีวิตที่ผมมีเพื่อทำงานกับคนยากจนเท่านั้น”

คุณแม่เทเรซายิ้มให้กับเขาพลางตอบว่า “ลูกเอ๋ย ลูกเข้าใจผิดแล้วละ กระแสเรียกของลูกไม่ใช่การทำงานเพื่อคนยากจนหรอกนะ กระแสเรียกของลูกคือการรักพระเจ้าสุดใจ”

ขอเล่าเรื่องที่เป็นข้อคิดจากประสบการณ์ชีวิตของคุณแม่เทเรซาอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ขณะที่คุณแม่เทเรซากำลังทำงานในบ้านช่วยเหลือผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นใจของคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ผู้ป่วยคนหนึ่งกล่าวกับคุณแม่เทเรซาว่า “ผมมาที่นี่พร้อมกับหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเกลียดชัง ผมเกลียดทั้งพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เพราะชีวิตที่ยากจน ถูกทอดทิ้ง และขมขื่นของผม มันทำให้ผมหมดหวังในความรักของเพื่อนมนุษย์ และหมดความหวังใจในพระเมตตาพระเจ้า แต่เมื่อผมมาที่นี่ ผมมองเห็นความใส่ใจที่ซื่อสัตย์ของคุณแม่ที่มีต่อผู้ป่วยที่นอนอยู่ฝั่งตรงข้ามกับผม ผมสังเกตเห็นถึงความเสียสละ การอุทิศตน และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของซิสเตอร์ และสิ่งนี้ทำให้ผมตระหนักว่าต้องมีพระเจ้าองค์แห่งความรักในโลกนี้อย่างแน่นอน เดียวนี้ชีวิตของผมเปลี่ยนไปแล้ว ผมเชื่อว่า มีพระเจ้าและพระองค์ทรงรักผมครับ”

คุณแม่เทเรซาประทับใจในประสบการณ์ครั้งนี้มาก ท่านมักจะบอกซิสเตอร์ในคณะและบุคคลที่ใกล้ชิดท่านว่า “แม่อยากให้คุณทุกคนตระหนักในใจของพวกลูกเสมอว่า พระเจ้าทรงรักโลกผ่านทางชีวิตของพวกลูก และชีวิตของแม่” ❀

ชวนรำพึง

พี่น้องที่รัก คุณแม่เทเรซาสอนเราว่ากิจเมตตาที่เราทำเป็นสิ่งที่มีค่าสูงส่ง เพราะเราไม่ได้ทำกิจเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ แต่เรากำลังรักพระเจ้าในเพื่อนมนุษย์ของเรา เรากำลังทำตามพระดำริสของพระเยซูเจ้าที่ทรงสอนเราว่า “ทุกสิ่งที่ท่านทำต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเรานั้น ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (เทียบ มธ 25:40) ประสบการณ์ที่คุณแม่เทเรซาได้พบที่บ้านช่วยเหลือผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นใจและคำสอนของคุณแม่ ทำให้เราตระหนักว่า ความดี ความเมตตา ความรัก ที่เรากำ แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่มันสะท้อนถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแก่โลกครับ

เขาเป็นผู้ใหญ่ยังไป

แม้จะขอร้องจนถึงห้ามเรื่องซัฟตี้มอเตอร์ไซค์เร็วและดั่งลิ้นในโรงเรียน แต่หลายครั้งก็ยังมีวัยรุ่นนคึกคะนองทำกันอยู่จนบางครั้งคนงานต้องออกมาตะโกนลั่นเล่นเอาวัยรุ่นถลันกันไปตามๆ กัน เพราะคนงานถือจอบถือเสียมออกมาจากที่ทำงาน (พอดี)

แล้ววันนั้นก็เช่นกัน ในช่วงบ่ายแดดครมลมเย็น นักปั่นจักรยานประถมต้นรวมพลกันที่โรงเรียน ตามนัดหมายแน่เลยเพราะมีมากมายเสียงคุยกันหัวเราะสนุกสนาน แล้วเสียงดั่งแปลกๆ มากมายก็เกิดขึ้น บางคนก็อ้าปากลั่นเลียนเสียงบีตมอเตอร์ไซค์ บางคนเอาขวดพลาสติกต่างๆ มัดให้แห่เข้าซี่ล้อรถเสียงดั่งจิ้งหะถี บางคนนำเชือกมัดวัสดุต่างๆ ลากให้เกิดเสียง ฯลฯ หลายคนบอกหนวกหู แต่เด็กหัวเราะสนุกสนานอย่างมีความสุข

บางครั้งแบ่งเป็นกลุ่มขี่ซัฟตี้กัน บางครั้งแปรเป็นขบวนยาวขี่ตามกันไป บางครั้งมีการแสดงท่าโลดโผนโชว์ว่าใครจะแน่นกว่ากัน แต่ที่เห็นว่า

มันและทำตามกันมากก็คงเป็นประเภทปล่อยมือและยกล้อ

ฉันออกมาจากสวน ได้ยินเสียงเด็กๆ กลุ่มนี้ รู้เลยว่ามิใครบ้าง เพราะอย่างน้อยมีการขึ้นเสียงเรียกชื่อบางคน ก็แก๊งเดียวกันมาเล่นกันบ่อยๆ ทำไมจะไม่รู้ ขณะที่ฉันเดินไปที่สนามบาสฯ ภาพจากบู่ประทับใจเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเลย

ภาพการไล่ล่าจักรยานหลบหลีก คนเต็มถนนเพราะเล่นวอลเลย์บอลด้วย เหล่านักแสดงตัวน้อยเกิดการผิดคิว เมื่อเจ้าก็อปกับเจ้ากั้งซี่หลับคนได้แต่หลบเสาะตะกร้อไม่ทัน จักรยานลั่นกลิ้งเพื่อนที่ตามมาข้างหลังลั่นตามกันไปหลายคนเจ้าที่อปจอมซ่าแต่ซี่จักรยานไม่ได้แกร่งสักเท่าไรทำตามมาชนเสาะแรง กลิ้งไปหลายตลบ

ฉันมองดูเหตุการณ์ลูกผู้ชายต้องสู้อยู่อย่างเงี้ยวๆ เพื่อยุแม่เจ้าที่อปออกมาเจอเข้าพอดี

รีบวิ่งไปดูเจ้าที่ออป พอแม่ไปถึงเท่านั้นก็
เริ่มกุมทอ้งแล้วร้องไห้ แม่พาเดินผ่านฉันไปพา
ขึ้นรถพร้อมกับเสียงดุไล่หลัง **“เป็นผู้ใหญ่ยังไม่
โตเด็ก”**

งไปเลย เสียงมอเตอร์ไซค์วิ่งผ่านฉัน
ไปโดยมีเจ้าที่ออปซ้อนท้ายสงบเสถียร ลักครุบรรดา
เด็กๆ ก็ขี่จักรยานมาหาฉัน

“สวัสดิ์ครับคุณครู”

“ครับ.....เป็นยังไงกันบ้าง”

“อย่างสนุกครับ วันนี้ข้างผมชนะ”

เสียงหัวเราะสนุกสนาน คนที่ล้มหลายคัน
เมื่อสักครู่นี้ใช้ผลงานว่ามีแตกมีแผลกันไหม

บางคนร้องไห้อ่อนๆ พอเพื่อนคุยแบบ
เกทับกันว่าระจอกก็เริ่มลืมน้ำใจเจ็บปวด แถม
ไซร์แผลตนเองทำหายเพื่อนๆ ด้วยว่าถ้าเป็นเอ็ง
ร้องให้ซี้มูกโป่งเลย

“อ้าวครูครับ แล้วที่ออปไปไหน” เด็กคน
หนึ่งถาม

“ไปกับแม่แล้ว” เจ้าลูรีบชิงตอบก่อน
ฉัน “มันล้มแล้วก็หัวเราะ แต่พอเห็นแม่ก็เดิน
ไป เพราะกลัวแม่ตี มันก็เลยแกล้งเจ็บทอ้ง แม่
ก็เลยไม่ตีแล้วพากลับบ้าน”

“จริงด้วย ครูครับดูจักรยานผมที่ออป
ยืมซี้ลิ ตะเกียบงอเลย”

เสียงหัวเราะสนุกสนานดังขึ้นอีกครั้ง
แล้วแก๊งค์จักรยานก็ค่อยๆ ซื่อออกไปสนุกสนาน
กับเพื่อนๆ ต่อ ชีวิตวัยเด็กอย่างนี้แหละที่พวกเขา
จะจดจำ ว่าไปแล้วก็คิดถึงตอนฉันเด็กๆ ช่วงหัด
ขี่เป็นใหม่ๆ นี่สนุกมากเลย ฉันจำได้ว่าเคยขี่ชน
หม้อดินชนมปลากริมไข่เต่าแตกเหมาไปเลย เคย

พุ่งเข้าพงหญ้าก่อกำไม้ก็ตั้งหลายครั้ง ตกข้างทาง
เพราะถูกเบียดแล้วเลยวิ่งไม่เป็นก็ตั้งหลายที และ
ก็อีกหลายเหตุการณ์ แต่ที่จำไม่ลืมก็คงเป็นการ
ทำแข่งความเร็วกันที่ถนนซีเมนต์

“เธอมันลาวโคราช แข่งกับฉันไหมล่ะ”

“มาเลยชาติ”

“เฮ้ยๆ อย่าไปขี่ตรงนั้น ซีเมนต์มันลื่น”

น้ำชายฉันตะโกนเตือน

มีหรือชายชาติทหารจะฟัง น้ำชายฉัน
เตือนแล้วก็ไม่ได้ห้าม คงไม่ชอบการห้าม
เหมือนกัน พวกเราเด็กๆ เป็นลึบกันนับสามแล้ว
ปั่นแรง ก็ตามแรงตามอายุแหละ ฉันว่าฉันก็แน่
เพราะอยู่ในพวกต้นๆ ผ่านแอ่งน้ำที่ขัง แล้วรถ
ก็ส่ายเพราะมันเบ็นพื้นขัดมัน ได้ผลตาม
คำเตือน จักรยานฉันลื่นล้มลากกันไปตั้งไกล
เด็กคนอื่นๆ เขาชำนาญกว่าไม่เห็นเป็นอะไร
ซาไปทั้งขาสายตามองเห็นน้ำชายเดินเข้ามาหา
ไซ่เอ๋ยคิดว่าจะมาช่วยมาอุ้ม ที่ไหนได้น้ำเอาเท้า
มาเขี่ยๆ ตัวฉัน

“ยังไม่ตายนะ เออ...ลุกขึ้น” แค่นี้
แค่นี้จริงๆ แล้วน้ำก็เดินจากไป ฉันค่อยๆ ลุกขึ้น
มองดูข้อศอกที่แดง แต่หัวเข่านี้ลีแตกเล็กน้อย
เลือดซึมเลย

“เล็กน้อย ลุกขึ้นแข่งใหม่ได้” เสียงน้ำ
ชายดังในช่วงที่เดินออกไปที่ร้านค้าใกล้ๆ นั่นเอง
ฉันกับเพื่อนๆ เปลี่ยนการแข่งขันเป็นการขี่
ซิกแซ็ก มีการเล่นใหม่ทดแทนได้จนลืมน้ำ
เจ็บแสบของการล้มที่ผ่านมา ฉันว่าถ้าวันนั้นน้ำ
เข้ามาอุ้มมาโอ้.....ฉันคงร้องแบบเจ้าที่ออปแน่น
นอน ว่าแต่พวกเราเคยไหมล่ะอะไรแบบนี้ **๕**

จากแรงอธิษฐาน

จากบทความของเดือนตุลาคม ที่ผ่านมานั้น เรื่อง “เยื่อนนครซิดนีย์” ทำให้ดิฉันต้องมาเขียนต่อในครั้งนี่ เพื่อขอเล่าถึงปาฏิหาริย์ที่มีอยู่จริงหากเรามีความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า ดังพระคัมภีร์ที่บอกเอาไว้ว่า “ความเชื่อทำให้เจ้ารอด” ซึ่งดิฉันขอยืนยันว่า เรื่องราวที่เล่าเกี่ยวกับพี่สาวคนโตของดิฉันนั้นเป็นความจริง เพื่อที่จะช่วยให้ผู้อื่นที่กำลังหมดหวังและท้อแท้ ได้ลุกขึ้นมาสู้กับโรคร้ายต่อไป ด้วยความเชื่อและความหวัง

จากวันนั้นถึงวันนี้ เป็นเวลา 4 เดือนที่พี่สาวของดิฉันได้รับการตรวจร่างกายอย่างละเอียดอีกครั้ง ซึ่งผลปรากฏว่าเชื้อร้ายของโรคมะเร็งขั้นที่ 4 นั้นหายหมดไม่เหลืออยู่ในส่วนใดของร่างกายอีกแล้ว มันเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อจริงๆ

จากเชื้อมะเร็งที่เริ่มตรงบริเวณตับแล้วค่อยๆ กระจายไปยังต่อมน้ำเหลือง และเข้ากระแสเลือด ซึ่งมันมีการกระจายที่เร็วมาก เริ่มจากมีอาการน้ำเสียงค่อยๆ แห้งและแผ่วเบาลง จนไม่มีเสียง และเสียงแหบอยู่ 3 สัปดาห์ ตอนนั้นหมอก็เข้าใจว่าอาการอย่างนี้จะหายเอง แต่แล้วเวลาผ่านไปน้ำเสียงก็ยังคงแหบแห้งไม่หาย และเริ่มมีตุ่มฝีเกิดขึ้นที่หน้าท้องหลายจุด เจ็บปวดมาก หมอจึงส่งตัวพี่สาวของดิฉันไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลที่ใหญ่ที่สุดของนครซิดนีย์ ซึ่งผลปรากฏว่า เชื้อร้ายนั้นได้ลามทั่วตัว ท้วบอดซึ่งมันค่อยๆ ลามไปที่ช่องท้องและขึ้นมาที่คอ

พวกเราทุกคนตกใจ เสียใจ เสียขวัญขาดตกแล้ว และหมดหวังกับข่าวที่ไม่คาดคิด ซึ่ง

มันตรงกันข้ามกับตัวของพี่สาวดิฉันที่มีความเชื่อและศรัทธา ตั้งสติ และรับฟังผลจากหมอใหญ่ ด้วยความสงบ ไม่สะทกสะท้านใดๆ ทั้งสิ้น

พี่สาวบอกกับน้องๆ และญาติๆ ว่า “ต้องมีความเชื่อ และไว้วางใจในพระเจ้า สิ!” และต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นแน่ และด้วยความที่พี่สาวเป็นคนหนักแน่นเขารักพระและไว้วางใจในพระอย่างมาก และเขาเชื่อเหลือเกินว่าพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งเขาอย่างแน่นอน

เวลานี้พี่สาวของดิฉัน อายุ 77 ปีแล้ว ได้ผ่านความสุขและความทุกข์มากมาย มันเป็นกำไรชีวิต เขาได้อยู่กับครอบครัวที่แสนอบอุ่น ได้อยู่ท่ามกลางพี่น้อง ญาติๆ และเพื่อนๆ ซึ่งพี่สาวยังคงพูดบ่อยๆว่า “ถ้าพระเจ้ารับเขาไป เขาก็พร้อมแล้ว” เขาเข้มแข็งมากกว่าทุกๆ ในครอบครัว

พี่สาวยอมรับความจริง และพร้อมให้หมอทำการรักษาตามขั้นตอน ด้วยทีมแพทย์ชุดใหญ่หลายสิบท่านได้วินิจฉัย และสรุปว่าต้องให้เคมีโดยด่วน เริ่มจากยาเข็มที่ 1 ผ่านไปด้วยดี ไม่มีอะไรต้องกีดขวางการรับเคมีในครั้งต่อไป พี่สาวรับเคมีจนครบ 6 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งก็ผ่านพ้นไปได้โดยไม่ทรมานมากนัก

แต่ด้วยความที่พี่สาวอายุมากแล้ว การเยียวยารักษาจึงลำบากพอสมควร เพราะส่วนใหญ่การทำเคมีเพียงครั้งแรก จะส่งผลให้ร่างกายทรุดลง แต่ในเวลาเดียวกันพวกเราพี่น้องๆ ญาติๆ และเพื่อนๆ เราทุกคนต่างช่วยกันอธิษฐานสวดภาวนาขอพระพรจากพระเจ้าได้โปรดให้

ทุกอย่างผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

แต่พวกเราก็เป็นมนุษย์ที่อ่อนแอ เราจึงแอบลุ้นตอนฟังผลการตรวจเลือด เพื่อดูความเข้มข้นของเลือด หมอตรวจทุกอาทิตย์ และสแกนบ่อย เพื่อดูว่าจะสามารถยับยั้งเชื้อได้ไหม ทีมแพทย์ต้องปรึกษาหาผลสรุปและที่สุดจึงให้ครีโมเพิ่มสุดท้าย ซึ่งพวกเราก็รอคอยและร่วมลุ้นอยู่ตลอดเวลา

วันที่พวกเรารอคอยก็มาถึง ผลการรักษาซึ่อออกมาได้ผลเกิน 100 เปอร์เซ็นต์ เพราะเชื้อมะเร็งถูกทำลายหมด พวกเราต่างดีใจ ยิ้มทั้งน้ำตา และขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงมอบอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่นี้ให้กับครอบครัวของเรา ซึ่งดูเหมือนพวกเราหมดหวังและสิ้นหวังแล้ว แต่พระเจ้ากลับให้ชีวิตใหม่ พระองค์ทรงต่อเวลาและให้โอกาสในการดำเนินชีวิตต่อไป ช่วงพิเศษเหลือเกินพระเจ้าข้า พระองค์ทรงเมตตาและทรงรับฟังคำอธิษฐานภาวนาของพวกเราเสมอ

พี่สาวเองก็ดีใจ เขามองโลกในแง่ดีตลอดมา ถึงแม้เส้นผมจะหลุดร่วง เขาก็ยังส่องกระจกแล้วยิ้มและพูดว่า “ก็ดูดีนะ! จะได้ไม่ต้องยุ่งยาก ไม่ต้องไปตัดผมบ่อยๆ และยังได้มีโอกาสใส่หมวกสวยๆ ได้เปลี่ยนแว่นให้ดูรับกับใบหน้า เปลี่ยนการแต่งตัว” จริงอยู่ว่า แม้น้ำหนักลดลงอย่างมากๆ ทานอาหารไม่ค่อยได้ ผิดคอก ปากเป็นแผล ดื่มได้แต่น้ำและนมเท่านั้น แต่เขาก็ไม่กังวล ทำใจได้ เขายังยิ้มได้ มีจิตใจเบิกบานตลอดเวลา

ดิฉันกำลังเตรียมเดินทางไปเยี่ยมและให้กำลังใจพี่สาวอีกครั้งเป็นครั้งที่ 3 เพราะพี่สาวอยากให้พวกเราไปร่วมฉลองปีใหม่กับเขา และเห็นสิ่งอื่นใดพี่สาวอยากให้ไปร่วมพิธีมิสซา เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงให้ชีวิตใหม่ ทรงให้โอกาสที่จะทำความดี และส่งเสริม

ความเชื่อของกันและกัน

เราจะได้มีเวลาร่วมยินดีพร้อมกัน เพราะเราได้ผ่านช่วงเวลาที่ร้ายๆ มาแล้ว พี่สาวเชื่อเหลือเกินว่านี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อให้พวกเราได้เผยแผ่ความเมตตา ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อครอบครัวของเรา ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นได้ เพราะความเชื่อและความวางใจ และการอธิษฐานวอนขอต่อพระองค์ เราได้ทีมแพทย์ที่ดี ที่มีความพยายามอย่างเต็มที่ในการรักษาเยียวยาและมุ่งพิชิตโรคร้ายจนหาย มีนางพยาบาลไปช่วยดูแลถึงที่บ้าน ซึ่งตรงนี้พี่สาวก็เชื่อว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งพระองค์จะทรงเผ้าดูแลทุกๆ ของพระองค์ทุกอย่าง

พี่สาวได้กำลังใจจากทุกทิศทุกทาง ทั้งการปลื้มกรรม คำสวดภาวนา และการอธิษฐานวอนขอต่างๆ และตัวสามีของพี่สาวที่ช่วยเหลือทุกอย่าง อยู่เคียงข้างตลอดเวลา เป็นกำลังใจที่ดีมากๆ เหมือนพระได้ส่งเขามาให้มาดูแลกันและกัน ทั้งในยามสุขและในยามทุกข์ ทั้งเวลาป่วยและเวลาสบาย ส่วนพวกเราพี่น้อง เราช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขอมิสซา การสวดภาวนา เราเชื่อเหลือเกินว่าพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งผู้ที่วอนขอพระองค์ด้วยความเชื่อและไว้วางใจ

ดิฉันในฐานะผู้เขียนถือเป็นที่หน้าที่ของดิฉันที่จะได้ประกาศข่าวดี ส่งเสริมความเชื่อเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า และเชื่อว่าหากท่านผู้อ่านท่านใดประสบหรือพบเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ก็ตาม ขอเราอย่าลืมพระอย่าทิ้งพระ ขอให้เราเชื่อในพระองค์ และอธิษฐานวอนขอให้พระองค์ทรงช่วย ซึ่งแน่นอนเหลือเกินว่าพระเจ้าจะทรงช่วยผู้ที่วอนขอต่อพระองค์ และขอความรัก ความเมตตาของพระองค์ ทรงคุ้มครองท่านผู้อ่านทุกท่านตลอดไป **๕**

คำที่ดี ดีที่คำ

“ทำดีได้ดี มีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป”

ประโยคคำพูดนี้ เป็นประโยคที่ได้ยินมากขึ้น จากผู้คนในสังคมปัจจุบันนี้ สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมที่แปรเปลี่ยนไป จากความเชื่อดั้งเดิมที่เคยได้รับการสอนมาจากบรรพบุรุษว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” หรือ “รักดี หามจั่ว รักชั่วหามเสา”

รูปธรรมของประโยคคำพูดที่ใกล้เคียงที่สะท้อนให้เห็นว่าความดีกำลังถูกกลืน ด้วยคำพูดที่ใช้กันมากขึ้นว่า “ใครๆ เขาก็ทำกันทั้งนั้น ไม่เห็นต้องกลัวเลย” หรือ “ถ้าไม่ทำ คนอื่นก็ทำอยู่ดี อย่าไปหน้อยเลย” จนเกิดค่านิยมใหม่ว่า “ทำดีไปก็เสมอไป อยู่หนึ่งๆ ดีกว่า ไม่เจ็บตัว” หรือในการทำงานของคนยุคปัจจุบันที่ใครทำดี ขยันทำงานจะถูกกระแนะกระเหน่ว่า “ทำงาน ประหนึ่งเป็นลูกเจ้าของ... ไร้มั่นนี้ ทำเพื่ออะไร”

เพราะ... มีคนที่เจ้าเล่ห์บางกลุ่ม ที่แอบอ้างการทำดี มาฉกฉวยหาประโยชน์ใส่ตนเอง จนทำให้คนในสังคมเคลือบแคลง และเริ่มมีกำแพงกันคิดมากขึ้น ระวังมากขึ้น ระวังมากขึ้น

กลุ่มคนที่ทำดีเอาหน้า ทำดีสร้างภาพ จึงปรากฏมากขึ้น กลุ่มมิจฉอาชีพในคราบคนดี มีมากขึ้น ทำที่มาช่วยแล้วหลอกชิงทรัพย์ หลอกขโมยของ ความดี ถูกใช้เป็นเครื่องมือให้กลุ่มคนเหล่านี้แสพสุขใส่ตัว แต่ที่น่าเจ็บปวดกว่า คือ การโยนความผิด หรือ เปลี่ยนสถานการณ์ให้คนที่ทำดี กลับได้รับโทษ หรือความเจ็บปวด โดยที่ไม่ได้ก่อกรรม แต่ต้องมารับกรรมที่คนอื่นสร้างคนอื่นก่อแทน

คนก่อการดีจริงๆ จึงได้รับผลกระทบ จากกลุ่มที่ฉกฉวยความดี ไปกระทำความผิด

กระทำความผิดที่เห็นแก่ตัว !!!

เมื่อคนดีที่ต้องการทำดี ตั้งใจทำดี กลับได้รับผลตอบแทนจากสังคมว่า ทำเพราะต้องการเอาหน้า ทำเพราะอยากเรียกร้องความสนใจ ทำเพราะต้องการสร้างภาพ ทำเพราะมีความประสงค์อื่นแอบแฝงอยู่ ผลแห่งการทำดี คือ การถูกล้อเลียน การโดนนินทา การถูกโจมตี

ไม่น่าเชื่อว่า ปรากฏการณ์เช่นนี้มีมากขึ้นเรื่อยๆ ในสังคม

คนที่ตั้งใจทำดี กลายเป็นต้องแอบทำดีอย่างลับๆ ไม่ให้คนรู้ ไม่ให้คนเห็น เพราะกลัวคนว่า เสมือนประหนึ่งว่า อายที่จะต้องทำดี คนที่ไม่ได้ทำอะไร กลับลุกขึ้นมาวิพากษ์ มาวิจารณ์ คนที่ได้ทำอะไรต่ออะไร

คนดีตัวจริงที่จิตใจยังเข้มแข็งอยู่ อาจยังใช้ประโยคล้อสารบอกตัวเองว่า “ช่างเถอะ ไม่เป็นไร ใครไม่รู้ ใครจะว่าอะไรก็ไปเป็นไร เรารู้ตัวเองว่าเราทำไปทำไม ทำเพื่ออะไรก็พอแล้ว แล้ววันหนึ่งเขาจะเข้าใจเราเอง”

คนดีที่เริ่มอ่อนล้า และเริ่มหมดแรง อาจเริ่มปล่อยเกียร์ว่าง เริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ฉันทำดีไปเพื่ออะไร?” “ฉันทำไปแล้วได้อะไร?” “ใครเห็นคุณค่าในสิ่งที่ฉันได้พยายามทำบ้าง?” ประโยคเหล่านี้เป็นสัญญาณของความท้อแท้ และความถดถอยที่จะทำดี

ที่น่ากลัวที่สุด คือ การแปรเปลี่ยนกลายเป็น “คนเคยดี” แทน “คนทำดี” เลิกศรัทธาในความดี ผันตัวเองมาเป็นทำตัวเป็นคนตรงข้ามกันกับคนเดิมที่เคย เชิง “ฆ่า” ศรัทธาแห่ง “ค่า” ความดี

จะเกิดอะไรขึ้นในสังคม หากคนดีเล็กลง ครั้ชทาในควมดีและการทำดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ถ้าวันหนึ่ง เราเริ่มรู้สึกว่ ตัวเราเองกำลังเป็นหนึ่งในควมดีรู้สึกนั้น หรือคนรอบข้างเริ่มมีอาการเช่นนั้น อยากให้เริ่มตั้งคำถามและให้คำตอบกับตัวเองใหม่ เพื่อฟื้นตัวกลับมาได้อีกครั้ง

เพราะอะไรเราจึงทำดี? เราทำดีไปทำไม?

ทำดี เพราะเราครั้ชทาในควมดี เมื่อเราไปทำดี มันดีตั้งแต่เริ่มทำแล้ว

ทำดี เพราะดีกับตัว ดีที่ได้ทำ(ดี) แต่ทำ(ดี) แล้วจะได้ดีหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ทำดี ให้ได้ดี ดีต่อตัวเอง และทำดีแล้วมีประโยชน์ต่อคนอื่นต่อสังคม เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

แบ่งชั้นของการทำดีให้เป็นชั้นให้ได้ คือได้ทำดี เป็นเรื่องหนึ่ง ทำแล้วต้องได้ดี เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ทำดีให้ได้คุณภาพดี เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าแบ่งแบบนี้ เราจะชัดเจนกับการทำดี

การทำดีเพื่อให้ได้เห็นผลผลิตจากควมดีที่ได้ทำ จึงอาจแตกต่างจากการทำดี เพื่อรอรับผลดีที่ได้ทำกลับมาหาตัว

ทำดี ได้ถูกที่ ถูกเวลา ถูกคน ถูกโอกาส การทำดีนั้นจะได้ดี ทั้งผู้รับและผู้ให้ ได้ทั้งผลดีกลับมาหาตัว และผลผลิตที่ดีจากการทำดี

ทำได้ ได้ถูกที่ ถูกคน แต่ไม่ถูกเวลา อาจต้องให้และรอโอกาสที่เหมาะสม เพื่อให้ผลแห่งควมดีได้ทำงานในจังหวะเวลาที่ใช่ ดีที่ได้ทำ(ดี) ให้เวลาเพื่อเฝ้าดูผลผลิต

ทำดี ไม่ถูกที่ ไม่ถูกเวลา ไม่ถูกคน ไม่ถูกโอกาส เราก็ยอมผิดหวัง เสียใจ จากการทำดี จนกลายมาเป็นการตัดพ้อต่อกันว่ “ทำดีไ้ได้ดี มีที่ไหน” ความน้อยอกน้อยใจอาจเกิดขึ้น

ซ้ำร้ายไปกว่านั้น คือ การทำดี ที่ทำผิดที่ ผิดเวลา ผิดคน ผิดโอกาส อาจจะทำให้การทำดี

กลายเป็นการทำบาปไปได้อย่างไม่รู้ตัว และอาจเป็นภัยจากการทำบุญ ดังชื่อนวนิยาย “เพลิงบุญ” ที่คุณกฤษณา อโศกสิน ได้ตั้งชื่อไว้ หรือตั้งนิทานของไทยในเรื่อง “ชาวนากับงูเห่า”

ควมดีใจดี ของคนที่มีจิตใจดี กลับได้รับการตอบแทนด้วยการทำร้าย... เพราะคนจิตใจดีใจดีไม่ถูกบุคคลด้วยควมไม่รู้ ควมดีใจดีจึงทำให้บาดเจ็บ และบุคคลที่คนจิตใจดี ใจดีด้วย กลับมองว่คนจิตใจดีนั้นโง่เขลาเอง

เช่นเดียวกับเรื่องควมรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ควมรักที่ดี ทะนุถนอม ปกป้องลูกมากเกินไป ควมรักที่ดีนั้น อาจกลายเป็นการทำร้ายลูก ทำให้ลูกไม่มีวัคชินชีวิต จนกลายเป็คำกล่าวที่พูดกันว่า “พ่อแม่รังแกฉัน”

จึงต้องกลับมาทบทวน “กระบวนการ” หรือ “วิธีการ” ที่เราได้สื่อ ได้แสดง ได้ทำออกไปกับบุคคล “เป้าหมาย” ว่า ทำแล้วยิ่ง “เสีย” ของมากขึ้น หรือทำแล้ว “เสีย” มากกว่า “ได้” หรือ “ได้” มากกว่า “เสีย” แล้วปรับเปลี่ยนกระบวนการทำดีใหม่ ให้เหมาะกับบุคคล กับเวลา และโอกาสที่ถูก มิเช่นนั้น เราจะหมดแรงและหมดใจ และเจ็บปวดกับควมดีที่ได้ลงแรงลงใจไป

ศิลปะของการทำดีได้ดี จึงไม่ใช่ช้อยู่ที่การตะบี้ตะบันทำดีแบบหลับหูหลับตา หรือทำแบบไม่ลืมหูลืมตา แต่จงทำที่ดี ดีที่ทำ และรู้จักทบทวน ประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ที่จะทำดีอย่างมีคุณภาพด้วย เพราะคุณค่าของควมดีเป็นสิ่งที่ดี อย่าหมดครั้ชทาที่จะ “ฆ่า” คุณ “ค่า” แห่งควมดี จนเลิกทำดี

สิ่งที่ควรเรียนรู้ใหม่คือการทบทวนและประเมินผลควมดีที่เคยทำแล้วทำให้เราท้อแท้ เพื่อกลับมาทำดีกันใหม่ด้วยการ “ทำดี ให้ถูกคน ถูกที่ ถูกเวลา” เพื่อให้เกิดการ “ทำดี ให้ได้ดี (ผลผลิต)ดี” ❧

“เวลา..เหลือไม่มาก”

.....หมั่นตรวจตราไฟเตาของเราท่าน
เพราะไม่รู้นายจะมาเวลาใด
.....จงใส่ใจชีวิตคิดรอบคอบ
อย่าพะวงหลงทางลมกลางคืน
.....บนทางเดินย่อมมีไฟริบหรี่
บททดสอบจิตใจให้มั่นคง
.....เพราะเวลาน้อยพื้มีไม่มาก
อุปสรรคบรรเทาเริ่มเบาบาง
.....ถึงสาวใช้ใส่ใจตะเกียงนั้น
ควรสั่งสมสิ่งดีให้ชิวา

ว่าน้ำมันในตะเกียงมีเพียงไหน
ต้องใส่ใจพร้อมพอเพื่อรอวัน
รู้ผิดชอบปลุกจิตคิดสร้างสรรค์
สิ่งสำคัญต้องวางใจในพระองค์
พระทรงสร้างอุปสรรคหลากหลายประสงค์
ให้เดินตรงทรงเน้นในเส้นทาง
ที่ยู่ยากเกะกะต้องสะสาง
ทวงสว่างก็เกิดบรรเจิดตา
ให้เราท่านหมั่นเสาะแสวงหา
เพราะเวลาของชีวิตเหลือนิดเดียว

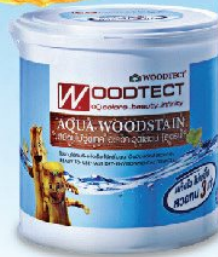
คุณสิ๊ก หึงฮู้!
หึง ปกป้อง!
ด้วย จุดเทค

สีย้อมไม้ จุดเทค

มีสี 'ตัวจริง!' ที่ผู้โชต่างยืนยันนับใจ
สีย้อมไม้จุดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในจุดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยกน ช่วยให้ไม้แตกลอก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง!' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม่เปราะแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยกน งามงาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ หมดต่อการขัดขัด กระจก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ต่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

WOODTECT
colors..beauty..infinity

คุณสีก ทั้งสู้!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วัสดุเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำ-คริสติคแท้ 100% ชนิดกันน้ำ สำหรับภายนอกและภายใน

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321 - 2549
หนังสือมาตรฐาน

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปียกน้ำ
ระคายคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลที่มีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และระเหยลงอย่างรวดเร็ว เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันฝ้า และคราบเกลือได้ดี โครงสร้างเหล็กด้ามไม้ไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีเฟื่องพอง ลอกคร่อน

ฟิล์มสีหายใจได้

ทำความสะอาดด้วยน้ำเปล่า
เพียงล้างในน้ำนานกว่า 30,000 ครั้ง

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำ-คริสติค 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

สีที่ 9' 9' ใจดี มทน ชัวร์

ปกปิด ฟื้นผิวได้ดียิ่ง

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** ฟื้นผิวได้ดียิ่งเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กรวมเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง ฟื้นผิวให้สวยงาม

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** ฟื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดฟื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณป๋อ ศหริฐ "แพทริค" เดอะเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ของขวัญแห่งความสุข 4 อย่าง ที่ได้รับ & ได้ให้

เทศกาลคริสต์มาสในปีใหม่นี้ ทุกท่านเป็นอย่างไรกันบ้างครับ ท่านอยากทำอะไร อยากฉลองกับครอบครัว เพื่อนบ้าน ฉลองกับเพื่อนๆ หรือฉลองที่วัด ที่ชุมชนของท่าน ดูเหมือนว่าเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่นี้จะเป็นเทศกาลแห่งความสุขสำหรับเราทุกคน

สำหรับผม ในช่วงเดือนที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ผมแบ่งปัน “วันละ 5 นาทีเข้าเจียบบ้าน” ให้พี่น้องคริสตชนที่สนใจทาง Facebook เพจ “ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอ”

ความตั้งใจของผมในการแบ่งปัน “วันละ 5 นาทีเข้าเจียบบ้าน” เพื่อสนับสนุนพี่น้องคริสตชนทุกท่านที่ต้องการใกล้ชิดพระเจ้า ต้องการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า ต้องการติดตามพระเยซูเจ้าและแม่พระมากยิ่งขึ้น ต้องการแสวงงำทางจากพระเจ้าในชีวิตที่บ้าน ที่ทำงาน หรือต้องการพัฒนาจิตวิญญาณ ฯลฯ โดยมีขั้นตอนง่ายๆตามแนวทางของนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา ให้ท่านได้ทำต่อเนื่องกันทุกวัน โดยใช้เวลาเพียงวันละ 5 นาที ท่านก็สามารถเข้าเจียบบ้านของท่านอย่างสะดวกสบาย โดยเฉพาะพ่อแม่บ้านที่ต้องดูแลลูกหลาน และไม่มีโอกาสมาเข้าเจียบบนกลุ่มคริสตชนต่างๆ ที่จัดขึ้น

ในระหว่างที่ผมแบ่งปัน “วันละ 5 นาทีเข้าเจียบบ้าน” อยู่นี้ ผมได้รับแรงบันดาลใจมากมาย ผมรู้สึกถึงความรักพระเจ้าที่มีต่อผมและทุกคน ผมพบว่าพระเจ้าให้ของขวัญกับเราทุกคนมากมาย ส่วนใหญ่เป็นของขวัญที่เราได้รับอย่างไม่รู้ตัวเสียด้วยครับ ...

จนเมื่อผมนั่งลงและใช้เวลาอยู่กับพระเยซูเจ้าและแม่พระอย่างเจียบบๆ ผมค่อยๆ ใช้เวลามองย้อนไปในชีวิตที่ผ่านมา ... ผมรู้สึกซาบซึ้งใจและอัศจรรย์ใจเป็นอย่างมากถึงของขวัญที่พระเจ้าให้ผมมาเรื่อยๆ ตลอดชีวิตของผมจนถึงวันนี้ ...

ท่านผู้อ่านก็สามารถทำเช่นนี้ได้ด้วยตนเอง ผมขอแบ่งปันให้กับท่าน เป็นของขวัญคริสต์มาสและปีใหม่ให้กับท่าน 4 อย่างนะครับ

1) คັນพบของขวัญที่พระเจ้าประทานให้ท่านเป็นส่วนตัว

เมื่อท่านเปิดใจของท่านคิดถึงประสบการณ์ความรักที่พระเจ้ามีต่อท่านเป็นส่วนตัว

ตั้งแต่ท่านเกิดมา ในวัยเด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาวจนถึงปัจจุบัน หรือ เหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่ท่านประทับใจ ตัวอย่างเช่น

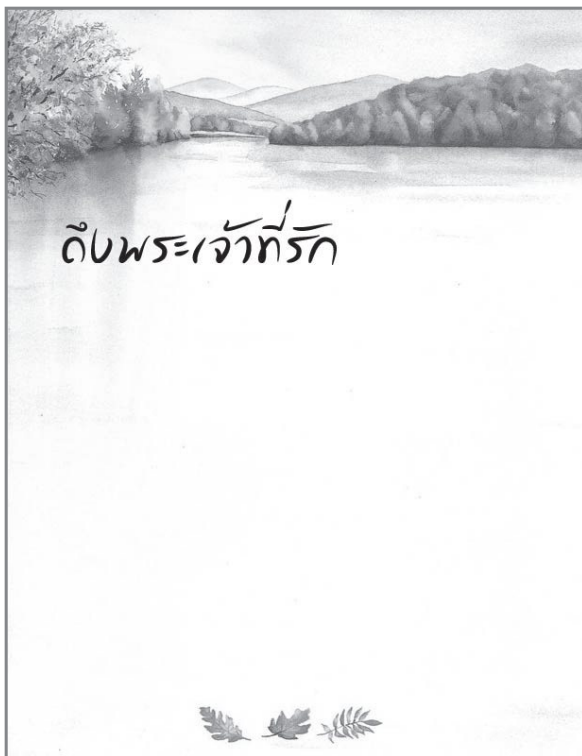
โอกาสที่ท่านได้เกิดมา เหตุการณ์ที่ท่านได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า ประสบการณ์ความรักกับบุคคลรอบข้าง ความเป็นอยู่ของชีวิต โอกาสในการศึกษา การทำงาน ชีวิตครอบครัว การผ่านพ้นประสบการณ์ทางลบหรือสิ่งร้ายต่างๆ ฯลฯ

ค่อยๆ ทบทวนประสบการณ์ความรักที่พระเจ้ามีต่อท่านเป็นส่วนตัวอย่างซ้ำๆ ให้ท่านสัมผัสจิตใจและความรู้สึกของท่านที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้นๆ และขอให้ท่านใช้เวลาอยู่เงียบๆ กับพระเยซูเจ้า แม่พระ หรือสนทนาพูดคุยกับพระองค์ & หยุดฟังพระองค์สักครู่หนึ่ง ...

2) ค้นพบของขวัญจากเรื่องราวที่ท่านเสียใจ

เมื่อท่านเปิดใจของท่าน และเขียนจดหมายถึงพระเจ้าอย่างซื่อตรงถึง “ความผิดพลาดที่สำคัญในชีวิตของท่าน” หรือสิ่งที่ทำให้ท่านเสียใจเมื่อพูดหรือทำไปแล้ว หรือเรื่องราวค้างคาใจในอดีตที่ยังรบกวนท่านถึงปัจจุบัน

ท่านสามารถเขียนเป็นจดหมายถึงพระเจ้าหรือบอกความรู้สึก บอกความในใจของท่านทุกอย่างแด่พระองค์ (ท่านอาจจุดไฟเผาถวายจดหมายที่ท่านเขียนแด่พระเจ้าอย่างสุดจิตใจ ขอให้พระองค์รับไว้) และขอให้ท่านใช้เวลาอยู่เงียบๆ กับพระเยซูเจ้า แม่พระ หรือสนทนาพูดคุยกับพระองค์ & หยุดฟังพระองค์สักครู่หนึ่ง

ขอบคุณพระเจ้า ...
ที่ทรงดีต่อผมมากภายในวันนี้

1. ให้ผมปลอดภัยในการเดินทาง
2. ให้ผมมีอาหารทาน 3 มื้อ
3. ให้ผมละกอ กลัวภัยนอกทานด้วย
4. ให้ผมมีน้ำดื่ม 7-8 แก้ว
5. ให้ผมมีน้ำอาบเข้า-เย็น
6. ให้ผมมีเสื้อผ้าสะอาดสวมใส่
7. ให้ผมอยู่ช่วงเวลาๆ รอบผมปลอดภัย
8. ให้ผมมีความสุขเมื่อคิดถึงพ่อแม่รอบผมที่จากไป
และไปอยู่กับพระองค์แล้ว
9. ให้ผมแบบบั้นสืบตั้งที่ผมได้รับจากพระองค์
10. ให้ผมมีโอกาสทำประโยชน์ให้กับคนอื่นและขาด
ด้วยความรัก & ซาบซึ้งใจ
นริศ มณีงาว

3) คัมภีร์ของขวัญด้วยการขอบพระคุณ พระเจ้า

เมื่อผมนั่งลงและตั้งใจเขียน 10 สิ่ง
ผมอยากขอบพระคุณพระเจ้า ... ทันใดนั้น ...
ผมรู้สึกซาบซึ้ง ตื้นตันใจเป็นอย่างมาก ผมพบ
อัศจรรย์ความรักที่พระเจ๋ามีต่อผม ... พระเจ้า
ดูแลผมมากมายเกินกว่าที่ผมรู้สึกตัวเสียอีก ...

ท่านก็สามารถทำสิ่งนี้ได้เช่นกัน เปิดใจ
มองชีวิตของท่านและเขียน 10 สิ่งที่ท่านอยาก
ขอบคุณพระเจ้าอย่างจริงใจ

- 1.....
- 2.....
- 3.....

และขอให้ท่านใช้เวลาอยู่เงียบๆ กับ
พระเยซูเจ้า แม่พระ หรือสนทนาพูดคุยกับ
พระองค์ & หยดฟิงพระองค์สักครู่หนึ่ง ...

4) คัมภีร์ของขวัญด้วยการมอบสิ่งดี ให้กับคนอื่น

เมื่อท่านได้รับของขวัญจากพระเจ้า
3 อย่างที่กล่าวมาแล้ว ท่านอาจสัมผัสได้ถึง
ความรักเมตตาที่พระองค์มีต่อท่าน พระเจ้าทรง
ดีต่อท่านมากมาย ถึงตอนนี้ขอให้ท่านสังเกต
จิตใจของท่านว่า จิตใจของท่านอยากแบ่งปัน
สิ่งดีๆอะไรเป็นของขวัญให้กับคนอื่นบ้าง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กๆ หรือผู้คนที่ขาดโอกาส
ในชีวิต ขาดโอกาสในสังคม

ท่านจะร่วมงานกับพระเจ้าช่วยให้โลกนี้
ดีขึ้นได้อย่างไรได้บ้าง ขอให้ท่านเขียนหรือบอก
กับพระเจ้าถึงความปรารถนาของท่านที่อยาก
ทำงานร่วมกับพระองค์

- 1.....
- 2.....
- 3.....

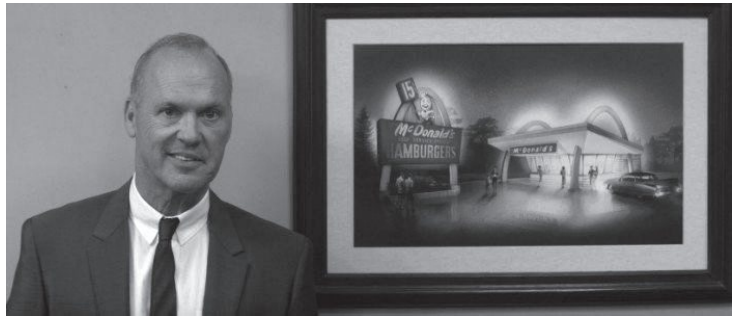
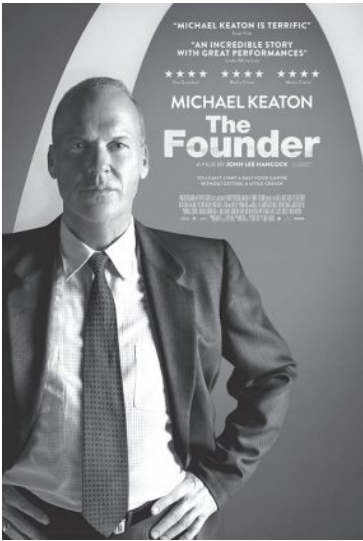
และขอให้ท่านใช้เวลาอยู่เงียบๆ กับ
พระเยซูเจ้า แม่พระ หรือสนทนาพูดคุยกับ
พระองค์ & หยดฟิงพระองค์สักครู่หนึ่ง ...

พระเยซูเจ้าและแม่พระอยู่เคียงข้างท่าน
เสมอ พระองค์เป็นแสงสว่าง นำทางท่าน และ
ทุกคนในครอบครัวของท่านให้มีกำลังใจ
กำลังใจ ที่จะก้าวต่อไป ติดตามพระองค์
ด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความรัก เมตตา และ
ความกล้าหาญที่จะมอบสิ่งดีๆให้กับเพื่อนมนุษย์
และโลกนี้ร่วมกับพระองค์

ขอพระบิดา พระกุมารเยซู แม่พระ
นักบุญโยเซฟ อวยพรทุกท่านและทุกคนใน
ครอบครัวให้ได้รับพระพรพิเศษ มีความสุข
มีแรงบันดาลใจในชีวิต ในการเรียน ในการ
ทำงาน ในมิตรภาพ ความรัก ความสัมพันธ์
ในการแบ่งปันสิ่งดีๆให้กับคนอื่นตลอดเทศกาล
คริสต์มาสและปีใหม่ด้วยเทอญ

สำหรับพี่น้องที่สนใจ “วันละ 5 นาที
เข้าเงียบที่บ้าน” ท่านสามารถติดตามได้ที่
Facebook เพจ “ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญ
อิกญาซีโอ” และถ้าท่านต้องการปฏิบัติอย่าง
ลึกซึ้ง ท่านสามารถสอบถามได้ที่ นริศ มณีชาว
Line ID: narislove

สำหรับท่านที่สามารถเดินทางไปปฏิบัติจิตอย่างเข้ม
ขันได้ที่เชียงใหม่ ท่านสามารถติดต่อคุณพ่อได้ที่
สวนเจ็ดริน เชียงใหม่ ดูรายละเอียดได้ที่ www.thesevenfountains.org

The Founder : ชีวิตที่วียะและมุ่งมั่น

ในโลกของสังคมเมืองใหญ่ทุกวันนี้ไม่ใช่เฉพาะในสหรัฐอเมริกา แต่หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงในไทย น้อยคนที่จะไม่รู้จักหรือไม่เคยใช้บริการร้านฟาสต์ฟู้ดชื่อดังสัญชาติอเมริกันที่ชื่อว่า “แมคโดนัลด์” ในหนังเรื่อง **The Founder** ของผู้กำกับ **จอห์น ลี ฮานค็อก** เจ้าของผลงานทำหนังฟีลกู้ตได้แก่ **The Blind Side** (2009), **Saving Mr.Banks** (2013) และ **The Rookie** (2002) จากบทหนังของ โรเบิร์ต ซีเกล (**The Wrestler**) พาเราไปรู้จักชีวิตของ **เรย์ คร็อก** (1902-1984) ที่แม้จะไม่ใช่ผู้ก่อตั้งร้านแฮมเบอร์เกอร์ชื่อดังนี้ แต่ก็เป็นคน ที่สร้างให้แมคโดนัลด์ขยายกิจการโด่งดังไปทั่วสหรัฐและทั่วโลก

หนังเล่าเรื่องของ **เรย์ คร็อก** (ไมเคิล คีตัน) หลังจากเขาทำมาแล้วหลากหลายอาชีพและเป็นเซลส์แมนขายมาแล้วหลายอย่าง ล่าสุดตามฉากหลังของหนังคือในปี 1954 เขาเป็นเซลส์ขายเครื่องปั้นมิลค์เชดให้กับบริษัท Prince Castle ที่เครื่องหนึ่งทำมิลค์เชดได้ครั้งละห้าถ้วย โดยเขาตระเวนขายตามร้านอาหารต่างๆ ทั่วสหรัฐแต่ก็มีน้อยร้านนักที่จะให้ความสนใจ จนอยู่มาวันหนึ่งบริษัทของเขาได้รับออเดอร์มาจากร้านขายแฮมเบอร์เกอร์ที่ชื่อ “แมคโดนัลด์”

ตั้งอยู่ที่เมืองซาน เบอร์นาร์ดิโนรัฐแคลิฟอร์เนียที่สั่งเครื่องทำมิลค์เชดที่เดียวถึงห้าเครื่องแสดงว่าจะต้องเป็นร้านที่ขายดีมาก เขาจึงเดินทางไปดูร้านนี้เพื่อให้เห็นกับตาและลองสั่งอาหารมาทานและต้องประหลาดใจเมื่ออาหารที่สั่งคือแฮมเบอร์เกอร์หนึ่งชิ้น เฟรนช์ฟรายหนึ่งชุดและน้ำอัดลมหนึ่งแก้วซึ่งขายในราคา 35 เซ็นและได้อาหารในเวลาที่รวดเร็วเหลือเชื่อตามแนวบริหารจัดการของร้านคือลูกค้าต้องได้อาหารภายในเวลาไม่เกิน 30 วินาที และอาหารที่สั่งก็ง่ายต่อการกินไม่ต้องใช้ช้อนส้อม เมื่อกินเสร็จก็ทิ้งห่อแฮมเบอร์เกอร์, เฟรนช์ฟรายและถ้วยน้ำได้เลยโดยสาขาแรกสุดของแมคโดนัลด์นี้ไม่มีพื้นที่ในร้านให้นั่งทาน แตกต่างจากร้านอาหารแบบไดร์ฟอินที่ได้รับความนิยมก่อนหน้านี้หรือร้านที่ขับรถไปสั่งอาหารจากพนักงานเสิร์ฟที่เป็นสาวใส่สเก็ตและนั่งทานในรถที่ต้องใช้พื้นที่ร้านมากและอาหารที่สั่งก็ใช้เวลารอนานถึง 30 นาทีและหลายครั้งไม่ได้อาหารตามที่สั่งและในวันนั้นสองพี่น้องแมคโดนัลด์พาเขามาดูระบบการทำงานของร้านว่าแบ่งหน้าที่พนักงานอย่างไรและมีการบริหารจัดการอย่างไรจนทำให้ได้อาหารอย่างรวดเร็วขณะเดียวกันก็ยังคงรักษามาตรฐานคุณภาพของอาหารไว้ได้ พร้อมสั่งเครื่องทำมิลค์เชดเพิ่ม

ในวันนั้นครีคจึงขออนุญาตทานอาหารเย็นกับสองพี่น้องแมคโดนัลด์คือ **ดิก** (นิค ออฟเฟอร์แมน) และ **แมค** (จอห์น คาร์โรล ลินซ์) เพื่ออยากทราบความเป็นมาของร้านและวิถีคิดของพวกเขา ซึ่งพวกเขาก็เล่าให้ฟังว่ากว่าจะมาเป็นร้านอาหารขายดีเช่นนี้พวกเขาก็สู้ชีวิตมาไม่น้อยเพราะเกิดในครอบครัวที่ยากจนมาทำงานเป็นคนขับรถให้บริษัทสร้างภาพยนตร์โคลัมเบียพิกเจอร์ จนเก็บเงินก้อนหนึ่งมาทำโรงหนังเล็กๆ ของตัวเองแต่ในที่สุดก็ไม่ประสบความสำเร็จ จนหันมาทำร้านอาหารและต้องปรับเปลี่ยนอยู่หลายครั้งจนมาลงตัวเป็นร้านแมคโดนัลด์ที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ แต่พี่น้องแมคโดนัลด์ไม่ต้องการขยายสาขาจากที่มีอยู่ไปมากนักซึ่งนอกจากร้านแรกที่ซาน เบอร์นาร์ดีโนพวกเขาขยายกิจการไปอีกสี่สาขา แต่สำหรับครีคที่กลุ่มมออยู่นานเพื่อให้พี่น้องแมคโดนัลด์มาร่วมลงทุนกับพวกเขามีความคิดที่จะขยายสาขาร้านไปทุกเมืองทั่วประเทศไม่ต่างจากที่ทุกเมืองในสหรัฐที่มีเสาธงชาติอยู่ที่ศาลว่าการเมืองและมีโปสเตอร์ประจำเมือง และเขาต้องการให้ร้านแมคโดนัลด์เป็นร้านอาหารสำหรับทุกครอบครัว เป็นสถานที่ซึ่งครอบครัวจะไปด้วยกันไม่ต่างจากการไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ และความพิเศษของแมคโดนัลด์คือเปิดให้บริการทุกวันไม่มีวันหยุด (ปัจจุบันร้านแมคโดนัลด์หลายแห่งทั่วโลก รวมถึงในไทยเปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง)

ความน่าสนใจของหนังคือการเล่าชีวิตของเรย์ ครีคอย่างรอบด้านมีทั้งด้านบวกด้านลบ, ด้านสว่างและด้านมืดของเขา ซึ่งแน่นอนว่าไม่ใช่หนังที่สรรเสริญความสำเร็จของมหาเศรษฐีคนหนึ่งจนเกินเหตุ หนังแสดงให้เห็นความวิริยะพากเพียรของเขา ซึ่งในที่สุดกลุ่มคนสองพี่น้องแมคโดนัลด์ยอมร่วมลงทุนกับเขาทั้งที่ตอนนั้นเขาก็ไม่ได้มีเงินทุนอะไรมากมายแถมยังต้องนำบ้านไปจำนองเมื่อไปกู้เงินกับสถาบันการเงิน และในที่สุดปีจบพี่น้องแมคโดนัลด์ยอมขายกิจการให้กับเขา ขณะที่ชีวิตส่วนตัวก็ล้มเหลวในการใช้ชีวิตคู่กับภรรยา **เอเธล เฟลมมิง** (ลอรา เดิร์น) ที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมาถึง 39 ปีแต่ก็ต้องหย่าร้างกันในปี 1961 เพราะวิถีชีวิตที่เป็นเซลล์แมนต้องเดินทางไปทั่วประเทศ จนแทบไม่มีเวลาให้เธอและทั้งคู่ยิ่งห่างเหินกันมากขึ้นเมื่อเขามาจับธุรกิจแมคโดนัลด์ โดยเธอมีมุมมองในชีวิตที่แตกต่างจากเขา ไม่ต้องการเป็นมหาเศรษฐีรัวรัยล้านฟ้า หรือเมื่อเขากลับมาบ้านก็ต้องนั่งฟังเขาเล่าเรื่องธุรกิจที่ทำ แต่เธออยากมีเวลาในช่วงสุดสัปดาห์ไปทานอาหารที่สโมสรและได้พูดคุยกับเพื่อนๆ ก็เป็นชีวิตที่มีความสุขแล้ว โดยตามประวัติแล้วครีคมีภรรยาทั้งหมดสามคน

ชีวิตของครีคมีแง่สอนใจอยู่ไม่น้อยทั้งจากแนวคิดเรื่อง **The Power of The Positive** ที่สอนในเรื่องพลังคิดบวกและความวิริยะอุตสาหะและมุ่งมั่นที่นำมาใช้ได้ทั้งการทำงานและการทำสิ่งต่างๆ ในชีวิตให้ประสบความสำเร็จ ที่เขาฟังจากเครื่องเล่นแผ่นเสียงแบบพกพาทุกคืนในห้องพักโรงแรมเมื่อเขาต้องตระเวนขายของไปทั่วประเทศ รวมถึงการเป็นคนช่างสังเกตสิ่งรอบตัวและจ้างคนที่มีความสามารถมาช่วยงานเขา และบทเรียนที่เป็นกำลังใจให้เราคือตอนที่ครีคมารู้จักร้านแมคโดนัลด์ เขาอายุ 52 ปีแล้วแต่ยังไม่หยุดที่จะไล่ตามความฝัน **อ๊**

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

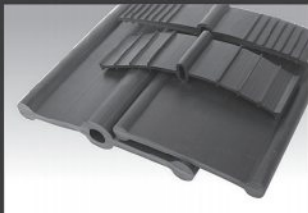
สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่

เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม

โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วตันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุชนิดพิเศษต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

เทเรซา อารียา พงษ์พิศ เยาวชนสังฆมณฑลอุดรธานี

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับสิ้นปีนี้ ขอแนะนำให้รู้จักกับน้อง **“BM” เทเรซา อารียา พงษ์พิศ** เยาวชนจากวัดแม่พระปฏิสนธินิรมลบ้านน้อยสามเหลี่ยม จ.ขอนแก่น สังฆมณฑลอุดรธานี ที่อยู่ 11/21 หมู่บ้าน มิตรอารีย์ 5 ต.บ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 กำลังศึกษา คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

แรงบันดาลใจ ที่ทำให้หนูเข้าร่วมกลุ่มเยาวชนช่วยเหลืองานวัดหรืองานเยาวชนของสังฆมณฑล เนื่องจากทางครอบครัวหนูเป็นคาทอลิก และพามามิสซาตั้งแต่จำความได้ ทำให้หนูได้รับโอกาสดีๆ จากทางผู้ใหญ่ที่วัด มีพี่ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ

เรื่อง ทำให้หนูรู้สึกรักและอยากแบ่งปันความรู้สึกดีๆ ความรักให้กับผู้อื่น

หนูได้รับโอกาสมากมาย ให้ได้เข้าร่วมค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ทั้งที่อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี สังฆมณฑลอุดรธานี และสังฆมณฑลราชบุรี เป็นเจ้าภาพ ได้รับประสบการณ์มากมาย เป็นทีมงาน **พี่ยู** ในการร้องเพลงจัดเทศน์ ในโอกาสฉลองวัดในสังฆมณฑลให้กับวัดต่างๆ เป็นผู้อ่านบทพระวรสาร และนักร้องประจำวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล บ้านน้อยสามเหลี่ยม

การที่หนูได้ร่วมกิจกรรมเยาวชนแต่ละครั้ง ช่วยสอนให้หนูโตมากยิ่งขึ้น มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ทั้งยังทำให้รู้สึกรักพระ ไกล่ชิดพระ และได้แนว

ความคิดดีๆ กลับมาในทุกๆ ครั้ง ซึ่งทำให้หนูสามารถนำความคิดความรู้ต่างๆ ที่ได้ มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันและหล่อหลอมหนูให้รู้จักความรัก การให้อภัย และการมองโลกในแง่ดีอยู่ตลอด ไม่ว่า จะเกิดสิ่งใด เหตุการณ์ไหนในชีวิต หนูจะคิดเสมอว่า นี่คือสิ่งที่พระทรงเลือกให้หนูและไม่ว่าจะเป็นเรื่องดี หรือร้าย หนูจะไว้ใจในพระเจ้าเสมอว่าสุดท้ายแล้ว สิ่งนี้แหละ คือสิ่งที่พระองค์จัดสรรให้กับเรา คือสิ่งที่ พระองค์เห็นสมควรแล้วว่าดี พอหนูคิดแบบนี้ก็ทำให้ หนูรู้สึกสบายใจขึ้น

สิ่งที่ทำทนายของเยาวชนในปัจจุบันคือ “ความเชื่อ” หนูคิดว่าในปัจจุบันมีสิ่งต่างๆ มากมาย ที่ทำให้ความเชื่อของเยาวชนลดน้อยลง หรืออาจ เพราะข้ออ้างต่างๆ นานา ที่ทำให้เยาวชนไม่มีเวลา มามิสซา หรืออ่านพระคัมภีร์ที่บ้าน ไม่มีเวลาที่จะ สนใจพระ จนสุดท้ายแล้วทำให้ความเชื่อของเยาวชน นั้นถดถอยลง

ถ้าจะถามถึงสาเหตุที่ทำให้เยาวชนไม่เข้ามา มีส่วนร่วมในกลุ่มเยาวชน หรือกิจกรรมต่างๆ ของวัด หนูคิดว่า “ครอบครัว” เป็นแรงผลักดันสำคัญ ที่ทำให้ เยาวชนมาทำกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ครอบครัวคือ จุดที่จะหล่อหลอมการใช้ชีวิตของเยาวชนให้ใกล้ชิด กับพระมากยิ่งขึ้น และในปัจจุบันยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

เยาวชนรุ่นใหม่ มุ่งให้ความสำคัญแต่การเรียนหรือสิ่ง อื่นๆ ทั้งเพื่อน ความรัก จนลืมพระไปบ้างในบางเวลา หรือบางทีเยาวชนอาจมองว่าศาสนาเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องของคนยุคเก่า ทำให้ห่างหายไปจากวัดไป

การชักชวนกัน การประชาสัมพันธ์ที่ดีและ น่าสนใจ จะช่วยส่งเสริมให้เพื่อนๆ เยาวชนเข้ามามี ส่วนร่วมในกลุ่มเยาวชนมากขึ้น ถ้าเรามองว่าศาสนา เป็นเรื่องใกล้ตัวเป็นเรื่องที่สนุกจะยิ่งทำให้เยาวชน หันมาร่วมกิจกรรมมากขึ้น

คำว่า “กระแสเรียก” สำหรับหนู มีหลากหลาย รูปแบบ ไม่ใช่เพียงแค่ว่ากระแสเรียกที่จะเป็นสงฆ์ เป็น นักบวช แต่หนูกลับคิดว่า การที่เรามีใจที่จะสวด ภาวนา มีความคิดที่ดี มีความเชื่อที่มั่นคง นั่นก็ ถือเป็นพระพรของพระ เป็นกระแสเรียกอย่างหนึ่ง สิ่งที่ทำให้หนูได้เข้ามาทำงานเยาวชนนี้ หนูก็เชื่อว่า นี่คือการกระแสเรียกที่หนูได้รับเช่นกัน หลายคนต่างมี กระแสเรียกแตกต่างกันไป ในทางครอบครัวกระแส ที่จะพาครอบครัวมาร่วมฟังมิสซา การอบรมลูกให้มี จิตใจรักในพระก็ถือเป็นกระแสเรียก การที่เรารับ ใช้ พระเจ้าไม่ว่าจะทางใด ก็ถือเป็นกระแสเรียก เพียง แค่ว่าเราเปิดใจ รับฟังสิ่งที่พระเจ้าทรงดลใจเรา บอก เรา และเลือกที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ก็ถือ เป็นการตอบรับกระแสเรียกที่ดีที่สุดแล้ว **ซั**

สมโภชพระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล

(8 ธันวาคม)

พระนางจึงเปี่ยมด้วยพระพรหทานอันบริสุทธิ์
อย่างที่ไม่มียุขยัใดจะเปรียบปานได้ ดังที่
สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ได้ทรงประกาศ
ข้อความเชื่อประการนี้ในปี ค.ศ.1854 ว่า “พระนาง
มารีย์เป็นผู้ปฏิสนธินิรมล”

จากหนังสือ “วันทามารีย์”

คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

DaDa Sound System

www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร./แฟกซ์: 0-2424-6150, 0-2434-0912
ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...2018” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11
ช.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

“สุขสันต์วันพระคริสตสมภพ และสวัสดีปีใหม่ วอนขอพระเจ้าโปรดอวยพระพรแด่น้องๆ เด็กๆ และครอบครัวของน้องๆ ทุกคน ขอให้สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ และอยู่ในการคุ้มครองของพระองค์ตลอดไปด้วยเทอญ”

น้องๆ เด็กๆ ครับ... “คริสต์มาส” คงไม่ใช่แค่งานหรือเทศกาลของศาสนาคริสต์ที่จัดในช่วงฤดูหนาว...ไม่ใช่งานรื่นเริงกันในวันที่ 25 ธันวาคม และมีซานตาคลอสมาแจกของขวัญ หรือมีต้นสนใหญ่ๆ ประดับไฟระยิบระยับ และก็คงไม่ใช่แค่การจับสลาก หรือการแลกของขวัญกันเท่านั้น แต่แก่นแท้ของคริสต์มาสนั้นแท้ที่จริงเป็นการเฉลิมฉลองการมาบังเกิดของพระเยซูเจ้าที่พระองค์บังเกิดมาเพื่อช่วยเรามนุษย์ทุกคนบนโลกให้รอดพ้นจากบาป...

น้องๆ อย่าลืม! คำว่า คริสต์มาส ยังมีความหมายอีกว่า “ให้” นั่นคือ เราต้องให้ความรัก การให้อภัย ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้ทุกๆ โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ...นี่แหละ คือ แก่นแท้ของคริสต์มาสสำหรับผู้ที่เป็นคริสตชนที่ได้ชื่อว่าเป็นศิษย์ของพระเยซู คริสตเจ้า ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องกิติมา รานอก น้องณิชภัทร เกื้อกุล น้องดารา เกิดใจบุญ น้องภาวนา บัวสิงห์ น้องนิเวศน์ อุดมธรรม น้องห่มบุญ ทรวงท่าไม้ น้องสมชาย ทองกว้าง น้องสันติภาพ เจริญไพศาล น้องขวัญฤดี ชัยวิเชียร น้องจูเนียร์ ชัยวิเชียร

รักพระคัมภีร์

การประสูติของพระเยซูเจ้า

ค่าวันนั้น มีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่ง อยู่กลางแจ้ง กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามกลางคืน ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏ องค์ต่อหน้าเขา... และกล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติ เพื่อท่านแล้ว...”

ควรนำมาไตร่ตรองเหลือเกินว่า ทำไมหนอ! คนเลี้ยงแกะธรรมดาๆ จึงได้รับ “ข่าวดี - ข่าวใหญ่” เรื่องการบังเกิดของพระกุมารเยซูเป็นกลุ่มแรก

และยังได้พบกับพระกุมารอีกด้วย “โอ! นับเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่จริงๆ” ...น้องๆ เคยได้รับข่าวดีหรือข่าวใหญ่บ้างไหม พี่เชื่อว่าต่อนั้น น้องๆ คงดีใจ ยิ้มแก้มปริ หรือยินดีจนน้ำไหล ...แต่อย่าลืมว่า ข่าวดีเรื่องของพระเยซูเจ้าจะมีค่ามากที่สุด เมื่อน้องๆ นำไปบอกต่อ เล่าต่อ และช่วยบอกต่อๆ ไปด้วยว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต สำหรับทุกๆ คน นะครับ

น้องๆ ควรอ่าน พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ ในบทพระวรสารของนักบุญลูกา บทที่ 2 ข้อ 1-20 นะครับ

การ์ตูน...คนดี

“...ต้องเข้าใจ”

..understand

จากการ์ตูน Saints...are...ของโบสถ์
ถอดความโดย : ครูบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือ สถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องนิชาภัทร สินานุรักษ์ (ปิ่นปิ่น) *3286

เกิด : 31 พฤษภาคม 2552

การศึกษา : โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะอยากช่วยเหลือคนอื่น

เป็นคนมีนิสัย : ตลก

สัตว์ที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ข้าวปั้น

ความสามารถพิเศษ : วาดรูปเก่ง

อื่นๆ : หนูรักพระเจ้า

น้องนรรัตน์ ปุควะนิช (ป๊อปคอร์น) *3287

เกิด : 28 กันยายน 2553

การศึกษา : โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์

คลองจั่น กรุงเทพฯ

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะชอบวาดรูป

อนาคตอยากเป็น : ครูสอนวาดรูป เพราะอยากสอนเด็กๆ ให้โตขึ้นไปมีสังคมที่ดี

เป็นคนมีนิสัย : ขี้อาย อารมณ์ดี

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : สลัด

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : วายน้ำ

แข่งขัน

สวัสดีคะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พื่ออัยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “แข่งขัน” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีห้องเรียนอยู่ห้องหนึ่ง ซึ่งมีเด็กๆ อยู่กันหลายคน หนึ่งในนั้นคือ**น้องนิต** น้องนิตเป็นเด็กขยันและตั้งใจเรียน ไม่ว่าคุณครูจะให้การบ้านอะไร น้องนิตก็จะรีบทำอย่างตั้งใจและทำได้ถูกเกือบหมด แต่ในห้องนี้ก็มีนักเรียนอีกคนหนึ่งชื่อ **น้องนันท์** ซึ่งก็เรียนเก่งเหมือนกัน น้องนันท์ไม่ค่อยส่งการบ้าน แต่เวลาสอบน้องนันท์มักจะได้คะแนนดีเพราะตั้งใจเรียน

วันหนึ่งคุณครูจัดแข่งขันสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วก็มีเด็กๆ ในห้องอื่นๆ มาสมัครกันหลายคน เพราะคุณครูจะมีรางวัลให้สำหรับนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงสุด คุณครูได้ทำการทดสอบก่อนเพื่อจะเลือกนักเรียนที่เก่งที่สุดมาแข่งขัน และคนที่ชนะ นอกจากจะได้รางวัลแล้วก็ยังจะได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันกับโรงเรียนอื่นอีกด้วย

เมื่อแข่งขันกันรอบแรก น้องนิตมั่นใจมากกว่าจะได้เข้ารอบสุดท้าย ส่วนน้องนันท์ไม่ค่อยจะมั่นใจเท่าไรนัก น้องนันท์ดูเหนื่อยๆ และดูไม่มีสมาธิในการทำข้อสอบ คุณครูก็ถามน้องนันท์ว่าเกิดอะไรขึ้น น้องนันท์บอกว่า คุณแม่ไม่สบาย น้องนันท์ต้องดูแลคุณแม่ เลยไม่ค่อยได้นอนหลับพักผ่อน สุดท้ายเมื่อผลการแข่งขันประกาศออกมาน้องนิตก็ได้เข้ารอบ ส่วนน้องนันท์ก็เกือบจะตกรอบ

ไม่นานนักก็ถึงวันแข่งขันรอบสุดท้าย น้องนิตตั้งใจมาก เธอท่องคำศัพท์ไว้เยอะมากๆ และคิดว่าจะต้องได้รับรางวัลแน่นอน ส่วนน้องนันท์หน้าตาอิดโรย เธอไม่ได้ซ้อมมาเท่าไร แต่ก็อ่านแบบผ่านๆ มาบ้างทำให้ไม่ค่อยมั่นใจ แต่เธอก็บอกทุกคนว่าเธอจะพยายามเต็มที่ สุดท้ายการแข่งขันก็จบลง น้องนิตชนะไปตามความคาดหมาย เขาได้คะแนนทั้งห่างๆ คนอย่างมาก ส่วนน้องนันท์ก็ได้ที่สุดท้าย

น้องนันท์เดินกลับบ้านอย่างเศร้าๆ เธออยากได้รางวัลเพื่อจะได้ให้คุณแม่ดีใจ แต่ก็ทำไม่ได้ น้องนิตเห็นน้องนันท์เดินกลับบ้านเศร้าๆ เลยถามว่าเธอเป็นอะไร น้องนันท์ก็อธิบายให้ฟัง น้องนิตได้ยินอย่างนั้นก็บอกน้องนันท์ว่าเธอจะแบ่งรางวัลให้ เพราะน้องนันท์ก็เก่ง และได้เข้ารอบสุดท้าย คุณแม่น่าจะภูมิใจอยู่แล้วแล้วน้องนิตก็ขอไปที่บ้านของน้องนันท์ด้วย

น้องนิตตรงเข้าไปสวัสดิ์คุณแม่ของน้องนันท์แล้วเล่าให้คุณแม่ฟังว่าน้องนันท์เป็นคนเก่งแค่ไหน และเป็นคู่แข่งเรื่องการเรียนของเธอมาตลอด แล้วน้องนิตก็แบ่งรางวัลที่ได้จากคุณครูที่เป็นอุปกรณ์การเรียนและขนมต่างๆ ให้กับน้องนันท์ด้วย คุณแม่ภูมิใจในตัวน้องนันท์ และก็ภูมิใจในน้องนิตด้วยที่เป็นเด็กดีมีจิตใจตรงตาม รู้จักแบ่งปัน และเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่นโดยเฉพาะน้องนันท์ซึ่งก็เป็นเพื่อนของเขา คุณแม่ของน้องนันท์จึงทำอาหารอย่างสุดฝีมือที่สุดแสนจะอร่อยให้เด็กๆ ทั้งสองคนได้ทานร่วมกัน และเด็กทั้งสองคนก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน รักและเข้าใจกัน เรียนรู้ที่จะแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้แก่กันละกัน แล้วส่งต่อความดีนี้ไปยังเพื่อนๆ คนอื่นๆ อีกด้วย

จบแล้วคะ แล้วพบกันใหม่ปีหน้านะคะ ขอให้ทุกคนและทุกคนรอบตัวมีความสุขมากๆ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อ**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสวรรค์ (หนทรี 14) ถ.หนทรี ซ่งหนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มุมมองศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“พระทรงบังเกิด”

ระบายนีเสริจแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครั้บ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 มกราคม 2018)

เราโทษคนอื่นต่อไป ไม่ได้แล้ว

- ไม่ได้ไปวัดเพราะพ่อแม่ไม่พาไป หรือเพราะลูกไม่เอ่ยปากขอท่าน ลูกขอท่านพาไปโรงหนัง สวนสนุก เดินห้าง และทานข้าว ทำให้ไม่เอ่ยปากขอท่านพาไปเก็บบาปรับศีลฯบ้างเล่า
- “ผมรู้ว่าท่านเป็นคนเคร่งครัด เก็บเกี่ยวในที่ที่ไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่ไม่ได้โปรย ผมมีความกลัว จึงนำเงินของท่านไปฝังดิน”
- คนใช้เกียจคร้าน ไม่รับผิดชอบต้นทุนที่ได้มาแล้วทำข้อแก้ตัว
- เราต้องเลิกแก้ตัวและโทษคนอื่น โทษพ่อแม่ โทษครู เพื่อน หมาแมว อากาศดินฟ้า
- ต้นทุนความอบอุ่นในครอบครัว ต้นทุนความเชื่อ ต้นทุนการศึกษา ต้นทุนสุขภาพและปัญญา ไม่สำคัญว่ามีมากหรือได้มาน้อย “เจ้าซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย เราจะให้เจ้าจัดการในเรื่องใหญ่ๆ”
- เราโทษคนอื่นต่อไป... ไม่ได้แล้ว

22 พ.ย.2017
พงศ์ ประมวล

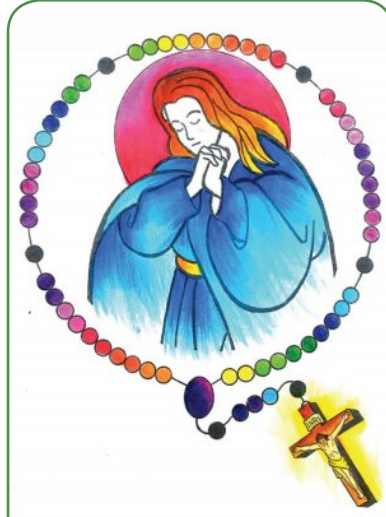
สโมสรอดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

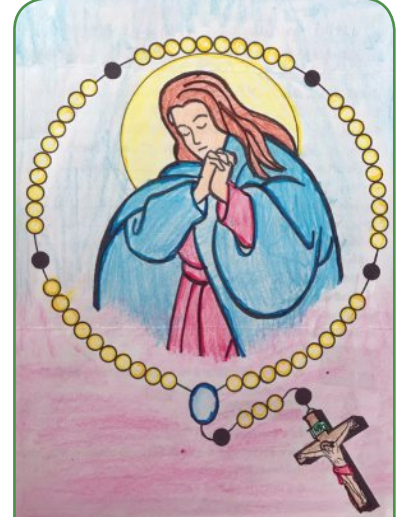
ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. อัญรินทร์ ภาสกรไพบูลย์
โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
กรุงเทพฯ

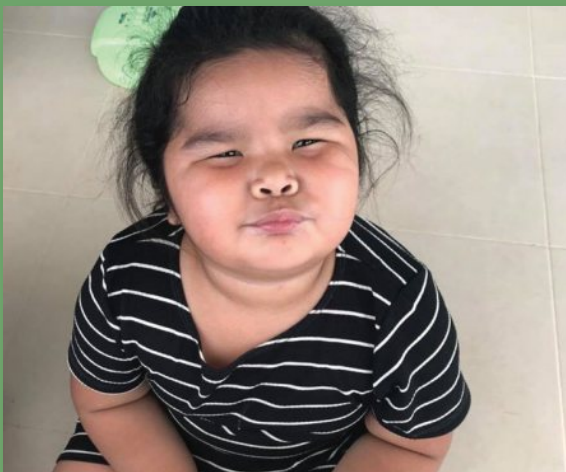

2 ด.ญ. โชติกา พันเดชา
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

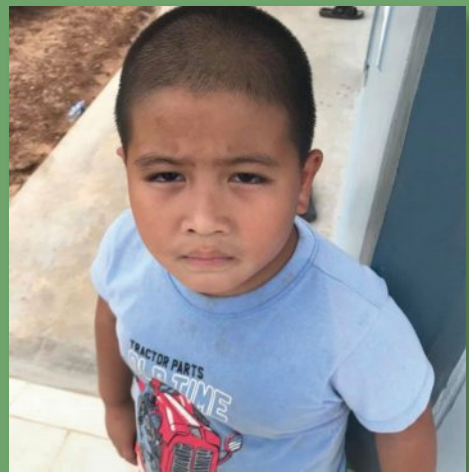

3 ด.ญ. ณิชาภัทร สีนานุรักษ์
โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
กรุงเทพฯมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกภาพ : “หลานปู่”
ด.ญ.รณิศา ลือเลื่อน
ผู้ส่ง : คุณปู่

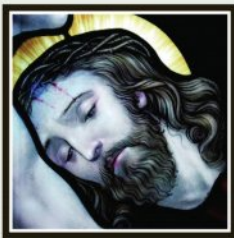

ชื่อกภาพ : “จรัญจิมมากน้อยอาร์มี ลือเลื่อน”
ผู้ส่ง : คุณปู่

บริษัท โมแนท กลาส จำกัด ต้องขอขอบพระคุณ คุณพ่อ เอ็ดเวิร์ด อุดม นิธิภัทรภรณ์ สมาชิกคณะซาเลเซียนแขวง ประเทศไทย ที่ท่านได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 2017

กระจกสีในเมืองไทยเริ่มเป็นที่รู้จัก และผลิตผลงานที่ติดตามโบสถ์คาทอลิกต่างๆ จนปัจจุบัน ด้วยคุณพ่อ เอ็ดเวิร์ด อุดม นิธิภัทรภรณ์ ได้เป็นผู้ริเริ่มงานกระจกสีแห่งแรกที่โรงเรียนดอนบอสโก ก่อนที่ท่านจะจากพวกเราไป ทางทีมงานได้มีโอกาสร่วมงานและสนทนากับท่าน ทางทีมงานขอขอบคุณคุณพ่อ ที่ทำให้ศิลปินกระจกในเมืองไทยมีแหล่งงานผลิตจนทุกวันนี้ด้วยคำพูดของคุณพ่อที่ว่า "ให้ทำไปเถอะ ให้ทำด้วย สติปัญญา และความจริงใจ จะยั่งยืน" ทางทีมงานระลึกถึงท่านเสมอ และขอไว้อาลัยจากการจากไปของท่าน

Monet Glass & Mona Panel ได้รับความไว้วางใจในการสร้างสรรค์และติดตั้งผลงาน รวมถึงงานกระจกและเฟรมอลูมิเนียมในสถานที่สำคัญต่างๆ อาทิ ตัวอย่างผลงาน เช่น

- วัดคาทอลิกแม่พระรับสาร บางพระ ตรวด
- วัดคาทอลิกพระหฤทัย พระเยซูเจ้า (วัดน้อย) ศรีราชา ชลบุรี
- วัดคาทอลิกพระตรีเอกภาพ เชียงของ เชียงราย
- วัดอัครเทวดามิคาเอล เมือง ปราณบุรี
- วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน กรุงเทพมหานคร
- วัดนักบุญเปโตร บ้านโนนแฝก นครราชสีมา
- อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลอร์ด เมือง นครราชสีมา
- โบสถ์ เซนต์นิโคลัส พัทยา ชลบุรี
- โบสถ์พระหฤทัยคอนแวนต์ คลองเตย กรุงเทพมหานคร

Monet Glass Co.,Ltd

- +66(0)92-826-2463
- +66(0)89-666-6531
- +66(0)2-817-6660 #12
- +66(0)2-817-5976

- www.facebook.com/monetglass
- www.monetglass-design.com
- monetglass@hotmail.com.com

Mona Panel (Thailand) Co.,Ltd

- +66(0)92-826-2463
- +66(0)89-666-6531
- +66(0)2-463-8978
- +66(0)2-118-3615

- www.facebook.com/monanelglass
- www.monanelthailand.com
- mona_panel@hotmail.com.com

44/19 M.7 Soi.Suksawat 78 Suksawat Rd. Bangjak Phrapradaeng Samut Prakan 10130 Thailand

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS
โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง
เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน	6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า	7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา	8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุพรรณภูมิ
4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม	9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศรังสิต	10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนimitใหม่

เกมสโสรอดมसानต์

พื๋อ

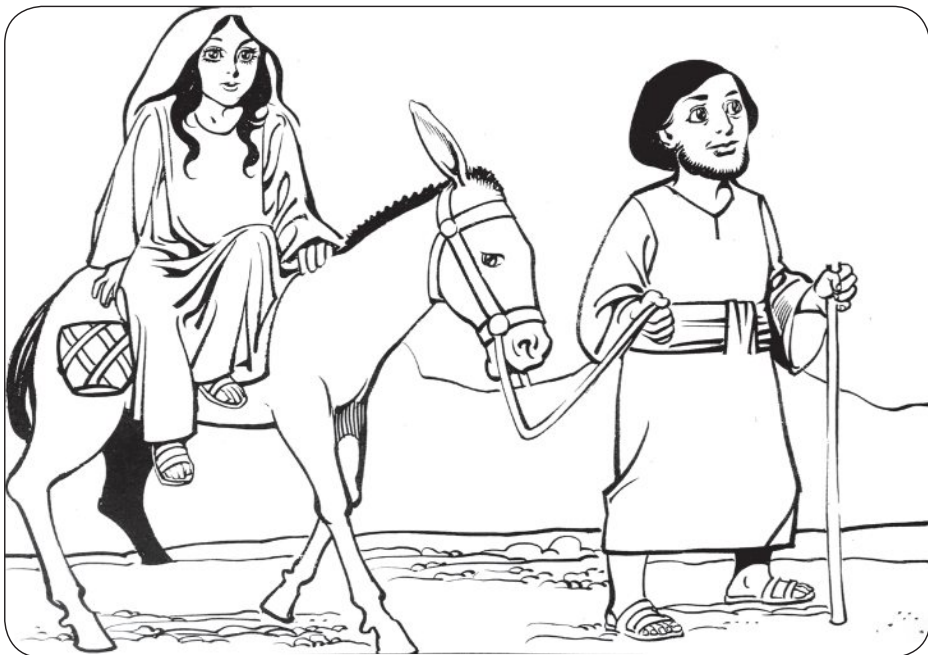
แสงธรรมส่องนำหนทาง “ท่านโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเลเมดิเอนพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล...” (ลูกา 2:4-6)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

ด้วย

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ
เยาวชน เดือนธันวาคม
มาพร้อมกับลมหนาว
แสนสบาย แสงแดด
อ่อน ๆ ทำให้ลมหนาว
กลายเป็นความอบอุ่น

แสนสบาย หลับตาจินตนาการฝันถึง “มุมสงบของชีวิต” บ้านน้อย ๆ บนภูเขาท่ามกลางธรรมชาติ ใกล้ น้ำตก มีลำธารเล็ก ๆ ไหลผ่าน มีระเบียง มีมุมนกแพะ มีสายลมอ่อน ๆ เป็นความสุขพิเศษนอกเหนือจากความสุขในชีวิตประจำวัน

เดือนธันวาคมสำหรับหนูๆยังเป็นเดือนแห่งความสุข เดือนแห่งความหวัง...หวังที่จะได้ฉลองคริสต์มาสกับเพื่อน ๆ ที่สถาพระสังฆราชและที่วัด หวังที่จะได้หยุดและไปเที่ยวทานข้าวพร้อมกันในครอบครัว หวังที่จะได้ของขวัญเล็ก ๆ แทนใจจากคนพิเศษ และอีกหลาย ความหวังค่ะ นอกจากหนูมีความหวังแล้ว หนูมั่นใจว่าเพื่อน ๆ หรือเด็ก ๆ เยาวชนก็คาดหวังกับเทศกาลคริสต์มาส เทศกาลแห่งความสุขความชื่นชมยินดีนี้เหมือนกัน และเราจะสมหวังได้อย่างไรคะ? ในเมื่อมีผู้คาดหวัง ก็ต้องมีผู้ทำให้คนสมหวังด้วยจริงไหมคะ ทำให้คิดถึงคุณลุงซานต้า ผู้ใจดี มีของขวัญมาแจกเด็ก ๆ ในโอกาสคริสต์มาส... เมื่อมีผู้รับก็ต้องมีผู้ให้ มีผู้แบ่งปัน...

เมื่อพูดถึงการแบ่งปันทำให้คิดถึงกิจกรรมเยาวชนของสังฆมณฑลจันทบุรี ชื่อ **“From Saving to Serving”** เป็นกิจกรรมสำหรับเยาวชนวัยทำงาน เชิญชวนเยาวชนคาทอลิกในวัยทำงานมาพบปะกัน และให้ความรู้เรื่อง **“การออมหรือการสร้างหนี้”** ทำทนายเยาวชนให้เริ่มออมทรัพย์ตั้งแต่อายุยังน้อย ให้แง่คิดในเรื่องของรายได้ - รายจ่าย = เงินคงเหลือเพื่อออม มี **Package ตรวจสุขภาพทางการเงินเบื้องต้น** ให้

เยาวชนรู้จักวางแผนออมเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตระยะสั้น ระยะกลาง หรือต้องการความมั่นคงระยะยาวควรทำอะไร? **ให้เคล็ดลับตรวจสอบภูมิแพ้ของตนเอง** ภูมิแพ้เรื่องแรงเชียร์ในการจับจ่าย ภูมิแพ้ยาลดราคา SALE และพิเศษให้ **“คาถาเงินออมสำหรับทุกช่วงวัย ออมอย่างน้อย 1/4 ของรายได้”**

เมื่อเยาวชนในวัยทำงานเริ่มรู้จักออมทรัพย์แล้ว เราในฐานะ “ศิษย์พระคริสต์ เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่ ด้วยการรับใช้ด้วยใจยินดี” เราคริสตชนต้องเป็นผู้ให้และแบ่งปัน เพื่อเยาวชนจะได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือและพัฒนาพระศาสนจักรตามกำลังความสามารถ ออกจากตนเองไปสู่ผู้อื่น และเห็นความต้องการอื่น ๆ ของสังคมมากขึ้น

โดยเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้และแบ่งปัน เริ่มจากการให้กับรุ่นน้องเยาวชนในวัดของตน แบ่งปันให้กับรุ่นน้องเยาวชนรอบข้าง การให้และแบ่งปันนี้ไม่ได้หมายถึงเรื่องเงินเท่านั้น รุ่นพี่สามารถให้ประสบการณ์ที่ดีแก่รุ่นน้องแนะนำน้องในกิจกรรมเยาวชน เชิญชวนรุ่นน้อง ๆ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัด เช่น มาช่วยร้องเพลง มาช่วยมิสซา สอนให้น้องอ่านบทอ่าน มารวมกลุ่มพูดคุยกัน แบ่งปันประสบการณ์ชีวิตแก่กัน ไปเที่ยวด้วยกัน ทานอาหารร่วมกัน เสริมสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกัน และต่อยอดไปถึงงานจิตอาสา งานสร้างสรรค์พัฒนา งานเมตตา แสดงความรักและแบ่งปันสิ่งที่มีแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือต่อไป

ในการสัมมนา คุณพ่อรเทพ ภาณุพันธ์ “พ่อเก๊า” จิตตาศิบาลเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี กล่าวว่า 3 ที่ในวัดที่เป็นของเด็กและเยาวชนคือ ที่สำหรับเด็กช่วยมิสซา ที่นักขับร้อง และที่นั่งสำหรับผู้อ่านบทอ่าน ดังนั้นรุ่นพี่จึงจำเป็นต้องเชิญชวนให้รุ่นน้องเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมใน 3 ที่ดังกล่าวนี้ **คือ**

วันพระคริสตสมภพ หรือวันคริสต์มาส

คริสต์มาส คือ วันฉลองการบังเกิดของพระเยซูเจ้า ที่เราเฉลิมฉลองกันในวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี คำว่า “คริสต์มาส” เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Christmas ซึ่งมาจากคำภาษาอังกฤษโบราณว่า Christes Maesse ที่แปลว่า “บูชามิสซาของพระคริสตเจ้า” เพราะการร่วมพิธีมิสซาเป็นประเพณีสำคัญที่สุดที่ชาวคริสต์ถือปฏิบัติกันในวันคริสต์มาส

คำว่า Christes Maesse พบครั้งแรกในเอกสารโบราณในปี 1038 และคำนี้ได้แปรเปลี่ยนมาเป็นคำว่า Christmas

สำหรับในภาษาไทย “คริสต์มาส” ก็มีความหมายเช่นกัน คำว่า มาส แปลว่า เดือน ดังนั้นคริสต์มาสจึงเป็นเดือนที่เราระลึกถึงพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพิเศษ อีกความหมายหนึ่งของคำว่า มาส คือ ดวงจันทร์ ฉะนั้นจึงตีความเป็นภาษาไทยได้อีกอย่างหนึ่งคือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นความสว่างของโลก เหมือนดวงจันทร์เป็นความสว่างในตอนกลางคืน

ในวันคริสต์มาสนิยมอวยพรกันด้วยคำว่า Merry X'mas หรือ (Merry Christmas) คำว่า “Merry” ในภาษาอังกฤษโบราณแปลว่า “สันติสุข และความสงบทางใจ” เพราะฉะนั้น คำนี้จึงเป็นคำที่ให้อวยพรคนอื่น เพื่อขอให้เขาได้รับสันติสุขและความสงบทางใจ

การเฉลิมฉลองนี้เกิดจากการประยุกต์ประเพณีท้องถิ่น เนื่องจากทุกปีชาวโรมันจะมีการเฉลิมฉลองพระเสาร์ (Saturn) และเรียกเทศกาลเฉลิมฉลองนี้ว่า “Saturnalia” ซึ่งเริ่มตั้งแต่มิถุนายนถึงธันวาคมและไปสิ้นสุดในวันที่ 1 มกราคมของทุกปี เชื่อกันว่า จักรพรรดิคอนสแตนติน (280-337) ซึ่งกลับใจหันมานับถือศาสนาคริสต์ทรงปรารถนาที่จะฉลองการเสด็จมาบังเกิดของพระกุมารเยซูในเวลาเดียวกันกับที่คนต่างศาสนาเฉลิมฉลองเทพเจ้าของเขา พระองค์จึงทรงกำหนดให้วันที่ 25 ธันวาคมของทุกปีเป็นการเฉลิมฉลองวันประสูติของพระกุมารเยซู

เมื่อชาวโรมันกลับใจหันมานับถือศาสนาคริสต์แล้ว ประเพณีการเฉลิมฉลองพระเสาร์ก็หายไป คงเหลือแต่การเฉลิมฉลองการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูเจ้า พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกจึงได้ถือเอาวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปีเป็นวันสมโภชพระคริสตสมภพนับตั้งแต่บัดนั้น ซึ่งประเพณีนี้ได้เริ่มมาจากกรุงโรมในศตวรรษที่ 4 และค่อยๆ เผยแพร่ไปในยุโรปและทวีปต่างๆ ทั่วโลกในเวลาต่อมา

คริสต์มาสสำหรับคริสตศาสนิกชนจึงเป็นวันสำคัญวันหนึ่ง เป็นวันที่ระลึกถึงการที่พระบุตรของพระเจ้าทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่บาปและนำมวลมนุษยย์ไปว่าจะเป็นคนชาติใด จะรวยหรือจน คนศรัทธาหรือคนบาปกลับไปหาพระบิดาเจ้า เทศกาลคริสต์มาสจึงเป็นหนึ่งเทศกาลแห่งความชื่นชมยินดีและเป็นเทศกาลแห่งการให้ **๕**

เพราะพระองค์ทรงพอพระทัย ฝึนนักร้องกลายเป็นนักร้อง

เมื่อเดือนปลายเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีเรื่องราวที่น่าจดจำเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นในชีวิตผม เป็นเรื่องราวการแข่งขันขับร้องประสานเสียงระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia Pacific Champions Competition) ของวงขับร้องประสานเสียงสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMILT Chorus) ในงาน 4th Asia Pacific Choir Games 2017 ณ นครโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา

เรื่องราวการเดินทางเข้าร่วมแข่งขันขับร้องประสานเสียงครั้งนี้เริ่มต้นขึ้นในเดือนพฤศจิกายนปี 2016 เริ่มจากความคิดของนักศึกษาที่ว่า “ต้องการพัฒนาทักษะความสามารถขับร้องประสานเสียงของวงให้เทียบเท่าระดับสากล” ผมในฐานะผู้ที่มีหน้าที่ดูแลและฝึกสอนนักศึกษาในวง จึงเริ่มตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความตั้งใจจริงกับการตัดสินใจของนักศึกษาในครั้งนี้อย่างจริงจัง จากการประชุมพูดคุยกันอยู่หลายครั้งจึงสรุปความได้ว่า หากเราตัดสินใจจะเข้าร่วมแข่งขันในครั้งนี้อย่างจริงจังด้วย ซึ่งนั่นหมายถึงนักศึกษาต้องยอมที่จะออกจากตัวเอง ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตประจำวัน และมีวินัยในการฝึกซ้อมมากขึ้น เพราะการเตรียมตัวก่อนแข่งขันการขับร้องประสานเสียงบนเวทีนานาชาติครั้งนี้ ต้องมีการฝึกซ้อมมากกว่าที่เคยปฏิบัติมาหลายเท่า ไม่เพียงฝึกซ้อมร้องเพลงที่จะต้องใช้เวลาแข่งขันเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการฝึกทักษะการร้องเพลงเดี่ยว (Private voice lesson) เพื่อแก้ไขและพัฒนาแบบรายบุคคล ทักษะการร้องเพลงเป็นวง (Ensemble) ทักษะการฟัง (Ear training) การตีความบทเพลง (Interpretation) และการทำงานร่วมกับนักเปียโน (Collaborative voice) เป็นต้น

การฝึกซ้อมเริ่มดำเนินขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป นักร้องบางคนที่เคยตกลงกันว่าจะไปแข่งขันกลับเริ่มขอถอนตัวทีละคน จากเดิมที่เราตั้งใจไว้ว่าจะไปทั้งหมด 38 คน ผ่านไป 3 เดือนก็ลดเหลือ 28 คน จนกระทั่งลดเหลือเพียง 18 คน ก่อนที่วงจะเดินทางไปแข่งขันเพียงไม่ถึงสองเดือน นักร้องหลายคนก็ถอนตัวมีเหตุผลที่ต่างกัน บางคนให้เหตุผลว่ากลัวจะกระทบเวลาเรียน บ้างว่าที่บ้านไม่อนุญาตให้ไป บ้างว่าไม่มีเวลามาซ้อมเพราะต้องเดินทางไปร่วมกิจกรรมที่

ต่างประเทศ บ้างว่าการซ้อมติดแล้วกินข้าวเย็นค่ำเกินไปทำให้เป็นโรคกรดไหลย้อน

จำนวนนักร้องมีผลกระทบมากต่อบทเพลงที่เราคัดเลือกไปแข่งขัน ปกติแล้วผู้ประพันธ์บทเพลงขับร้องประสานเสียงจะเขียนเพลงขึ้นสำหรับนักร้อง 4 แนวเสียง คือ นักร้องหญิงที่ร้องเสียงสูง (Soprano) นักร้องหญิงเสียงต่ำ (Alto) นักร้องชายเสียงสูง (Tenor) และนักร้องชายเสียงต่ำ (Bass) แต่เพลงที่เราเลือกไปแข่งขันนั้น ส่วนใหญ่ถูกประพันธ์ขึ้นสำหรับนักร้อง 8 แนวเสียง นั่นหมายความว่า หากเราไปแข่งขันทั้งหมด 18 คน ร้องเพลง 8 แนวเสียง ก็จะต้องมีนักร้องเพียงแนวเสียงละ 2 คน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ทำนายเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถร้องออกมาได้ดีครบถ้วนทุกโน้ตและถูกต้องตามที่ผู้ประพันธ์เขียนมาหรือไม่ อีกทั้งความพอดี (Balance) ในเรื่องความดังเบาระหว่างเสียงร้องแต่ละแนวเสียงก็เป็นเรื่องที่ต้องปรับได้ยากหากจำนวนนักร้องมีอัตราส่วนไม่เพียงพอ

ความรู้สึกของผมเมื่อรู้ว่า เรามีนักร้องที่จะไปแข่งขันไม่ถึง 20 คนจากที่เคยตกลงกันว่าเราจะไปกันทั้งหมดเกือบ 40 คน ในระยะเวลาก่อนการแข่งขันเพียงไม่ถึงสองเดือนนั้น เป็นเรื่องที่สร้างความกังวลใจจนกลายเป็นความทุกข์ใจแก่ผมเป็นอย่างมาก เพราะการแข่งขันครั้งนี้ วง KMILT Chorus ได้รับการรับรองจากสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทยให้เข้าแข่งขันในนาม “ตัวแทนจากประเทศไทย” ซึ่งเราเป็นวงเดียวจากประเทศไทยในเวทีนานาชาตินี้ ดังนั้น จำนวนสมาชิกที่ลดน้อยลงเรื่อยๆ จนแทบจะไม่เพียงพอต่อการไปแข่งขัน จึงทำให้ผมเริ่มคิดว่า “หรือเราจะถอนตัวจากการแข่งขันครั้งนี้ดี” แนนอน การถอนตัวเป็นเรื่องที่ง่าย จะมีชื่อเสียงเพียงอย่างเดียวก็คือเราจะไม่สามารถขอเงินค่าสมัครและค่ามัดจำโรงแรมที่จ่ายไปแล้วคืนได้

ผมยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจบนความกดดันที่สูงมาก เพราะการตัดสินใจครั้งนี้หมายถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและประเทศชาติ ผลของการตัดสินใจจึงไม่ได้ส่งผลแก่ผมเพียงคนเดียว แต่การคิดจะถอนตัวจากการแข่งขัน ยังไม่สำคัญเท่ากับความคิดที่วนเวียนอยู่ในใจผมตลอดเวลาว่า “สิ่งที่ผมกำลังทำอยู่นี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าหรือเปล่า พระอยากรให้เรา

แข่งขันครั้งนี้จริงหรือ ทำไมถึงมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นตลอดทาง”

ผมจำได้ว่าในจำนวนนักร้อง 18 คนที่ยังคงยืนหยัดความตั้งใจเดิมที่จะไปแข่งขันนั้น มีหลายคนยอมที่จะหยุดพักกิจกรรมที่ตนเคยทำทั้งหมดเพื่อให้มีเวลามาฝึกซ้อม นักร้องบางคนก็เพิ่งเรียนจบและเริ่มทำงานแล้วมีความตั้งใจอย่างมากถึงขนาดตัดสินใจลาออกจากงานที่ทำอยู่ต่างจังหวัดและมาหางานใหม่ที่กรุงเทพฯ เพื่อให้ได้มีเวลามาฝึกซ้อมในเวลาเย็นทุกวัน พวกเขาเหล่านี้ทำให้ผมเข้าใจได้ว่า แท้จริงแล้วยังมีนักร้องอีกหลายคนที่ยังคงซื่อสัตย์ต่อความตั้งใจของตัวเองและต่อวงเขาพร้อมที่จะเดินหน้าฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน แต่ผมกลับมองข้ามพวกเขาไปและมัวแต่เสียใจกับจำนวนนักร้องที่ขาดหายไป

สิ่งนี้ทำให้ผมนึกถึงบทสัมภาษณ์ที่ผมเคยดูในรายการ “Power of Love” ตอนที่ 8 ปี 2016 ของนายแพทย์สันติ ลากบุญกุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำสนธิ จ.ลพบุรี ผู้มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าที่จะช่วยเหลือคนแก่ คนพิการที่เจ็บป่วยหรืออยู่ในสภาพที่นอนติดบ้าน ติดเตียง ที่ยังเข้าไม่ถึงสิทธิการรักษา เขาตัดสินใจและถูกทอดทิ้งให้ดำรงชีวิตอยู่ตามยถากรรม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการคิดค้น “ระบบการดูแลสุขภาพระดับอำเภอ”

คุณหมอสันติได้พูดไว้ในบทสัมภาษณ์ว่า “ผมคิดว่า เมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว ผมก็ไม่คิดว่า (กิจกรรมที่กำลังทำอยู่) มันจะโตได้มาถึงทุกวันนี้ะครับ ผมคิดว่า พอเราทำไปๆ เนี่ย สิ่งที่ทำให้มันโตได้เกิดจากหัวใจความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน หมายความว่า พอคนอื่นเห็นเราทำแบบนี้ แล้วเขาก็บอกว่า ‘มันเป็นเรื่องที่ดีจังเลย’ แล้วเราก็บอกเขาว่า ‘มาทำกับเราไหม’ เขาก็อยากทำ และพอเขาได้มีโอกาสมาทำแล้วได้เห็นภาพของการที่คนแก่จากเดิมเมื่อตัวสกรปกและเหาะ แววดาเคঁร่า วันนั้นคนแก่กลับมายิ้มได้ แววดาดีขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น เรื่องนี้มันทำให้หัวใจคนพองโต ตรงนี้แหละเป็นตัวที่ทำให้ระบบมันโตได้”

ผมคิดว่าแบบนี้ละครับ ถ้าเรามองให้ลึกๆ มองไปมองมา ตอนแรกเราอาจจะมองว่า กิจกรรมนี้เป็นกิจการของเรา พอวันหนึ่งเราก็บอกว่า เอ๊ะ กิจกรรมนี้ไม่ได้เป็นของเราละ มันเป็นกิจการของชุมชนทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ เพราะเราาร่วมกัน เรามีสโลแกนอันหนึ่งคือ ‘คนลำสนธิไม่ทอดทิ้งกัน’ แต่ผมว่า มองไปมองมาให้ลึกจริงๆ แล้วก็อาจจะไม่ใช่ กิจกรรมนี้อาจจะไม่ใช่กิจการของมนุษย์ แต่มันเป็นกิจการของพระ แล้วถ้าเมื่อไหร่ก็ตาม กิจกรรมนั้นเป็นกิจการ

ของพระแล้ว ก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัย

ผมคิดว่า หลายนักร้องมันรู้สึกจะเริ่มจนมุมละ เริ่มที่จะตันละ เริ่มที่จะไปต่อไม่ได้ละ แล้ววันหนึ่งก็มีมือที่มองไม่เห็นคอยจะมาช่วยเหลือเราในเวลาที่เหมาะสม ในเวลาที่ไม่เร็วเกินไป และก็ไม่ช้าเกินไปอยู่เรื่อย”

...ในที่สุดวง KMITL Chorus ได้ตัดสินใจเดินทางเข้าแข่งขัน ผมยังจำคำเค้นบนเวทีแข่งขันได้ดี ผมได้เล่าให้คุณแม่เคียร่า แห่งอารามกาลริส กาบูกีน (สามพราน) ที่คอยสวดภาวนาเพื่อพวกเราตั้งแต่เราตัดสินใจเดินทางไปแข่งขันว่า

“เรียนคุณแม่ที่เคารพ พวกเราแข่งขันขับร้องประสานเสียงในรายการประเภท Musica Sacra with Accompaniment (ดนตรีศาสนาที่มีเครื่องดนตรีประกอบ) เสร็จเรียบร้อยแล้วครับ เราได้รับรางวัลเหรียญเงินด้วยคะแนน 77.75 ส่วนตัวผมแล้วเสียใจที่ทำได้ 80 คะแนนเพื่อที่จะได้เหรียญทอง แต่หากมองจากการแสดงบนเวทีแข่งขัน ณ คี้นั้นแล้ว มันอัศจรรย์มากครับ เราไม่เคยร้องได้ดีขนาดนี้ตั้งแต่ซ้อมในทุกครั้งที่ผ่านมา เพลง Ubi caritas et amor (แปลว่า ที่ใดมีความรัก) ขณะที่เรากำลังร้องนั้นมันมีสันติสุขมากๆ จบการแสดงทั้ง 4 เพลงของเราแล้ว ผมและนักร้องมีความสุขมาก พวกเราทุกคนขอขอบพระคุณคุณแม่และซิสเตอร์ทุกคนที่เป็นกำลังใจ และคอยสวดภาวนาวิงวอนเพื่อพวกเรา และผลของคำภาวนาก็เกิดขึ้นจริงตลอดทางที่ผ่านมาโดยเฉพาะบนเวทีแข่งขันในคำเค้นนั้น มันคือ “เครื่องหมายแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าอย่างแท้จริง”

และคุณแม่ได้ตอบกลับมาจาก “ดีใจด้วยค่ะ ไม่ต้องเสียใจนะคะ ถ้าเราได้สัมผัสกับการประทับอยู่ของพระก็คุ้มค่ามากแล้วค่ะ”

เรื่องราวการเดินทางของวง KMITL Chorus และกิจการดีของคุณหมอสันติแห่งอำเภอลำสนธิ ดูเหมือนจะแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ผมกลับมองเห็นสิ่งหนึ่งที่คล้ายกันอยู่อย่างน่าประหลาดใจคือ **หากกิจการนี้ไม่ใช่กิจการของมนุษย์ ก็ขอให้มันคงในความเชื่อและปล่อยให้มันเป็นไปตามน้ำพระทัย**

“ไม่ใช่ความดีที่ข้าเคยทำ แต่เป็นความงามในรักพระองค์ที่ทรงให้ข้าเข้ามาในทางพระองค์ ไม่ใช่ความดีที่ข้าต้องทำ แต่ข้าจะดำเนินตามพระองค์ ผู้ทรงเป็นความสมบูรณ์ ของตัวข้า” (เนื้อร้องท่อนหนึ่งของบทเพลง “ไม่ใช่ตัวข้า” ประพันธ์โดย โต้ ดักด์สิทธิ์ เวชสุภาพร) ๕

รางวัลของผู้ที่ไม่ได้รางวัล

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในการแข่งขันใดๆ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันย่อมจะต้องหวังการชนะหรือได้มาซึ่งรางวัลหนึ่งรางวัลใด ซึ่งจะนำความสุขแก่ผู้เข้าแข่งขันอย่างแน่นอน แต่จะมีใครหนอที่เข้าร่วมการแข่งขันแล้วไม่ได้รางวัลอะไรเลย แต่ก็มีมีความสุขใจอย่างล้นปรี่? ลูกเอง พระเจ้าข้า

ในทุกวันนี้ ลูกขอถวายชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์ในทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกทำ แม้กระทั่งงานอดิเรก 3 อย่างที่ลูกชอบมาก คือ **การเขียน การถ่ายภาพ และการวาดรูป**

การเขียน ทุกวันนี้ลูกมีความสุขมากในการหาพระวาจาของพระองค์มาประกอบกับ “บทสวดของฉัน” ที่ลูกเขียนเป็นประจำเดือนละ 2 บท

การถ่ายภาพ เริ่มต้น ลูกถ่ายภาพไม่ค่อยเป็น ทุกครั้งก็จะใช้ Auto mode แต่จากการเอาใจใส่และค่อยๆ ฝึกษา ทุกวันนี้ภาพถ่ายของลูกเริ่มมีลูกเล่น ลูกมีกลุ่มถ่ายภาพเรียกว่า “Photo Gang” และเพื่อนๆ ยกให้ลูกเป็น “หัวหน้าแก๊ง” เราจะไปหาสถานที่ถ่ายภาพแปลกๆ ใหม่ๆ ทุกเดือน บางเดือนก็ไปต่างจังหวัด

ลูกมีแผนการที่จะใช้ความชอบในการถ่ายภาพนี้ทำโครงการหนึ่งเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ขณะนี้หรือเวลาและโอกาสอันเหมาะสม

การวาดรูป เรื่องการเริ่มต้นวาดรูปของลูกนั้นเล่าให้ใครฟัง ใครก็ขำลูก เรื่องมีอยู่ว่า นานมาแล้ว ลูกสาวคนโตของลูกได้วาดภาพหนึ่งเป็นภาพสีน้ำมันเป็นภาพแม่กับลูกนก 4 ตัว ในการจบการศึกษาชั้นมัธยมตอนปลาย เพื่อขอบคุณหม่ามี้ของเธอ ลูกสาวคนโตนี้ชอบงานศิลปะและวาดรูปสวยตั้งแต่เด็กๆ เมื่อลูกเห็นภาพครอบครัวนกที่เธอวาด ลูกถึงกับอุทานขึ้น

มาว่า “เธอต้องเอาพรสวรรค์มาจากแม่แน่ๆ เลย!” ในขณะที่นั้นลูกเองยังไม่ทราบเลยว่าตัวเองวาดรูปเป็น

แล้วลูกก็ไปซื้อเครื่องมือเครื่องมือไม่รวมทั้ง canvas แล้วก็ลงมือวาดเลย จำได้ว่าเริ่มต้นไม่ทราบจะวาดอะไรหรือวาดอย่างไร แต่มาเริ่มวาดจริงๆ จังๆ ในเดือนมกราคม 2005 และวาดมาเรื่อยๆ จนถึงจุดหนึ่งที่ลูกคิดจะวาดภาพวิถีชีวิตคนไทย ฯลฯ ลูกสาวคนเล็กจึงพูดกับลูกว่า “หม่ามี้ขา ทำไมหม่ามี้ไม่วาดภาพทางศาสนาเราคะ?” ลูกตอบทันทีว่า “ภาพทางศาสนาคริสต์วาดง่ายชะที่ไหนล่ะ” “ไม่ลองก็ไม่รู้คะ”

นั่นนะซิ ไม่ลองก็ไม่รู้

แล้วในการวาดภาพทางศาสนา ทุกๆ ภาพก่อนการวาดหรือระหว่างการวาด ลูกจะสวดอธิษฐานและ “สือ” กับทุกพระองค์ และทุกองค์ตลอดเลย ทำให้ลูกใกล้ชิดกับพระองค์และนักบุญแต่ละองค์ที่วาดมากขึ้น โอ้โฮ! เป็นความสุขใจอะไรเช่นนี้

ต่อมาหลังจากที่ลูกได้ไปเยี่ยมชมบ้านของ Picasso ศิลปินมือเอกของโลกที่ประเทศสเปน บ้านเกิดของเขาแล้ว ลูกก็เกิดจินตนาการบรรเจิด นำพระวาจาของพระเจ้ามาวาดเป็นรูป! ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายเลย เพราะพระวาจาที่ลูกจะเลือกนั้น ต้องเป็นพระวาจาที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยและสามารถสื่อออกมาเป็นรูปวาดได้

ในที่สุด ลูกได้เลือกพระวาจาบทต่อไปนี้และได้วาดเป็นภาพสีน้ำมันในลักษณะเป็นภาพ Abstract

“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน” (มัทธิว 22:37)

“จงรักศัตรู” (ลูกา 6:27)

“เราเป็นเถาองุ่นแท้” (ยอห์น 15:1)

“จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ” (มัทธิว 7:7)

“จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน” (มัทธิว 7:7)

“ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชเพียงเล็กน้อย ก็จะได้รับเกี่ยวได้เพียงเล็กน้อย

ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชมาก ก็จะได้รับเกี่ยวได้มาก” (2โครินธ์ 9:6)

“ข้าพเจ้าจะถวายพระพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล

คำสรรเสริญพระองค์จะติดอยู่กับริมฝีปากของข้าพเจ้าเสมอ” (สดุดี 34:1)

“ผู้ใดพึงเราย่อมเป็นสุข” (สุภาพิต 8:34)

“ท่านใดที่มีแกะหนึ่งร้อยตัว ตัวหนึ่งหายไป จะไม่ละแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ในถิ่นทุรกันดาร ออกไปตามหาแกะที่หายไ้จนพบหรือ...” (ลูกา 15:4 ,28-29)

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2017 ที่ผ่านมา ลูกได้อ่านพบประกาศการประกวดภาพวาดของธนาคารต่างชาติแห่งหนึ่ง ลูกตื่นเต้นมาก เขาแบ่งการประกวดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มศิลปินมืออาชีพและมือสมัครเล่น แนนอนลูกต้องอยู่กลุ่มหลัง แต่เห็นเงินรางวัลที่ประกาศแล้วรู้สึกไม่แฟร์เลย แต่ไม่เป็นไร เงินรางวัลไม่ใช่เป้าหมายหลักของลูก รางวัลที่หนึ่งของฝ่ายศิลปินมืออาชีพได้ตั้งไว้ 750,000 บาท ไล่ลงมา 500,000 บาท และ 350,000 สำหรับรางวัลที่ 2 และ 3

ส่วนมือสมัครเล่น รางวัลใหญ่สุดคือรางวัล “The Most Promising Artist of the Year” จะได้ 90,000 บาท ตามด้วยรางวัลเหรียญทอง เงิน และทองแดง ในเงินรางวัล 75,000 บาท 50,000 บาท และ 35,000 บาทตามลำดับ แต่ประเด็นคือว่า ภาพที่ได้รับเลือกจะถูกธนาคารเอาไปเป็นทรัพย์สินของธนาคารเลย! และภาพที่ส่งประกวดนั้นจะต้องเป็นภาพ Original คือไม่มีต้นแบบและต้องวาดเสร็จไม่เกิน 2 ปี

ลูกมาไตร่ตรอง มีภาพหนึ่งที่ลูกใช้เวลาวาดนานถึง 3 ปีเต็ม อีกภาพหนึ่ง 2.5 ปี สมมติว่าลูกได้รางวัล (แม้จะมีแบบ) ลูกคงไม่ยอมให้ เสียขายแยะเลย ในที่สุด ลูกเลือกภาพๆ หนึ่ง เป็นภาพ Abstract ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร เป็นภาพกางเขนขนาดใหญ่ ข้างหลังมีท้องฟ้าสีส้มแสดสดใสตัดกับพื้นมหาสมุทรสีครามและน้ำเงินฟ้า และมีแสงรัศมีแผ่จากกางเขนตกลงมายังพื้นมหาสมุทร ตอนแรกลูกตั้งชื่อภาพว่า “The Light” ต่อมาคุณพ่อที่ลูกเคารพรักแนะนำให้เปลี่ยนชื่อเป็น “Light of Love” ซึ่งลูกก็ทำตามด้วยความยินดี ในการส่งภาพเข้าประกวด ทุกคนต้องใส่ชื่อภาพพร้อมคำอธิบายภาพซึ่งลูกเขียนว่า “The Love and Divine Mercy of Jesus reaches every corner of the world.” แล้วลูกก็กราบทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกจะได้รางวัลหรือไม่ ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์เถอญ”

ณ ขณะที่ลูกเขียนบทสวดบทนี้ เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าภาพวาดของลูกไม่ได้รับรางวัลใดๆ ลูกคิดว่าหากได้รางวัล ลูกก็จะสามารถนำเงินที่ได้มาไปทำประโยชน์ถวายแด่พระองค์อีก แต่หากไม่ได้ ลูกก็จะได้ภาพคืนมา ไม่ต้องไปวาดใหม่ แต่ไม่ว่าในกรณีไหน ลูกก็ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์โดยภาพของลูก ทั้งด้วยชื่อและคำอธิบายภาพแล้ว พุด่าง่ายๆ มีแต่ win win ... แต่ลูกก็มีความสุขมาก เพราะลูกมีความรู้สึกที่ พระองค์ทรงพอพระทัยกับการตั้งใจถวายทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตแด่พระองค์ แต่นี่ลูกก็มีความสุขใจมากแล้ว พระเจ้าข้า และ ... ลูกก็ได้ภาพคืนมาอีกด้วย ไชโย!

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภักดิ์

สุขสันต์วันพระเจ้า

...ลุกยืนและตื่นเฝ้า
ความดีกับชีวิต
...เตือนตนให้เตรียมพร้อม
สงบพบพระพลัน
...ตะเกียงถือในมือ
คือธรรมที่นำพา

มีพระเจ้าอยู่เคียงจิต
ดูมิตรมิ่งไม่ทิ้งกัน
มิหลงยอมยั่วชวนนั้น
สันติสุขมีทุกครา
น้ำมันคือสิ่งมีค่า
พระราชัยอยู่ใกล้แล้ว!

ภักดิ์

12 พฤศจิกายน 2017

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวถอดได้ สะดวกในการทำความสะอาดทั้ง

ทำลายซีดี และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี และเครดิตการ์ด แยกต่างหาก ช่วยต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

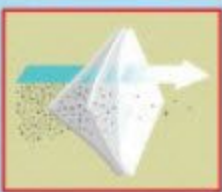

มีล้อเลื่อน เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC™

กรองฝุ่น ได้มากถึง 98%

บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230
E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandestationery.com
f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th